

הוועדה לכספים – תמליל

מספר הוועדה : 15

מקום ההתכנסות : זום

תאריך הוועדה : כ' בסיון תשפ"ה (16.6.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : מאיה, עידו רוזנברג

שעת תחילת הוועדה : 15:00

שעות סיום הוועדה : 17:42

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת M ג R ים גולד וורק תמלול והקלטה

יו"ר צביקה כהן:

צהריים טובים לכולם, שלום לכולם.

יהודה פרוידגר:

שלום עליכם,

צביקה כהן:

עליכם השלום.

דוברת לא מזוהה:

שלום, שלום.

חגית משה:

שלום, שלום לרב צביקה,

צביקה כהן:

שלום, שלום. אני,

דובר לא מזוהה:

צהריים טובים, שלום.

יוסי חביליו:

אני בא ברבע שעה אחרי זה לפעמים חצי מהסעיפים כבר עברו.

חגית משה:

אז בשביל זה לקחנו ספסל מרכזי, ובאת שעה קודם, כל הכבוד.

צביקה כהן:

חברים, חברים,

חיים כהן:

שלום לך צבי.

צביקה כהן:

שלום, שלום, חיים. אני פותח את הישיבה אתכם בזום, לצערי אנחנו לא יכולים להיפגש בגלל כל מיני הוראות למיניהם, נתפלל תפילה טובה וחזקה למען כל השליחים הטובים שיש לנו רחוק מאיתנו, יחזרו כולם הביתה בריאים ושלמים.

חגית משה:

אמן,

צביקה כהן:

יעשו את מה שצריכים לעשות הכי יפה שיש.

יוסי חביליו:

וגם החטופים, צביקה, תברך אותם גם.

צביקה כהן:

ברור. חברים אנחנו פתחנו את הישיבה, מאחר ואנחנו בזום, אז אני בטוח, חברים, אנחנו בזום, להשתדל מאוד לתת כבוד זה לזה, ולקצר כמה שיותר את הדברים, הדברים לא חדשים, ראיתם אותם זה, ככה לפני יומיים שלושה, התחלנו את סדר היום, מי שירצה לומר, לדבר, יבקש נשמח לעזור. פתחנו את סדר היום בסעיף א', עמוד 1, סעיף 448, חברים,

יהודה פרוידגר:

אני רוצה להגיד על זה משהו.

צביקה כהן:

מי זה יהודה?

יהודה פרוידגר:

כן,

צביקה כהן:

בבקשה.

יהודה פרוידגר:

עכשיו אנחנו מתקרבים לקראת התוכנית בפרוגרמה במבנה העירייה, להגיע לבניין 4, שזה של חברי המועצה, ואני חושב שנכון ש - , שישתפו את חברי המועצה בתוכנית,

צביקה כהן:

אנחנו מדברים על הבניין הזה עכשיו? לא?

שמוליק זליגמן:

זה לא קשור, יהודה, התקציב הזה לא מיועד לבניין 4.

צביקה כהן:

חברים, יהודה, בוא, הדברים שלך, הדברים שלך נרשמו, באמת אני חושב שנכון יהיה כשמשפצים את הבניין של חברי המועצה, שיעשו את הכבוד שמגיע להם, זה הדירקטורים שלנו, ואנחנו נכבד אתכם מאוד מאוד, יחד עם כך הדיון היום על ה - , על נו, על המבנה של בנק דיסקונט, בסדר? יהודליה.

יהודה פרוידגר:

בסדר.

צביקה כהן:

יהודה, אני מתקדם ברשותך.

יהודה פרוידגר:

בסדר,

צביקה כהן:

תודה רבה,

יהודה פרוידגר:

בסדר.

צביקה כהן:

אנחנו בסעיף 449, 449 ראינו מינהל הכספי 450, החברה הזאתי היא לא קיימת לכן אנחנו,

שמוליק זליגמן:

לא, היא קיימת,

צביקה כהן:

טוב.

שמוליק זליגמן:

אקסלנס לפניקס, זה אותם, אותה בעלות, זה אותה בעלות.

צביקה כהן:

אנחנו (לא ברור) החברה לא קיימת,

שמוליק זליגמן:

כן,

צביקה כהן:

סעיף 451,

שמוליק זליגמן:

מאושר,

מיכאל הלברשטאם:

צביקה שלום.

צביקה כהן:

בבקשה, שלום הרב מיכאל.

יוחנן וייצמן:

הלו.

צביקה כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

יש לא כמה הערות ל – 451,

יוסי חביליו:

לא, אבל,

ישראל קלרמן:

גם אני רוצה לדבר ב – 451,

צביקה כהן:

חבר'ה, חברים,

דוברת לא מזוהה:

בנחת, בנחת.

צביקה כהן:

חברים בנחת. אני מבקש מי שירצה לומר בסעיף הזה מה בצדק, יירשם מראש, בסדר?

אדיר שוורץ:

צביקה, אני מציע, אני מציע שייתן זליגמן איזה סקירה רגע, מה נעשה, מה נשתנה, ואז,

צביקה כהן:

זליגמן יאמר, יאמר יגיש את הנושא הזה בקצרה, לאחר מכן אני אאפשר למחזיק התיק חיים כהן לומר כמה מילים, לאחר מכן מי שירצה לומר, יירשם וידבר.

ישראל קלרמן:

אתה יכול לרשום?

יוחנן וייצמן:

אולי חיים ישיב לכולם?

צביקה כהן:

אין שום בעיה, אם חיים מייצג את כולם, אנחנו נברך אותך על כך.

יוחנן וייצמן:

ישיב, ישיב.

צביקה כהן:

בבקשה, שמוליק.

שמוליק זליגמן:

טוב, חברים, שלום לכולם,

יוסי חביליו:

רגע, אבל צביקה, יש לי שאלה עקרונית, האם לא נכון, זה מזכיר לי את מה שהיה בשנה שעברה, שהיה נושא של ארנונה שאושר בבית הנשיא, שאף אחד לא יכל היה בכלל לזוז, ואחרי זה היו לנו

הסתייגויות. עכשיו יש פה ישיבה בזום עקב המצב. אני יודע שיש לוח זמנים, אבל יכול להיות שעדיף לדחות את זה לחודש הבא,

צביקה כהן:

בוא נשמע את הגזבר.

שמוליק זליגמן:

יוסי, יוסי, תקשיב רגע, כפי שאתה יודע, לפי לוחות הזמנים צו הארנונה חייב להיות מאושר עד ה – 30 ליוני,

צביקה כהן:

אז אי-אפשר, נכון?

שמוליק זליגמן:

אז אנחנו, כיוון שאז היינו שמחים ש - , משרד הפנים יאריך, אבל כרגע לפי הנחיות שהוא נתן לנו היום, הוא לא מתכוון, כרגע לפחות אין כוונה להאריך,

צביקה כהן:

אוקי,

שמוליק זליגמן:

את התוקף (לא ברור) המלחמה,

צביקה כהן:

יוסי,

שמוליק זליגמן:

אז אין לנו ברירה, עכשיו אנחנו עושים את הדיון.

צביקה כהן:

תודה, אנחנו בדיון, בבקשה מספר מילים על הנושא.

שמוליק זליגמן:

אז אני אגיד כמה מילים, קודם כל העלאת החובה, חשוב שתדעו העלאת החובה לשנת 2026, תעמוד על 1.626% שזה נמוך מאוד יחסית לשנה שעברה, זה ע"פ עוד פעם, אין לנו שיקול דעת, זה נוסחאות, יש נוסחא של המדד המאפיינים ו - , עלייה של השכר הממוצע במגזר הציבורי, זה אחד. השינוי

היחיד שאנחנו מבקשים לעשות, כפי שבטח ראיתם וזה מתקשר גם להמשך, למה שעשינו שנה שעברה, שאנחנו מבקשים לאחד את התעריפים ג' ו – ד', אם אתם תסתכלו, למי שיש את צו המיסים לפניו אז יש לנו ארבעה סוגי בניינים, בארבעה סוגי בניינים, לכל סוג בניין יש ארבעה תעריפים, א' זה הגבוה, ד' זה הנמוך, ומה שאנחנו מבקשים כיוון שזה אישור חריג, אנחנו מבקשים בעצם לאחד את אזור ג' עם אזור ד' בכל סוגי הבניינים, יש סוג, ארבעה סוגי בניינים כפי שאמרתי סוג 3 ו – 4, שזה מעט, אין הבדל בין תעריך ד' ל – ג', אז לכאורה זה, אין בזה שום שינוי. בשני האזורים א' ו – ב' התעריפים ג' ו – ד' שונים, ואנחנו מבקשים לבטל את תעריך ד', אנחנו חושבים שזה סכום מגוחך,

צביקה כהן:

אתה רוצה לבטל את ג'?

שמוליק זליגמן:

לא, את א', לא, לא, אני מבטל את ד', ומאחד אותו עם, צביקה,

יוסי חביליו:

אתה מעלה אותו,

שמוליק זליגמן:

רגע, יוסי, יוסי, שנייה, תיכף יש שאלות, רגע. אז עוד פעם אני חוזר, יש לנו ארבעה סוגי בניינים, לגבי סוג בניין 3 ו – 4, אין הבדל כי התעריך של ג' ו – ד' הוא אותו תעריך, אז האיחוד הזה הוא רק סמנטי. לגבי סוגי בניין 1 ו – 2, אנחנו בעצם מבטלים את ד', והוא יהפוך להיות ג',

צביקה כהן:

זה שינוי אחד.

שמוליק זליגמן:

זה השינוי,

צביקה כהן:

יש עוד משהו נוסף?

שמוליק זליגמן:

לא,

צביקה כהן:

תודה,

שמוליק זליגמן:

אין לנו עוד שינויים, שום דבר,

צביקה כהן:

שמוליק, החכמת אותנו, תודה רבה, מחזיק התיק כמה מילים,

ישראל קלרמן:

אתה יודע להגיד לי אבל איפה זה, איפה, על מה מדובר? צביקה, ואיפה זה ד'?

צביקה כהן:

אולי דקה אחת, ישראל,

שמוליק זליגמן:

כן, אנחנו,

חיים כהן:

רגע, רגע, ישראל אני אגיד משהו,

צביקה כהן:

גזבר שנייה אחת,

חיים כהן:

אני,

צביקה כהן:

חיים כהן,

יוסי חביליו:

רגע, צביקה, אז תרשום אותי, יש לי שאלה,

צביקה כהן:

רשמתי יוסי חביליו.

חיים כהן:

טוב, אני,

ישראל קלרמן:

גם אותי צביקה.

דובר לא מזוהה:

גם אותי.

חיים כהן:

אני דבר ראשון, אני רוצה לציין שהשינוי הזה שרוצים לעשות מ – ד' ל – ג' בישיבה מקדימה שלנו, לי עם הגזבר, ועם ניצן ישבנו וראינו שבאמת המשמעויות של השינויים, ממש קוסמטי, זה כמעט לא רלוונטי, לא, לא משהו משמעותי, שעשינו עם ניצן והגזבר, ראיתי שזה לא משמעותי בכלל, שזה יכול להיות יותר תועלת. אז אני נתתי את הסכמתי מראש, וכמובן שאני,

צביקה כהן:

באיזה היקפים מדובר בהכנסה, 50 מיליון?

שמוליק זליגמן:

לא,

חיים כהן:

לא, לא נכנסתי עכשיו רוחבי, אני מדבר על ה - , הסעיף בין ד' ל – ג', הוא משהו אם אני לא טועה כמו 9 שקל, אני לא יודע, לא משהו רציני, אז לכן,

יוסי חביליו:

חיים, אפשר לתת דוגמאות על מה מדובר?

חיים כהן:

רגע, רגע, יוסי, אתה תדבר, מהבדיקה שאני עשיתי רגע, מהבדיקה שאני עשיתי איתם, אני מבחינתי נתתי את הסכמתי, אמרתי שאין שום בעיה מבחינתי, אבל כמובן כל אחד יש לו את מה שיש לו להגיד, שה - , הדרג המקצועי יענה. אבל אני אומר משהו אחר, שכל החברים כן פנו אלי בנפרד, בנושא של הארכה של, של ה - , עד מתי,

יוחנן וייצמן:

סעיף ה'.

חיים כהן:

מה?

יוחנן וייצמן:

סעיף ה'.

חיים כהן:

כן, של עד מתי ניתן להגיש את ההנחה בארנונה, הסעיף שמופיע פה זה עד אוגוסט, כמובן שהתקנה אומר במשרד הפנים, שלכאורה זה עד 31 לדצמבר, כמובן שיש לגזור את ההסברים למה עד זה צריך להיות עד אוגוסט ואי-אפשר עד 31, והחברים כולם טוענים, שאחרי המועד, לגזור, או למי שהיה קודם לפני ניצן וכולם, אז תמיד נאמר להם, החברים אתם אלה שהחלטתם במועצה, שעד אוגוסט. תחליטו אחרת, אז אנחנו נקבל לפי החלטה שלכם, זה מה שאני ידוע לי שכל החברים, כמעט, כמעט כולם פנו אלי בפה אחד, בהצעה, בדרישה לשנות את הסעיף הזה. זהו, עד כאן זה מה שיש לי להגיד.

צביקה כהן:

על מה אתה מדבר? לשנות את התאריכים?

שמוליק זליגמן:

תאריך (לא ברור) שלנו.

חיים כהן:

תאריכים של עד מתי,

צביקה כהן:

מאוגוסט ל –

חיים כהן:

עד תחילת דצמבר, זה מה שכל החברים,

צביקה כהן:

תודה, חיים, תודה רבה.

צחי ברים:

חיים אבל לגבי האזור ד', אני פשוט פספסתי, עליתי עכשיו, הסברת את זה כבר?

חיים כהן:

כן הסברתי.

צחי ברים:

כן,

חיים כהן:

לא פער משמעותי.

צביקה כהן:

יוסי חביליו, בבקשה.

יוסי חביליו:

טוב, קודם כל אני רוצה לקבל דוגמאות שאתה דיברת על ה – ג' ו – ד' האלה, סוגים, אזורים, תן לזה דוגמא, זליג.

שמוליק זליגמן:

אני אתן, קודם כל כפי שהסברתי זה משפיע על שני סוגי בניין, סוג אחד וסוג שתיים, ושם התעריך הגבוה, הוא תלוי, באחד הוא 129 שקלים, והתעריך הנמוך היה 46 שקלים, תעריך ג' 64 שקלים. אז אנחנו מבטלים את ה – 46 זה יעלה ל – 64 שקלים, כי אנחנו חושבים התעריך של 46 שקלים, הוא כבר במונחים שאפילו נמוך מתעריפי המינימום של משרד הפנים וגם זה,

יוסי חביליו:

רגע, לכמה אתם מעלים, מ – 46 לכמה?

שמוליק זליגמן:

64 שקלים.

יוסי חביליו:

אז זה העלאה של 30%, אולי,

חיים כהן:

40,

שמוליק זליגמן:

נכון, אבל מה שאנחנו מסבירים שהתעריך הזה מזמן היה צריך להתבטל תעריך ד',

יוסי חביליו:

תן דוגמא,

יהודה פרוידיגר:

יוסי, יוסי,

צביקה כהן:

חבר'ה אנחנו נמצאים בזום,

שמוליק זליגמן:

יוסי,

צביקה כהן:

זה מאוד,

יהודה פרוידיגר:

יוסי, אני ראיתי, יוסי,

צביקה כהן:

חבר'ה, יוסי חביליו, יהודה, אני לא מרשה,

שמוליק זליגמן:

יוסי,

צביקה כהן:

חביליו מדבר, הגזבר מולו, אי-אפשר לעשות פה עירוב.

שמוליק זליגמן:

יוסי, אנחנו בשנה שעברה שעשינו את המהלך שעשינו, אמרנו שבעצם יש עיוותים מטורפים בצו המיסים של עיריית ירושלים, והגיע הזמן, וזה גם אומרים לנו משרדי הפנים, והאוצר, לטפל בהם. אז שנה שעברה בתחילת 25, עשינו טיפול לא פשוט, אבל היה. עכשיו אנחנו טוענים שלא יכול להיות, שאנשים בירושלים, משפחות בירושלים ישלמו לתעריף למטר לשנה, 46 שקלים, שהתעריף הרווח הוא אתה אומר 86 או 107 שקלים, זה א' ו – ב'. אז אנחנו לא מעלים אותם ל – ב', ולא ל – א', אנחנו מעלים אותם ל – ג', ג',

צביקה כהן:

שמוליק, עזרת לנו, תודה רבה. חביליו.

דוד בלומנשטוק:

הוא לא עזר לנו, רגע,

יוסי חביליו:

רגע,

דוד בלומנשטוק:

רגע, מה זה אזור ד'?

יהודה פרוידגר:

רגע,

יוסי חביליו:

אני שואל אותך האם, שמוליק,

יהודה פרוידגר:

יוסי,

יוסי חביליו:

רגע, שמוליק, תן לי, צביקה, תן לי להיות מולו כמו שאמרת,

צביקה כהן:

כן,

יוסי חביליו:

האם למשל יכול להיות שמדובר במזרח העיר?

שמוליק זליגמן:

חלק לא מבוטל למזרח העיר,

יהודה פרוידגר:

גם בגאולה,

יוסי חביליו:

אז אני לא חושב, אני חושב ששמה המצב על הפנים,

יהודה פרוידגר:

גם בגאולה, והשירותים פחות טובים, וצריך להשאיר אותם איפה שהם נמצאים.

שמוליק זליגמן:

אבל יוסי, הרמת שירותים גם אתה תעיד שעלתה בצורה דרמטית, בשנים, אז אנחנו לא ביקשנו,

חיים כהן:

שמוליק, שמוליק, סליחה, יש כאן, מזרח העיר,

צביקה כהן:

יוסי חביליו, (לא ברור),

חיים כהן:

גם השכונות אחרות, זה לא רק מזרח העיר,

שמוליק זליגמן:

זה לא רק מזרח העיר,

חיים כהן:

זה לא מזרח העיר,

יהודה פרוידגר:

יש פסגת זאב, יש גאולה, יש בית הכרם אפילו.

יוחנן וייצמן:

בית ישראל, פסגת זאב, כן.

ישראל קלרמן:

פסגת אז אין בעיה, בית ישראל.

חיים כהן:

תלפיות.

שמוליק זליגמן:

גם בגאולה אפילו,

יהודה פרוידגר:

גם בבית הכרם יש,

צביקה כהן:

יוסי חביליו, תודה רבה. ישראל קלרמן, בבקשה,

יוסי חביליו:

רגע, יש לי עוד שאלה, יש לי עוד שאלה,

צחי ברים:

צביקה, אני מקווה שרשמת אותי, היושב ראש.

יוסי חביליו:

רגע, עוד שאלה אחת, שמוליק בקשר למהלך שנעשה שנה שעברה הוא היה שנוי במחלוקת,

שמוליק זליגמן:

לא היה שנוי במחלוקת, הצבעת עליו כל המועצה,

יוסי חביליו:

הצבעתי, לא, לא בישיבה אצל הנשיא, לכן אני בלחץ עכשיו.

שמוליק זליגמן:

לא, בכספים, יוסי,

יוסי חביליו:

בענייני מלחמה.

שמוליק זליגמן:

היה קודם וועדת כספים,

יוסי חביליו:

טוב, טוב, זליג, זה היה שנה שעברה, השנה למדנו את הלקח. עכשיו אני שואל אותך,

חיים כהן:

כן,

יוסי חביליו:

בוא נתחיל מזה, ש - , האם יש לך משהו להגיד על הריקושטים משנה שעברה? ושתיים, אני יודע שהיה עתירה לבית משפט בנושא הזה, איפה זה עומד.

שמוליק זליגמן:

נכון, זה נמצא עתירה, גם אנחנו וגם העתירה היא נגד משרדי האוצר והפנים, ונגדנו, קיבלנו ארכות מהמדינה, היא קיבלה ארכות להגיש תשובות עד סוף יולי, ויהיה דיון מתי שהוא במעלה השנה.

צביקה כהן:

אוקי.

יוסי חביליו:

עכשיו היה בזמנו איזה הצעה שלנו אולי להתפשר, ואותה העלאה שהייתה, לדרג לכמה שנים, אז נכון שעברה שנה אחת, אבל אולי בכל זאת להקל עליהם, ולפצל להם.

שמוליק זליגמן:

לא, לא, יוסי, ההצעה שלכם בכלל לא באה לדיון, ואי-אפשר לשנות אותה, כי השרים אישרו את צו המיסים לשנת 2025.

יוסי חביליו:

אבל כל אלה שעלו להם שנה שעברה, השנה לא מעלים להם.

שמוליק זליגמן:

לא, לא, ממש לא, לא, התשובה לא, אין מצב שמישהו שנפגע שנה שעברה, ייפגע גם השנה.

צביקה כהן:

טוב, יוסי, אתה רוצה להתקדם? תודה רבה.

ישראל קלרמן:

אני יכול?

צביקה כהן:

קלרמן.

ישראל קלרמן:

קודם כל תודה רבה, צביקה. ואני רוצה להגיד, יש לי כמה נושאים להעלות פה בנושא הזה, בנושא של הארנונה ואנחנו להתחיל, אז אני, מה שחיים הזכיר, אני רוצה להגיד ולהזכיר גם לשמוליק,

צביקה כהן:

את מה שחיים אמר, סיכמנו, שמענו, להצבעה.

שמוליק זליגמן:

לא, לא, אני רוצה להגיב על זה,

ישראל קלרמן:

לא, אבל בגלל ששמוליק רוצה להגיב על זה, אז אני רוצה להגיד כמה מילים, תרשה לי צביקה.

צביקה כהן:

הלאה,

ישראל קלרמן:

בישיבה הנהלה שדיברו, שדיברו על זה, אז אמרנו במפורש שבמידה ויהיה, כל מיני בקשות מיוחדות שיוכלו לטפל בהם. ואז כשזה הגיע למועצה זה לא הוזכר, ולכן לכולם אמרו - לא. כשבאו לגזבר ואמרו לו, יש מקרים מיוחדים, וזה, שום דבר לא עזר, ולכן לא נתנו להם את ההנחה וזה, לכן אני רוצה לחזק את מה שחיים ביקש, ולשנות את התאריך בחזרה לסוף השנה.

צביקה כהן:

טוב.

ישראל קלרמן:

אבל יש לי עוד כמה נושאים,

יהודה פרוידגר:

מה? לגבי מה? לגבי בקשה להנחות?

ישראל קלרמן:

כן,

שמוליק זליגמן:

כן, תיכף נתייחס לזה, יהודה.

ישראל קלרמן:

עכשיו אני רוצה להעלות, אני יודע, אם יוסי חביליו דיבר על הנושא הזה של הבתים החדשים שהעלו להם את הזה, אני רוצה, אני רוצה יש מקומות, יש מצב שאני רוצה, שאפשר להחריג, שזה מופיע אצלנו ב - , מה? מה?

צביקה כהן:

מי זה?

ישראל קלרמן:

מי מדבר?

דוברת לא מזוהה:

חברים, מי שלא מדבר, שימו על מיוט.

ישראל קלרמן:

זה מישהו אחר.

צביקה כהן:

תודה רבה חברים, בואו.

ישראל קלרמן:

זה מופיע, זה מופיע שבן אדם ש - , מדובר על בניין ש - , משנת 20, או שהיה לו טופס 4, או שאוכלס, יש שמה איזה 5, 6 תנאים, בכל המקרים הם מחייבים אותו לפי התעריף הגבוה, ויש פנייה של, יש רחוב שלם שנבנה חדש,

חיים כהן:

רגע, ישראל, אתה מדבר על התקנה שעשו שנה שעברה, לא,

יהודה פרוידגר:

זה של שנה שעברה,

ישראל קלרמן:

כן,

חיים כהן:

של שנה שעברה, אוקי,

ישראל קלרמן:

כן, שנה שעברה,

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור) שנה שעברה,

ישראל קלרמן:

אז אני אומר ושמה מופיע, עכשיו יש, יש בניין רחוב שלם שבנו אותו, ובנו אותו, והתחילו לבנות אותו ב - 10 שנים קודם, ושתי בניינים שנשארו בגלל בעיות של קבלן, וכל מיני בעיות ו - , בעיות אכלוס, ובעיות של טופס 4 וכל הבעיות, יצא שהם התחילו בשנת 20, גם אותם צריכים לחייב את זה כמו הגבוה, אני חושב שצריך להחריג אותם.

שמוליק זליגמן:

אנחנו לא יכולים לשנות את זה, לשנות את זה, ישראל, אנחנו באמצע דיון בעתירה לבית משפט, אני לא יכול לשנות את זה, מה אתה רוצה? עכשיו אני בדיון לעתירה לבית משפט,

ישראל קלרמן:

לא, אבל להחריג,

יוחנן וייצמן:

מה הבעיה, מה הבעיה?

דוד בלומנשטוק:

מה חשבתם ששמוליק יענה לכם?

שמוליק זליגמן:

העמדה שלנו, וכל מה שאושר בעבר, עכשיו אתם רוצים לשנות את זה?

יוחנן וייצמן:

שנייה, בקשר לזה, מה הבעיה?

דוד בלומנשטוק:

שמוליק,

יהודה פרוידגר:

על איזה רחוב מדובר?

יוחנן וייצמן:

רביץ, רביץ.

יהודה פרוידגר:

קלרמן,

ישראל קלרמן:

כן,

יהודה פרוידגר:

איזה רחוב?

דוד בלומנשטוק:

רביץ, רביץ.

ישראל קלרמן:

רביץ,

שמוליק זליגמן:

רביץ, נו, מה לעשות? זה רחוב רביץ, יש עוד רחובות שבשוליים נפגעו, יש לנו את הבניין שאנחנו מכירים היטב באשטרום, אי-אפשר אחד כן,

דוד בלומנשטוק:

שמוליק תפסיק עם התירוצים האלה,

ישראל קלרמן:

אתה יכול לשנות,

דוד בלומנשטוק:

אל תגבו להם ארנונה,

יהודה פרוידגר:

קלרמן, הם (לא ברור),

שמוליק זליגמן:

מה זה אל תגבו להם ארנונה? מה זה אני?

דוד בלומנשטוק:

כן, תחכו להכרעה של בית משפט,

יהודה פרוידגר:

עם (לא ברור) המצ'וקמצקים,

שמוליק זליגמן:

לא, אין דבר כזה,

דוד בלומנשטוק:

כל הדברים האחרים אתם מוכנים לחכות,

שמוליק זליגמן:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

רגע, מדברים,

שמוליק זליגמן:

רגע, היה צו שחתמת עליו שר האוצר, ושר הפנים, אני מחויב,

דוד בלומנשטוק:

היה צו שהבאת לו לחתום,

שמוליק זליגמן:

לעבוד לפי הצו הזה,

דוד בלומנשטוק:

תפסיקו עם זה,

שמוליק זליגמן:

אני לא יכול להגיד, אני מחכה לבית משפט.

דוד בלומנשטוק:

שמוליק, אפשר גם להגיד את המילה, אני יכול, לא רק - אני לא יכול,

שמוליק זליגמן:

לא, לא, התשובה היא – לא. יש לך צו.

דוד בלומנשטוק:

אני יודע שלא, על כל דבר אתה אומר לא,

שמוליק זליגמן:

צו שאומר לך מה לעשות, ידידי היקר.

יוחנן וייצמן:

ואנחנו נבקש להחריג אותנו, לא יקרה אסון.

שמוליק זליגמן:

לא, לא, אתה לא יכול, לא תוכל, אין מצב, גם משרד הפנים בחיים לא יאשר לך את זה.

יהודה פרוידגר:

שתי בתי,

שמוליק זליגמן:

וגם לא משרד האוצר,

ישראל קלרמן:

תוסיף סעיף,

דוד בלומנשטוק:

חברים, אם (לא ברור), אולי צריכים להצביע נגד.

ישראל קלרמן:

שנבדק כבר לפני 10 שנים, מה הבעיה?

שמוליק זליגמן:

לא, אין דבר כזה,

ישראל קלרמן:

סעיף חריג.

שמוליק זליגמן:

אבל אנחנו קבענו מסמרות, קבענו במפורש, מה אנחנו,

ישראל קלרמן:

לא, תקרא את הסעיף שלך,

דוד בלומנשטוק:

חברים, כולנו נצביע, בואו נצביע נגד,

שמוליק זליגמן:

לכולם לראשונה בשנת 2020.

צביקה כהן:

ישראל, תודה רבה, דבריד נאמרו.

ישראל קלרמן:

רגע, לא, לא, צביקה יש לי עוד שני נושאים, שנייה,

צביקה כהן:

בבקשה,

שמוליק זליגמן:

עוד שניים? אמרת שניים,

יהודה פרוידגר:

ישראל,

ישראל קלרמן:

מה?

צביקה כהן:

בבקשה, בבקשה קלרמן,

ישראל קלרמן:

שנייה, יש את הנושא של,

צחי ברים:

אני רשום אצלך, כן?

ישראל קלרמן:

מה?

צחי ברים:

לא, אני שואל את היושב ראש אם הוא רשם אותי, שאני רוצה לדבר,

צביקה כהן:

כן, ברים, אתה רשום אצלי, הרב יצחק.

צחי ברים:

תודה.

יוחנן וייצמן:

גם אותי,

ישראל קלרמן:

צביקה, יש את הנושא של כל התעריפים,

צביקה כהן:

רגע, ישראל שנייה,

יוחנן וייצמן:

יוחנן,

צביקה כהן:

מי זה אותי? מי ביקש?

דוד בלומנשטוק:

דודי, דודי בלומנשטוק רוצה לדבר גם.

צביקה כהן:

בסדר גמור.

אדיר שוורץ:

גם אדיר שוורץ.

יונתן פלג:

גם יונתן פלג.

יוחנן וייצמן:

דודי רוצה (לא ברור) לרשום.

ישראל קלרמן:

את הנושא של,

יעל ענתבי:

היי, שלום לכולם, אני פה.

ישראל קלרמן:

מה זה?

צביקה כהן:

בבקשה ישראל, תגמור.

ישראל קלרמן:

את הנושא של כל התעריפים,

צביקה כהן:

כן,

ישראל קלרמן:

ש - , אתה יודע, יש עסקים, יש בתי מלאכה, יש מסחר, יש מלונות, יש את כל התעריפים,

צביקה כהן:

(לא ברור) זה הבחור הזה, מה זה?

ישראל קלרמן:

מה?

צביקה כהן:

מה?

ישראל קלרמן:

זה הוא אומר.

שמוליק זליגמן:

מה אתה רוצה לעשות?

צביקה כהן:

נו.

ישראל קלרמן:

שנייה אני מסביר, יש את הנושא, יש, אחרי זה כתוב נכס אחר. בזמנו לפני 20 שנה, שלא היה לנו כל כך הרבה סיווגים, היה נכס אחר שכולם, (לא ברור) אני אספר לכם, מה שהיה אז, אז היה עוזי וקסלר, גזבר העירייה,

אריאלה רג'ואן:

מי שלא מדבר, שישתיק את הזום, גם ככה קשה לשמוע.

צביקה כהן:

נכון,

אריאלה רג'ואן:

מי שלא מדבר, שימו על השתק.

צביקה כהן:

מי שהעיר את ההערה, תודה רבה. בבקשה ישראל.

חגית משה:

למה אתם מעצבנים את אריאלה? למה?

ישראל קלרמן:

היה גזבר העירייה, שיש כל מיני מקומות שיש להם כל מיני שימושים, ולכן הוא אמר, נכס אחר, כזה הגדרה קיימת, נכס אחר, לפי הגבוה, זה 403 שקל. מה שנוצר מצב, יש עמותות, העמותות בזמנו היה להם גם תעריף מסוים, אחרי זה בא בית משפט ואמר - לא, הולכים לפי שימוש. היום כל העמותות מחייבים אותם לפי 403 שקל, זה עסק, אין שום מקום לזה, אין שום סיבה לזה,

שמוליק זליגמן:

לא, זה לא נכון, ישראל,

ישראל קלרמן:

שנייה, שנייה,

שמוליק זליגמן:

ישראל, זה לא נכון מה שאתה אומר,

ישראל קלרמן:

שנייה, תן לי לסיים,

שמוליק זליגמן:

זה לא נכון אבל.

ישראל קלרמן:

זה כן נכון,

שמוליק זליגמן:

לא, זה לא,

ישראל קלרמן:

כי אתה, מי שלא, אל תגיד לי - לא נכון.

שמוליק זליגמן:

ישראל, כל,

ישראל קלרמן:

שנייה,

שמוליק זליגמן:

כל העמותות מסווגות, כל אחד,

ישראל קלרמן:

שמוליק, אתה מוכן לתת לי רגע?

שמוליק זליגמן:

לא, אבל זה לא נכון,

יוחנן וייצמן:

ישראל, תנסח סעיף שאתה רוצה שנצביע עליו ושלוש, למה?

ישראל קלרמן:

אני מצביע, לא, אני רוצה להגיד,

שמוליק זליגמן:

רגע, אתה עושה סלט,

יוחנן וייצמן:

בואו,

שמוליק זליגמן:

ישראל,

ישראל קלרמן:

שנייה,

שמוליק זליגמן:

רגע, תקשיב רגע, ישראל,

ישראל קלרמן:

שמוליק, תאמין שאני יודע מה שאני אומר,

שמוליק זליגמן:

אבל שנייה, אתה עושה סלט.

ישראל קלרמן:

עד הסוף,

שמוליק זליגמן:

כן, בבקשה.

ישראל קלרמן:

פעם היה עמותה קיבלה סיווג, אחרי זה אם היו מביאים וממלאים את ה – 5/1, וממלאים, או מביאים אישור ממשדד החינוך, או מביאים אישור מרווחה, אז היה כל מיני 67% הנחה, או מאה אחוז פטור, וכולה, וכולה. היום עמותה שמשתמשת עמותה כמשרד, נכון, שזה יש בית משפט לגבי הגני ילדים, אבל לא נותנים להם את הסיווג המיוחד, אני אומר במקום כל הבלגאן הזה, בוא ניצור סיווג לעמותות, שיהיה סיווג כמו שהיה פעם 05, זה יהיה משהו, זה היה בערך מגורים פלוס משהו, זה היה 120, 130, אז 150 שקל, ואז יצאת מהמצב הזה,

שמוליק זליגמן:

רגע, אבל ישראל,

ישראל קלרמן:

לא ייתכן,

שמוליק זליגמן:

אני אענה לך,

ישראל קלרמן:

שנחייב 400 שקל עמותות.

שמוליק זליגמן:

ישראל, תקשיב רגע,

ישראל קלרמן:

אני מקשיב,

שמוליק זליגמן:

עמותות, אתה מה שאתה מדבר זה על המשרדים של העמותות, לא על איפה שהם עושים את הפעילות, איפה שהם עושים את הפעילות, אם זה חינוך, זה יש תעריף חינוך, אם זה רווחה, יש תעריף לכל,

ישראל קלרמן:

אבל לא, מי שאין לו חינוך, ואין לו רווחה, הוא ישלם לפי 400 שקל, אני מדבר איתך,

שמוליק זליגמן:

בסדר, רגע, רגע,

ישראל קלרמן:

זיכרון מנחם,

שמוליק זליגמן:

אי-אפשר,

ישראל קלרמן:

(לא ברור), אם הבנים,

שמוליק זליגמן:

אבל הם מקבלים, רגע, אבל ישראל הם מקבלים שני שליש הנחה, קודם כל,

ישראל קלרמן:

הם לא מקבלים, כי אין להם,

שמוליק זליגמן:

הם מקבלים,

ישראל קלרמן:

את כל המסמכים, זה לא נכון,

שמוליק זליגמן:

אין להם את המסמכים, נו, אז מה אתה רוצה?

ישראל קלרמן:

תן לי קודם כל סיווג לעמותה, זה לא נכון מה שאתה אומר.

שמוליק זליגמן:

למה? הם מקבלים רוב,

ישראל קלרמן:

תבדוק את זה, אני קיבלתי, שמוליק (לא ברור) למטה, מאנשים שלנו.

יהודה פרוידיגר:

הם מקבלים, איזה עמותה לא מקבלת?

שמוליק זליגמן:

אני לא יודע, אנחנו תראה לנו דוגמא, תביא לנו דוגמא, עד עכשיו תביא לנו,

דובר לא מזוהה:

רוב העמותות.

ישראל קלרמן:

אני אומר לך מגן לחולה,

יהודה פרוידיגר:

איך לא מקבלים שתי שליש?

ישראל קלרמן:

טהרת המשפחה, מגן לחולה,

שמוליק זליגמן:

ישראל, תקשיב רגע,

ישראל קלרמן:

אם הבנים,

שמוליק זליגמן:

ניצן, ניצן אומר, ניצן תגיד עוד פעם,

ניצן:

רוב העמותות שאני מכיר, כן? מסווגת 05, כמו שאמרת, זה מוסדות, זה 126 שקל למטר רבוע,

ישראל קלרמן:

אחרי זה אומרים להם לפי שימוש, ומחייבים אותם 400 שקל, יש לי חמש דוגמאות כאלה.

ניצן:

אז יכול להיות,

צביקה כהן:

הנושא,

ישראל קלרמן:

מה?

צביקה כהן:

(לא ברור) ישראל,

ניצן:

אם השימוש הוא מסחרי, וזה המשרדים שלהם, אז יכול להיות,

ישראל קלרמן:

תראה לי פה סיווג של עמותה, אני לא רואה, אני עברתי על כל ה - ,

ניצן:

תראה לנו, קלרמן, תראה אין בעיה, תעביר,

צביקה כהן:

ישראל קלרמן, סעיף 4,

ישראל קלרמן:

סעיף 4, הנושא של הנחות, יש לנו, צריך לנסח את זה יותר טוב, יש את הכלל בהנחה, שדירה מעל 160 לא זכאית,

דוד בלומנשטוק:

ישראל, מה עברת לסעיף 4? מה עברת לסעיף 4? שייתנו לך תשובה לסעיף 3, מה אתה שומע לצביקה כהן? אני לא, שייתן תשובה על סעיף 3,

שמוליק זליגמן:

הוא ייתן דוגמאות, ונראה ונפתור,

דוד בלומנשטוק:

יביאו דוגמאות,

ישראל קלרמן:

האמת שדודי צודק.

דוד בלומנשטוק:

כל הזמן אתה אומר תביאו דוגמאות וזה לא מטופל.

ישראל קלרמן:

ניצן, ניצן, תעבור על החומר ותגיד לי, יש לך עכשיו תעריף לעמותה? תענה לי על זה, יש לך תעריף לעמותה?

ניצן:

כן,

ישראל קלרמן:

תראה לי, 05, תראה לי אותה, אני לא ראיתי,

ניצן:

כן,

ישראל קלרמן:

הנה אני עובר על הכול,

ניצן:

126 שקל.

ישראל קלרמן:

מה? כמה?

ניצן:

126, זה במונחי 26, כבר.

ישראל קלרמן:

איפה זה? תראה לי באיזה דף?

שמוליק זליגמן:

בעמוד,

ישראל קלרמן:

איזה סעיף?

שמוליק זליגמן:

אני אגיד לך, בעמוד 9 לצו מיסים.

ישראל קלרמן:

עמוד 9, אני בעמוד 9,

שמוליק זליגמן:

תלך לסעיף 20,

ישראל קלרמן:

20 זה בית ספר, גני ילדים, מה הקשר?

שמוליק זליגמן:

נכון, אז זה מקבלים,

ישראל קלרמן:

תעשה לי טובה, אני לא מדבר בכלל בית ספר,

שמוליק זליגמן:

מעונות יום,

ישראל קלרמן:

אני לא מדבר על בית ספר, ועל גני ילדים, מדבר איתך על טהרת המשפחה,

שמוליק זליגמן:

ישראל, תסתכל,

ישראל קלרמן:

המגן לחולה,

שמוליק זליגמן:

תסתכל רגע בפירוט מה כתוב שם, תסתכל, בסוגריים, תסתכל מה כתוב, תסתכל,

ישראל קלרמן:

איפה? איזה סוג? יש לי גני ילדים,

שמוליק זליגמן:

ב – 20, 20, תסתכל,

ישראל קלרמן:

מעונות יום, ישיבות, כל מיני מוסדות והקדשות, איפה כתוב לי את זה?

שמוליק זליגמן:

כתוב, כתוב לך,

ישראל קלרמן:

איפה כתוב עמותה?

שמוליק זליגמן:

לא, זה עמותות, כל מי שמפעיל את הישיבות האלו, זה עמותות.

ישראל קלרמן:

לא ישיבות, עוד פעם אתה חוזר על הישיבה, אני אומר לך, נתתי לך דוגמאות, שאלת על דוגמא, אז הבאתי לך,

שמוליק זליגמן:

איזה? איזה עמותות? איזה?

ישראל קלרמן:

מגן לחולה חיי מתרומות.

שמוליק זליגמן:

מגן לחולה זה רווחה,

ישראל קלרמן:

איפה זה כתוב?

שמוליק זליגמן:

זה מופיע באיזה תחת, תחת הזה של רווחה.

ישראל קלרמן:

שמוליק, אתה לא צודק, אני אומר לך,

שמוליק זליגמן:

לא, אז תבוא ותראה לנו את זה,

ישראל קלרמן:

אבל אני רוצה, בוא ניצור תעריף לעמותה.

שמוליק זליגמן:

בחיים לא שמעתי את זה,

ישראל קלרמן:

בוא ניצור תעריף לעמותה,

שמוליק זליגמן:

לא, לא, אנחנו לא רוצים ליצור תעריפים חדשים, ממש לא.

ישראל קלרמן:

למה לא?

שמוליק זליגמן:

ככה,

צביקה כהן:

רגע, ישראל, רגע אחד,

שמוליק זליגמן:

לגופו,

צביקה כהן:

רגע,

ישראל קלרמן:

זה היה תמיד, צביקה, זה היה תמיד,

צביקה כהן:

רגע אחד,

ישראל קלרמן:

למה לא?

שמוליק זליגמן:

מה היה?

צביקה כהן:

ישראל, דקה, הוא בא אליך,

שמוליק זליגמן:

אנחנו,

צביקה כהן:

הוא בא אליך,

שמוליק זליגמן:

כן,

צביקה כהן:

אם אתה מבין אותו, תביא את זה למועצה.

שמוליק זליגמן:

בסדר, אז נעשה שינוי במועצה, אבל אני רוצה קודם לראות כי זה משהו שלא היה אף פעם,

צביקה כהן:

זה (לא ברור) ככל שהוא נכון מבחינתכם חדש, זה לא עלה לדיון, מה שהוא מעלה עכשיו.

שמוליק זליגמן:

אני לא מכיר את זה,

צביקה כהן:

מצד שני, אנחנו נעשה,

ניצן:

לא, לא, בסדר,

צביקה כהן:

טוב,

שמוליק זליגמן:

שיבוא איתנו,

צביקה כהן:

הנושא האחרון שדיברת עליו.

ישראל קלרמן:

טוב, יש כלל שאומר שה - , שדירה מעל 160 מטר, לא זכאית להנחה, בזמנו, אני ביקשתי, היה לי,

ניצן:

מ – 13 נפשות ומעלה כן,

ישראל קלרמן:

יפה, בנושא הזה של ה – 13 נפשות ומעלה, אני רוצה לתקן, ותיקנתי את זה פעם, אבל הם אומרים שזה לא מתקן טוב, לכן אני רוצה שיועץ משפטי יגיד איך לתקן. אבל הנקודה היא, מה שהיום טוענים, אם אחד מה – 13 ילדים, התחתן, אומרים לו - לא, אתה כבר לא ב – 13 נפשות, אתה לא זכאי להנחה,

שמוליק זליגמן:

ברור,

ישראל קלרמן:

ואני חושב שזה לא נכון,

שמוליק זליגמן:

ברור, נכון,

ישראל קלרמן:

שנייה, אל תגיד לי - ברור.

שמוליק זליגמן:

אני אומר שזה ברור, נכון,

ישראל קלרמן:

אבל זה לא נכון מה שאתה אומר,

צביקה כהן:

לא, זה להגיד לך מה הבעיה, כשאחד מתחתן, זה נהיה או 14, או 12,

ישראל קלרמן:

זה מה שאמרתי להם, והם לא כוללים את זה.

שמוליק זליגמן:

(לא ברור) את הילד שהתחתן במניין ה – 13 נפשות.

ישראל קלרמן:

צביקה, הם לא קונים את זה, זה הבעיה שלי,

צביקה כהן:

בסדר, נו, ברור.

שמוליק זליגמן:

נו מה? דחילק, נו, בקצב הזה זה הם יגיעו גם ל – 30 נפשות,

צביקה כהן:

בקיצור,

ישראל קלרמן:

לא נכון, צביקה, גם 10 דירות, גם חיים שדיבר איתי, דיברתי עם חיים על זה, וחיים הסכים איתי,

שמוליק זליגמן:

לא, לא, ממש לא, חברים זה לא,

ישראל קלרמן:

זה לא נכון מה שאתה אומר,

שמוליק זליגמן:

זה לא קיים בשום מקום. זה לא הגיוני,

ישראל קלרמן:

הגבלה של 160 מטר, לא קיים באף מקום,

צביקה כהן:

קלרמן, מי שהתחתן, (לא ברור),

ישראל קלרמן:

הגבלה,

צביקה כהן:

מה אתה רוצה?

ישראל קלרמן:

גם לא קיים באף מקום,

שמוליק זליגמן:

ברור,

ישראל קלרמן:

ההגבלה של ה – 160 מטר, גם לא קיים באף מקום,

צביקה כהן:

רגע, הוא מתגורר, הוא מתגורר בדירה?

ישראל קלרמן:

כו,

צביקה כהן:

אז אולי צריך לתת תוספת חדר אצל, טוב, יללה בוא, הבנו, תודה רבה.

שמוליק זליגמן:

ישראל, יללה.

יהודה פרוידגר:

160 מטר ככה,

צביקה כהן:

חברים, חברים,

שמוליק זליגמן:

כו,

צביקה כהן:

קצת סדר. קצת סדר, פרוידגר, מדבר.

ישראל קלרמן:

רגע, עוד דבר שנייה,

צביקה כהן:

רגע,

ישראל קלרמן:

בסדר.

צביקה כהן:

רגע פרוידגר, פלג, ברים, בלומנשטוק, אם יש עוד מישהו, או תירשמו או דרך מאיה.

אדיר שוורץ:

שוורץ.

צביקה כהן:

תשלחו לה הודעה.

שמוליק זליגמן:

אדיר, אדיר,

צביקה כהן:

אדיר בבקשה רשמתי.

יוחנן וייצמן:

וייצמן גם רוצה.

שמוליק זליגמן:

וייצמן,

צביקה כהן:

וייצמן נרשם, בבקשה פרוידיגר.

יהודה פרוידיגר:

אני רק אומר שאני כן ישבתי עם ניצן ושמוליק, אני מיד כשקיבלתי את פקודת הארנונה לדעת על איזה רחובות, ועל מה זה חל זה היה נראה לי הגיוני מה שהם הסבירו לי, זה לגבי הנושא של שדרוג של ד' ל - , של השתי דירות ה - , שתי סוגי דיו, הטובות יותר באזור ד' לשדרג אותם היה נראה לי סביר, אבל אם כבר ישראל דיבר על, על התיקון של שנה שעברה, אני חושב שלגבי שכונות שלמות שהן שכונות מצוקה שעושים שמה שדרוג של פרויקט אחד, של פינוי בינוי, אם זה בקטמונים, אם זה בקריית מנחם, זה עדיין לא הפך את כל השכונה, ל - , מבחינת הרחובות, מבחינת פחי אשפה, מבחינת כל הדברים לשכונת יוקרה, שמי שנכנס שמה יקבל א', אני חושב שצריך להגדיר, שצריך שם לפחות רוב הרחוב, או משהו כזה ישתנה, כי להכיל על זה את התעריף.

שמוליק זליגמן:

על מה אתה מדבר?

יהודה פרוידיגר:

לא בניית בית אחד, שינוי ברחוב בר – יוחאי, בית אחד עשו לו פינוי בינוי, וכל הרחוב צפוף וקטן, כבר צריך לשנות,

צביקה כהן:

יהודה, תודה רבה, יהודה. יונתן פלג בבקשה.

יונתן פלג:

כמה מבתי האב כרגע בירושלים נמצאים על הנחה כזאת או אחרת בארנונה?

שמוליק זליגמן:

יש, רגע, תגיד איזה סוג הנחה, רגע, יש כמה, יש הרבה סוגים.

יונתן פלג:

כזאת או אחרת.

שמוליק זליגמן:

כל (לא ברור), כולל מילואים, כולל הכול.

יונתן פלג:

הכול,

ניצן:

אזור ה – 130,

שמוליק זליגמן:

130 אלף מתוך 200,

ניצן:

קרוב ל – 60,

דובר לא מזוהה:

250.

אדיר שוורץ:

כחצי,

יונתן פלג:

מעל חצי מבתי אב ירושלים?

שמוליק זליגמן:

מתוך 260,

צביקה כהן:

50%,

שמוליק זליגמן:

50% כן.

יונתן פלג:

כמה מתוכם מטעמי הכנסה?

ניצן:

כמה זה?

שמוליק זליגמן:

30%,

ניצן:

40 אלף,

צביקה כהן:

כ – 30%,

שמוליק זליגמן:

כ – 30% מתוך ה – 160 זה מבחן הכנסה.

יונתן פלג:

אם מפחיתים, אני מבין שאנחנו צריכים לפעול לפי הנחיות שר הפנים, משרד הפנים, אבל אם אני זוכר נכון, כל מה שקשור לקבלת הנחות בארנונה, שיקול הדעת נתון אך ורק ל - , לרשות המקומית, אם לקבל את הרף המקסימאלי, או לאשר רף אחר.

שמוליק זליגמן:

אתה לא חייב לקבל את הרף המקסימאלי, נכון,

יונתן פלג:

אני מציע שבסעיף 4 של הנחות בארנונה, על ה - , ספציפית על ה - , הנחות מטעמי הכנסה, לקבל 10% פחות ממה שאישרנו עד כה. להתחיל לגמול את העיר מהנחות בארנונה, מצב שבו 50%,

צביקה כהן:

שנביא את זה להצבעה, תביא את הסעיף שלך, נצביע גם עליו, עוד משהו? יונתן.

יונתן פלג:

מצב שבו 50% מבתי אב נמצאים על הנחה, זה מצב מטורף, יש דברים שאי-אפשר לשנות, בן אדם שנולד עיוור, נשאר עיוור, בן אדם שהוא קשיש, כנראה כבר לא ימצא עבודה אחרת. אבל טעמי הכנסה, זה משהו שאם גומלים אותנו, מהנחות המופלגות פה שמאושרות פה במהלך השנה. אפשר לשפר את מצבנו, וזהו ההצעה שלי.

צביקה כהן:

תודה רבה, אני מודה לך יונתן, נביא את זה להצבעה בסוף.

חיים כהן:

שנייה, שנייה, אני רק רוצה לעדכן את יונתן, שיכול להיות שאפילו חלק גדול מהם זה מזרח ירושלים.

דובר לא מזוהה:

גם וגם, אוקי,

יונתן פלג:

תודה רבה על העדכון,

צביקה כהן:

יונתן פלג, תודה רבה לך. הרב בריס בבקשה.

צחי בריס:

יש את החלוקה של האזורים, אני רוצה להבין,

צביקה כהן:

חברים, אני מודיע שוב, מי שירצה לדבר, יירשם. בסדר? אני הזכרתי קודם, בריס, בלומנשטוק, אדיר, וייצמן, יעל ענתבי. עוד מישהו דרך מאיה, בבקשה בריס.

צחי בריס:

לפי מה נוצר ה - , החלוקה של האזורים? יש איזה שהוא מדד? עד לעכשיו אנחנו נותנים לשלב את זה, של,

שמוליק זליגמן:

לא, אתה שואל את האזורים הקיימים היום, יש היום ארבעה אזורים, איך זה נקבע, זה משהו מלפני עשרות שנים, לא יודע להגיד לך, זה משהו מלפני, זה משנות ה-70, ה-80 של המאה הקודמת, אולי אפילו קודם.

צביקה כהן:

שהם יקבעו.

צחי ברים:

כן, אבל אני שואל ה- , החלוקה שנעשתה, נעשתה עם איזה שהוא חלוקה רציונאלית, או סתם חילקו את זה לפי אזורים? כי ככה בא להם?

שמוליק זליגמן:

אני לא הייתי פה בעירייה בקושי נולדתי. אבל קח לדוגמא את רוממה, בסדר?

צחי ברים:

כן,

שמוליק זליגמן:

אם הוא היה פעם אזור תעשייה, היה גן חיות, קבעו אותו ג', מאז הוא נשאר ג', וממשיך ג'.

צביקה כהן:

לא רוצים,

שמוליק זליגמן:

שנה שעברה עשינו את השינוי שבונים בתים חדשים, כולל שם ובשאר העיר, יהיו א', כי אנחנו עשינו עבודה, גם על מחירי נדל"ן, וגם על,

צחי ברים:

זה בסדר. עשית עבודה לפי, פה נעשה עבודה. אני בא להגיד, שלוקחים אזור ד', ש- , אם אני בודק את האזורים, אז פחות או יותר יש מחנה משותף בין האזורים עם איזה שהוא סוציו – אקונומי, או איזה שהוא רמת שירות, ומעלים את זה ל – ג', אני יכול להבין שצריך להעלות את המחיר, אבל למה, למה אי-אפשר לעשות את זה במדרג? כמו שבנוי במדרג, שיהיה מדרג.

שמוליק זליגמן:

הסברנו, שהמחיר הגבוה שרוב תושבי ירושלים משלמים, א', שזה 107 שקלים למטר, ו – 85 שקלים. התעריפים הנמוכים, שזה ג' ו – ד', זה 63 שקלים, ו – 45 שקלים, אז אנחנו אתה – 45 שאנחנו, שזה יותר נמוך מהתעריפים מינימום של משרד הפנים, לא ביקשו להעלות את זה לרמה ב', או א', שזה באמת עלייה מטורפת. אבל לרמה ג',

צחי ברים:

ומה, ומה המינימום של משרד הפנים?

שמוליק זליגמן:

המינימום של משרד הפנים, זה באזור ה – 50 שקלים, אבל במדידות, אתה יודע שאצלנו, המדידות הם נטו, אז זה קצת מעוות, כי אם אני מודד 50 שקל למטר בירושלים, ובמודיעין,

צחי ברים:

לא, לגבי המדידות, אז נעשה, אז נעשה, דרך איך למדוד את זה. אני אומר בוא נעלה את זה, בוא נעלה את זה,

שמוליק זליגמן:

מה?

צחי ברים:

אם עשית עבודה,

צביקה כהן:

הרב ברים, אתה נותן,

צחי ברים:

שנייה,

צביקה כהן:

אתה נותן לגזבר רעיונות חדשים, תהיה שקול.

שמוליק זליגמן:

לא, זה רעיונות טובים,

צביקה כהן:

בוא, בוא, תעצור.

שמוליק זליגמן:

הוא רוצה להעלות את ד' ל – ב',

צביקה כהן:

יללה נו.

צחי ברים:

לא, לא, אמרתי, אמרתי שאתה עושה את זה במכה אחת לאזור ג', בוא נעשה את זה בהגדרה,

שמוליק זליגמן:

לא, אבל אין היגיון בזה, ואז עוד שנה זה,

צחי ברים:

למה אין היגיון? למה אין היגיון?

שמוליק זליגמן:

אני מסביר, כי רמת השירות שאנחנו נותנים בכל העיר היום, לא מהיום, בשנים האחרונות, היא גבוה מאוד, אין סיבה ששכונה ליד, מישהו ישלם 105 שקלים, ושכונה צמודה לה מישהו ישלם 45 שקלים.

צחי ברים:

אז למה יש מדרג? הגזבר, תסביר למה יש מדרג,

שמוליק זליגמן:

כי אני,

צחי ברים:

בין אזור א' לאזור ג'?

שמוליק זליגמן:

בין אזור, גם בין אזור א' ל – ג' זה עיוותים, אבל בסדר, אנחנו לא יכולים לשנות את כל העיר ביום אחד, בעתיד יכול להיות מתי שהוא לא היום, אל תיבהל, שגם יהיה צריך לבטל את ג', יכול להיות.

ניצן:

לא רק זה,

שמוליק זליגמן:

אני אומר לך זה, זה נכון שכל העיר תהיה ברמה אחת גבוהה.

צביקה כהן:

שמוליק וברים,

שמוליק זליגמן:

לא, אני לא באתי היום,

צביקה כהן:

שמוליק,

שמוליק זליגמן:

ולא מחר, ולא ביקשתי את זה,

צביקה כהן:

תעצרו שניכם פה, תודה רבה. אני מדבר עכשיו בבקשה, הרב בלומנשטוק, בבקשה.

צחי ברים:

לא, אבל אני, אוקי,

אריה, צביקה, אפשר גם לבקש את זכות הדיבור? אם אפשר, כי אני רוצה לרדת גם.

צביקה כהן:

רגע, אחד, אריה, דקה אחת, אריה, אחרי הקומפלימנטים שנתת לנו, איך אני יכול לדלג עליך? אז בבקשה, אדיר, אחר כך נמשיך הלאה, אתה נרשמת.

דוד בלומנשטוק:

צביקה, צביקה, אני מוותר על זכות הדיבור, אני מה שישראל אמר, שיוחנן יגיד, אני איתם, תתקדם.

צביקה כהן:

מי זה? מי זה?

שמוליק זליגמן:

דודי, דודי.

צביקה כהן:

דודי דיברת? אדיר, בבקשה.

אדיר שוורץ:

אריה במילואים שיהיה לפני.

צביקה כהן:

אריה בבקשה.

אריה קינג:

כן, יש לי שתי הערות בבקשה, הראשונה זה הסיפור של, פנו אלי לגבי רחוב, רחוב רביץ, במקרה שאנשים נכנסו, סליחה, כן, קנו דירה,

צביקה כהן:

הוא העלה את זה,

שמוליק זליגמן:

קלרמן העלה את זה, אריה, קלרמן העלה את זה,

אריה אוקי, בסדר, אם זה עלה, אם זה עלה,

שמוליק זליגמן:

כן,

אריה קינג:

אז אני לא לחוזר, לא חוזר על מה שהם העלו. הדבר השני, זה נושא של, אולי פספסתי אבל, בכל ה - , בכל ה - , ההחלטה, יש התייחסות, יוחנן, אתה מפריע קצת. בכל ההחלטה הזאתי שמדובר בה כרגע, האם יש התייחסות לחנויות, לחנויות בבנייני מגורים,

שמוליק זליגמן:

לא, זה רק,

אריה קינג:

האם יש התייחסות לזה?

שמוליק זליגמן:

לא, אריה, זה רק נכסים למגורים בלבד, כל ההצעה, לא מתייחס לעסקים.

אריה קינג:

בסדר, אז אני שואל, למה עושים את האבחנה, שיש בניין בקריית יובל, ב - , שייבנו שמה 80 יחידות דיור חדשות, ומבחינים בין הדירות האלה לדירות הישנות באותו רחוב הנטקה, אבל החנויות,

שמוליק זליגמן:

כי החנויות,

אריה קינג:

החנויות,

שמוליק זליגמן:

אותו תעריף, אריה, החנויות, עסקים, זה בגדול אותו תעריף בכל העיר, אין הבדל בין זה, זה לא כמו במגורים שיש עיוותים מטורפים, החנות ב - , בהנטקה, היא משלמת כמו החנות ב - , בבית וגן.

אריה קינג:

אז אני שואל למה עושים דיפרנציאליות, של תשלומים במגורים, ולא בחנויות?

שמוליק זליגמן:

היה, אריה, זה משהו שנולד לפני עשרות שנים, אני לא יודע להסביר לך איך זה, זה נולד מכל מיני סיבות כנראה של שכונות תפר, או אני לא יודע מה, בעסקים זה לא היה, אז העיוותים קיימים במגורים,

אדיר שוורץ:

לא, בעסקים יש דיפרנציאליות לפי סוג העסק, יש, אנחנו, יש תעריפים אחרים,

שמוליק זליגמן:

לא, זה משהו אחר,

אדיר שוורץ:

מפעילים, וכן הלאה,

שמוליק זליגמן:

עסק זה משהו אחר, אבל אותה חנות לממכר מזון, משלמת בקריית יובל ובבית וגן אותו, בפסגת זאב אותו תעריך ארנונה.

אריה קינג:

אני חושב ש - , אוקי, אם זה ככה, אז אני חושב שזה עיוות אחד גדול, אבל, נשים את זה בצד.

שמוליק זליגמן:

יכול להיות, אבל אריה יש לנו בית מגורים עיוותים גדולים,

אריה קינג:

בסדר, לא נורא,

שמוליק זליגמן:

זה מה שאנחנו מנסים לתקן בשנתיים האחרונות.

אריה קינג:

בסדר, נתקן את זה בשנה הבאה, הדבר, הנושא האחרון זה רק הנושא של, יש את המקרים האלו, כאילו ה - , ממש כאילו, לא יודע איך לומר את זה, הלא סבירים, שממש אנשים מקבלים אותו שירות, אותו שירות, באותו רחוב, בניין מצד אחד, הוא בניין מ - 1978, בניין שני, מצד שני הוא 2022, אותם שירותים, אותם, אותם מדרכה, אותה חנייה,

שמוליק זליגמן:

אבל זה גם היה קודם. אבל אריה, מה שאתה אומר, רגע, זה גם היה קודם, כי למשל, קח את קריית יובל, היא הייתה ג', מתחת לקריית יובל, יש את השכונה החדשה, כרמית, לא יודע של עין כרם זה ב', זה מקבלים את אותם השירות, הם משני צידי הכביש, למה זה ג' וזה ב'? מה ההיגיון? אז אנחנו שנה שעברה,

אריה קינג:

אין היגיון.

שמוליק זליגמן:

וזה עיוותים ש - , כפי שאמרתי נוצרו בעבר, אז מה שעשינו בשנת 25, שניסינו לתהליך מהלך של יישור קו שבעתיד, כל הבתים, כרגע זה רק משנת 20, אבל בעתיד כל הבתים הישנים ש - , יהפכו בפינוי בינוי, רק בדרכים טובות כמובן, זה לא משהו שאנחנו רואים, יהפכו גם ל - א' בעתיד, אז זה ייקח הרבה שנים, אי-אפשר ביום אחד לשנות, מה נעשה? זה מה שבדיוק.

אריה קינג:

טוב, תודה.

צביקה כהן:

תודה רבה, אריה. אני מבקש מהרב וייצמן להתייחס.

ישראל קלרמן:

צביקה, אני גם רוצה להגיד עוד מילה.

יוחנן וייצמן:

תורי?

שמוליק זליגמן:

רגע, רגע, תנו אני רוצה להתייחס,

צביקה כהן:

וייצמן,

שמוליק זליגמן:

לתעריפים,

יוחנן וייצמן:

תראו, יש לי מספר, להסביר או להתחיל ישר בהסתייגויות?

צביקה כהן:

ישר,

יוחנן וייצמן:

ההסתייגות הראשונה שלי,

צביקה כהן:

ההסתייגויות,

יוחנן וייצמן:

זה לפרק ד', לעשות את התאריך 31 לדצמבר.

שמוליק זליגמן:

מה זה? ההנחות?

יוחנן וייצמן:

לא, הזמן, התאריך האחרון,

צביקה כהן:

הגשה, הגשה,

שמוליק זליגמן:

תיכף נסביר לך למה זה בלתי אפשרי, דקה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, כמו שכל העיריות בארץ, יכולים,

שמוליק זליגמן:

לא, לא, ממש לא, אין אף רשות שעושה את זה, לא, זה לא נכון, מה שהוא אומר,

יוחנן וייצמן:

בסדר. אז עד ה – 28 בדצמבר, אחד. הצעה מספר שתיים,

צביקה כהן:

שמוליק ויוחנן, יוחנן, חבר'ה, אני יודע שהזה, סעיף שהוא קצת אמוציונאלי, וכל אחד יש לו מה להגיד, אנחנו רק בוזם נמצאים, יגיד, תגידו את דעתכם, היא נרשמת, נביא להצבעה בסוף, אם יהיה לזה רוב, זה מה שיהיה, אם לא, שמוליק יסביר, ואנחנו נביא את זה, אין מה לעשות.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז,

צביקה כהן:

ושמוליק, אנחנו רפובליקת בנגות, זה מה שאומר שמוליק. יללה נו בבקשה יוחנן,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, זה דבר אחד. הדבר השני, זה להחריג את, יש בניינים שדיברו עליהם כולם גם אריה, גם קלרמן, הבניינים האלה ברביץ נכנסו לגור בהם ב – 2020, הם קיבלו טופס 4 ב – 2023, להחריג את הבניינים שגרים בהם, מהיום שגרים בהם, ולא מהיום שהם קיבלו טופס 4,

ישראל קלרמן:

בגלל שבנו בהם 10 שנים, בנו בהם 10 שנים הם בבנייה.

יוחנן וייצמן:

לא, גרים בהם כבר, גרים בהם,

שמוליק זליגמן:

זה השפעות רוחב,

יוחנן וייצמן:

תב"ע.

ישראל קלרמן:

כל הרחוב גם גר אותו דבר,

אדיר שוורץ:

אתם מדברים על רחוב רביץ, במזרח העיר יש בניינים שנבנו לפני 50 שנה, שקיבלו, נרשמו ב – 3 שנים האחרונות, וגם הם בתוך האירוע, מה זה רחוב רביץ? יש לנו 50, 60,

ישראל קלרמן:

אדיר, אדיר, אז לא הבנת.

יוחנן וייצמן:

אז תצביע עליהם, אני בעד,

ישראל קלרמן:

תן רגע להסביר,

אדיר שוורץ:

קלרמן, אני הבנתי בדיוק מה הסיפור,

ישראל קלרמן:

אדיר, לא הבנת.

צביקה כהן:

יוחנן,

שמוליק זליגמן:

רביץ,

יהודה פרוידגר:

יש מקומות הרבה יותר בעייתיים מרביץ,

ישראל קלרמן:

הסעיף הזה היה, ש - , דירה חדשה,

צביקה כהן:

בסדר,

שמוליק זליגמן:

ישראל, ישראל, בסדר, תיכף נענה.

אדיר שוורץ:

קלרמן, אני הבנתי אותך, כשאתה מסביר לאט אני מבין מהר.

יוחנן וייצמן:

עכשיו אני אומר גם אם התיק הזה נמצא בבית משפט, אנחנו יכולים לומר את דעתנו, מותר לנו,

שמוליק זליגמן:

תגיד אותה נכון אבל, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אנחנו יכולים להגיד לבית משפט שאנחנו מבטלים את (לא ברור), אני לא רוצה לבטל את הכול,

שמוליק זליגמן:

אתה לא יכול, כי השרים כבר אישרו את זה, אתה לא יכול,

יוחנן וייצמן:

השרים אישרו, אני רוצה לבטל, זה בדיוק,

שמוליק זליגמן:

אתה יכול,

יוחנן וייצמן:

מוותר למועצת עיריית ירושלים,

שמוליק זליגמן:

תבטל את הארנונה,

יוחנן וייצמן:

להגיד לבית משפט את דעתה.

צביקה כהן:

יוחנן, בוא נמשיך הלאה, עוד?

יוחנן וייצמן:

דבר שלישי, אני רוצה שנקבע מצב שה - , המקור לחייב ארנונה לדירה, זה לא רישומי העירייה, או נסח טאבו, או חוזה שכירות, ואני אסביר גם למה, בוא נדבר עלי יוחנן וייצמן, עזבתי דירה, 5 שנים, המשכתי לשלם ארנונה, כי לא היה לי פתק מ - , אז אני מדבר סיפור של 12 שנים לא היום, כי לא היה לי פתק מהמזכיר שזה, שאני עזבתי, אז העירייה עדיין תופסת אותך, אז אני אומר אין כזה דבר, יש לי כעת סיפור אחד, אני אומר לכם, במחלקת הארנונה, סיפור על גבול המזעזע, בן אדם מת ברחוב יחזקאל, השכיר דירה, כמה שנים גבו ממנו ארנונה, גבו ממנו ארנונה עסקית, על דירה אחרת. הוא כעת הוא מבקש את זה בחזרה, אומרים לו - לך לכל הרוחות, אי-אפשר להחזיר לך.

שמוליק זליגמן:

נכון,

ניצן:

אין אפשרות,

יוחנן וייצמן:

נכון, ברור, אנחנו,

ניצן:

אין אפשרות לדעת מה היה (לא ברור),

שמוליק זליגמן:

וייצמן,

ניצן:

זה שיש נסח טאבו,

יוחנן וייצמן:

בכיס שלי,

שמוליק זליגמן:

וייצמן, רגע, וייצמן, תקשיב רגע,

יוחנן וייצמן:

כן,

שמוליק זליגמן:

תצא רגע מהראש של תכנון ובינוי, בארנונה זה החוק, זה מי שמחזיק בנכס. זה שבטאבו מופיע שאתה בעל הנכס, או החלפת מישהו אחר, זה לא אומר לי שום דבר, לגבי ארנונה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שמוליק זליגמן:

זה אתה צריך להוכיח לי, מי המחזיק, או מי היה המחזיק, ולכן,

יוחנן וייצמן:

זה לא (לא ברור).

שמוליק זליגמן:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

אני לא צריך להוכיח, אני מצדיק, אני לא עובד עיריית ירושלים, מה קשור?

שמוליק זליגמן:

זה לא קשור, זה תלך ל - , לא, אבל יוחנן, זה תלך למשרד הפנים ותגיד לו שיעשו,

צביקה כהן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

אני הבנתי, אני הלכתי,

שמוליק זליגמן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

הוא מדבר עלי,

שמוליק זליגמן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

12 שנים אחורה.

שמוליק זליגמן:

יוחנן, אני,

יוחנן וייצמן:

השכרתי דירה,

שמוליק זליגמן:

רגע, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) במשרד הפנים את הכתובת, התחלתי לשלם ארנונה בדירה החדשה, עדיין גובים ממני מהדירה הישנה, כי אתה מחזיק בה. אני לא מחזיק בה אדון זליגמן,

שמוליק זליגמן:

אבל איך אתה רוצה שאני אדע שאתה לא מחזיק בה, איך אני יודע שאתה לא מחזיק בה?

יוחנן וייצמן:

כי אני אומר לך, שעברתי דירה,

ישראל קלרמן:

הוא משלם לדירה אחרת,

שמוליק זליגמן:

אבל אתה אומר לי, אתה אומר לי,

ישראל קלרמן:

שמוליק הוא משלם לדירה אחרת,

שמוליק זליגמן:

יוחנן, אתה אומר לי את זה 4 שנים אחרי, אני לא יודע, עכשיו,

יוחנן וייצמן:

לא, אמרתי את זה באותו יום.

שמוליק זליגמן:

לא, באותו יום, אין שום בעיה, אתה מביא לי חוזה, שאתה השכרת את הנכס השני שלך, אני מעביר אותו, למחזיק אחר, אין שום בעיה. הבעיה,

יוחנן וייצמן:

אני אמרתי שאני עוזב אותו ושלוש.

שמוליק זליגמן:

שאנשים לא באים בזמן.

יוחנן וייצמן:

אני רק הודעתי שעזבתי אותו. הזמנתי משאית, עברתי דירה עם כל החפצים שלי, לבית החדש, נעים ונחמד, תרד ממני, ואתה המשכתי, אתה, לא אתה כמובן, אתה, אני מתכוון לברקת בזמנו, העירייה המשיכה לקחת לי כסף כל חודש מהחשבון.

שמוליק זליגמן:

אני לא יודע, יוחנן, אני לא יודע,

יוחנן וייצמן:

עכשיו אני מדבר על מקרה אחר, שאתה כן מכיר אותו, ואני אומר אנחנו חייבים לקבוע, המחזיק בנכס, חובת העירייה להוכיח. ולא חובת האזרח.

שמוליק זליגמן:

אני מסכים, אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

חובתך מיסטר ליאון,

צביקה כהן:

אז רגע, אז מה אתה אומר?

שמוליק זליגמן:

יוחנן, יוחנן, אלי מלכה לא איתנו, יש סעיפים ברורים בחוק,

יוחנן וייצמן:

אני ראיתי, קראתי את החוק,

שמוליק זליגמן:

חובה על המחזיק לבוא ולהודיע לנו ביום שהוא עשה את השינוי.

עו"ד דני ליבמן:

אלי הצטרף.

שמוליק זליגמן:

אם אני יודע אני עושה רטרו.

יוחנן וייצמן:

אבל אם המחזיק לא הודיע?

צביקה כהן:

רבותי, אני רוצה להתקדם, חברים,

שמוליק זליגמן:

המחזיק חייב להודיע, מה זה? שניהם חייבים להודיע, גם,

יוחנן וייצמן:

אז תחייב את המחזיק הראשון, במקרה ההוא.

שמוליק זליגמן:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

פשוט שמים בכיסים, אנחנו, סליחה, לא אתם,

צביקה כהן:

לא,

שמוליק זליגמן:

לא, לא, זה לא רלוונטי לצו המיסים.

יוחנן וייצמן:

האזרח כועס על יוחנן וייצמן, הוא לא כועס על זליגמן, הוא לא יודע מי זה זליגמן, מבחינתו יש אנשים בעירייה, שהולך הלך לקלפי,

צביקה כהן:

יוחנן, תגיד,

יוחנן וייצמן:

הוא הצביע להם, והם לא עושים לו את מה שצריך,

צביקה כהן:

יוחנן,

אלי מלכה:

בסדר, יוחנן, אבל מה זה שייך עכשיו לנושא של הטלת הארנונה? זה עניין,

יוחנן וייצמן:

אני אומר, הטלת ארנונה,

אלי מלכה:

זה עניין פרטני, תציף את זה, ונבדוק את זה, אני לא יודע להגיד לך עכשיו מה קרה פה.

יוחנן וייצמן:

יופי, אני מבקש לקבוע בצו הארנונה, שמחזיק בנכס, הכוונה או נסח טאבו, או חוזה שכירות, ולא רישומי העירייה,

צביקה כהן:

או נספח טאבו או,

יוחנן וייצמן:

סליחה, אני ואתה ביחד, ונבין,

ישראל קלרמן:

הוא צודק, (לא ברור) בארנונה.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) כסף לאנשים.

צביקה כהן:

מה שהוא מדבר.

שמוליק זליגמן:

אני יש לי,

צביקה כהן:

אלי מלכה, אלי מלכה היועץ המשפטי תקשיב,

אלי מלכה:

כן,

צביקה כהן:

האם הערתנו של יוחנן וייצמן בשליטת הוועדה, או שזה חוק (לא ברור)?

אלי מלכה:

לא, זה חוק, אני צריך,

יוחנן וייצמן:

כן, לא,

אלי מלכה:

הגדרה של מחזיק,

צביקה כהן:

אלי מלכה,

אלי מלכה:

בוא צריך לבדוק בנושא הזה הגדרה של מחזיק, ואיך מודיעים, מחזיק שמפסיק מודיע וכולה, יש קריטריונים, בוא, אנחנו לא, זה לא כתוב בצו, בצו הארנונה.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

דוד בלומנשטוק:

(לא ברור) אם יחכה.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

צביקה כהן:

מה בסדר?

יוחנן וייצמן:

מה? לא, אני מבקש להצביע על זה, זה הכול.

שמוליק זליגמן:

אבל יוחנן, זה לא קשור מסבירים לך,

יוחנן וייצמן:

זה לא קשור,

אלי מלכה:

רק (לא ברור) בצו הארנונה.

שמוליק זליגמן:

אני יכול לכתוב את זה,

יוחנן וייצמן:

בצו הארנונה אני רוצה כותרת,

צביקה כהן:

יוחנן, אם,

אלי מלכה:

זה כתוב בתקנות,

יוחנן וייצמן:

מחזיק בנכס, (לא ברור) נסח טאבו,

צביקה כהן:

יוחנן וייצמן.

יוחנן וייצמן:

או חוזה שכירות,

צביקה כהן:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

זה הכול.

צביקה כהן:

וייצמן, תקשיב, אם הוועדה יש לה סמכות לדון בזה, כנראה שנצביע איתך, בסדר?

יוחנן וייצמן:

מעולה.

צביקה כהן:

אני פניתי,

יוחנן וייצמן:

מעולה,

צביקה כהן:

נא לא להפריע. פניתי ליועץ המשפטי שיאמר לנו, בסמכות הוועדה או לא בסמכות הוועדה, נתוני,

אלי מלכה:

לא, זה לא בסמכות, זה כתוב בתקנות,

יוחנן וייצמן:

מה כתוב בתקנות?

אלי מלכה:

לא, אני לא אגיד לך את זה עכשיו, נו, זה לא הדיון, נו באמת.

צביקה כהן:

יוחנן, אתה צריך,

ישראל קלרמן:

אלי, אלי,

אלי מלכה:

יוחנן, אנחנו לא נפתור את הבעיה הזאת (לא ברור),

צביקה כהן:

תעצור.

ישראל קלרמן:

אלי,

אלי מלכה:

באמצע דיון, על צו ארנונה.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) האחרונה.

ישראל קלרמן:

זה צו הארנונה, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

בצו הארנונה לא כתוב מה זה מחזיק, מחזיק,

ישראל קלרמן:

רגע תפתח, לא שומעים אותך, צביקה. אתה על מיוט.

חיים כהן:

צביקה, לא שומעים אותך.

עו"ד דני ליבמן:

אפשר להגיד משהו?

ישראל קלרמן:

צביקה, אתה על מיוט.

צחי ברים:

צביקה, לא שומעים אותך.

צביקה כהן:

שומעים אותי? תודה רבה.

ישראל קלרמן:

עכשיו.

צביקה כהן:

תודה. בוא חבר'ה, בוא נעשה סדר, מאוד קשה להתנהל בצורה הזאת, אני מבין את ה - , את הצורך, אני מבין את הלחץ, שאלת שאלה יוחנן, שאלת, תאריך, כתבנו, רביץ כתבנו,

צחי ברים:

רגע, לכן אני הצעתי לך שנדחה את זה, כי יש פה בדברים על הפרק.

צביקה כהן:

ברים, אנחנו סיכמנו, דיברת. אלי מלכה, רק לך השאלה היא,

אדיר שוורץ:

צביקה אני, צביקה אני מזכיר שאני מחכה.

צביקה כהן:

רגע, אדיר, דקה אחת, לא, אתה ויתרת על הזה שלך,

שמוליק זליגמן:

לא, לא,

אדיר שוורץ:

לא ויתרתי, נתתי לאריה, כי הוא במילואים, לא ויתרתי.

צביקה כהן:

לא, אתה ויתרת על התור שלך, נרשמת, אבל תחכה לאחרים, בבקשה אדיר בוא.

אדיר שוורץ:

בסדר גמור.

צביקה כהן:

אנא מימד, חברי אלי מלכה, בסמכות שלנו, או לא בסמכות שלנו? אלי מלכה ירד. איפה אלי מלכה?

עו"ד דני ליבמן:

צביקה,

יהודה פרוידגר:

אם זה בסמכות שלנו או לא,

דוד בלומנשטוק:

אנחנו בסוף נצטרך להצביע על צו ארנונה, אולי גם זה לא בסמכות שלנו,

עו"ד דני ליבמן:

צביקה, זה דני,

צביקה כהן:

דני,

עו"ד דני ליבמן:

אפשר להגיד משהו?

צביקה כהן:

כן, דני.

עו"ד דני ליבמן:

תראה אני אחדד את מה שאלי מלכה אמר, השאלה מי צריך לשלם את הארנונה, היא באה מפקודת העיריות, שזה המחזיק, כשיש מקרים של ספק בודקים מי זה בעל הזיקה הקרובה ביותר לנכס, למרות שאני לא מתעסק בארנונה ביום יום, אני יכול להגיד לך, שעל השאלה שלך, הצו ארנונה לא מתעסק בשאלה הזאת, זה שאלה שאתה בודק כל מקרה לגופו, לפי כל מיני נתונים, ויש לפעמים שאלה שאומרים, האם העירייה ידעה או לא ידעה, שפה הפסיק להיות עסק מסוים, זה לא שבצו ארנונה, אתה פתאום משנה את החוקים, ואת ה - , ואת כל פסיקת בתי המשפט.

צביקה כהן:

טוב, אז אם זה כפי שדני אומר, וזה לא חלק מצו הארנונה, אני פונה ליוחנן, א' להוריד את זה מסדר היום, ב', אני אומר גם לדני ליבמן, שהנושא הזה, כשיבוא הוא לא חייב לבוא דווקא בתוך צו הארנונה, כמו שאתה אומר לנו היום, ובבוא הזמן, בעוד חודש, חודשיים שלושה, שישה חודשים, לא יודע מתי, יוחלט להביא לדיון, נדון בזה. תודה רבה. בבקשה, אני מבקש מוויצמן, תודה.

יוחנן וייצמן:

עוד דבר, מה שוויצמן מוסיף, רק שיהיה ברור לכולם,

צביקה כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

רחוב רביץ זה ברור בסמכותנו, אנחנו יכולים לשנות סיווגים, חוק ההסדרים, את כל זה אני מכיר, החוק,

צביקה כהן:

דני ליבמן, דני ליבמן, יש לנו סיפור שכולנו מכותבים אליו, וכולנו רוצים מאוד לעזור. דני, אתה איתנו? למה? למה הוא כבוי דני? דני,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

צביקה כהן:

דני, אתה איתנו, נכון?

עו"ד דני ליבמן:

כן,

צביקה כהן:

יש לנו איזה שהוא סיפור שכולנו מכותבים בו, ורוצים מאוד לעזור, משהו שנראה לנו מאוד מעוות ברחוב רביץ. הגזבר אומר, לא בסמכות הוועדה, נמצא בבית משפט, כל מיני כאלה, אנא תחווה את דעתך עליו, ואם תרצה, יסבירו לך מה מדובר בדיוק.

עו"ד דני ליבמן:

טוב, תראה, אני לא, אני לא מתעסק ביום יום בארנונה, ולא ב - , בקיא בפרטים של התיק הזה. אני, אמון עלי, מה שהגזבר אמר, שאנחנו, כנראה.

שמוליק זליגמן:

דני, אני אגיד לך בגדול,

אדיר שוורץ:

זה החלטה קודמת,

שמוליק זליגמן:

דני,

צביקה כהן:

לא, אבל לא נמצא,

שמוליק זליגמן:

יש, יש לנו,

צביקה כהן:

בתוך העניין,

שמוליק זליגמן:

בשוליים עוד מקרים כאלו, זה רחוב שנבנה הרבה שנים,

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שמוליק זליגמן:

לרוע מזלם, את צו האכלוס הם קיבלו אחרי ה – 1.1.2020, בסדר?

עו"ד דני ליבמן:

כן,

שמוליק זליגמן:

ולכן הוטל עליהם, מה שחוקקנו בשנה, בתחילת 25, שהם צריכים לשלם תעריף א', למרות שהבנייה התחילה עשור קודם, באים החברים פה ואומרים, חבריה הם בנו. אמרתי להם - חבריה מה אתה מציע? שאני אעשה? זה הצו שאישרנו,

צביקה כהן:

לא, אבל יש פה,

שמוליק זליגמן:

ואני לא יכול, לא,

צביקה כהן:

יש נקודה, יש פה איזה נקודה, שמוליק,

שמוליק זליגמן:

זה לא הנושא,

צביקה כהן:

זה כמו כולם,

שמוליק זליגמן:

זה לא המקרים, אם היועץ המשפטי יוכל להגיד שאני יכול,

צביקה כהן:

שמוליק, אני עברתי על ה - , כמו כולם, באמת, זה נראה עוול בולט מול,

שמוליק זליגמן:

יכול להיות, יש לנו עוד עיוותים זה לא,

צביקה כהן:

(לא ברור).

שמוליק זליגמן:

צביקה, אין מה לעשות,

צביקה כהן:

אתה חושב,

שמוליק זליגמן:

אם היועץ המשפטי,

צביקה כהן:

(לא ברור) ליפול מכיסא,

שמוליק זליגמן:

זה לא קשור, זה לא קשור,

צביקה כהן:

אז בינתיים היועץ המשפטי יחווה את דעתו, ואנחנו ממשיכים, לדובר הבא, או לשואל הבא, יש לנו את הגברת ענתבי ואחר כך אדיר. אלא אם כן את מוותרת לאדיר. בבקשה אדיר.

יעל ענתבי:

מי? אדיר מדבר או אני?

צביקה כהן:

אם את מוותרת לו, אז הוא ידבר.

יעל ענתבי:

אין בעיה, ואני אחרי.

צביקה כהן:

בוודאי, בבקשה אדיר.

אדיר שוורץ:

תודה, צביקה, תודה, יעל, אני אגיד קודם כל אני מברך על זה שנוספה אפשרות לשלם בהוראת קבע באשראי, אני חושב שזה שינוי מאוד חשוב, וישר כוח לכל הגורמים, זה אחד. שתיים, ככל שמתקנים את העיוות ברחוב רביץ, מה שנשמע כמו עיוות, אני חושב שנכון לתקן גם עיוותים במקומות אחרים, למשל,

צביקה כהן:

זה אותו דבר, זה רוחבי, זה לא משהו נקודתי.

אדיר שוורץ:

למשל במזרח ירושלים יש הרבה מאוד נכסים שנבנו לפני אי – אלו שנים, ורק נרשמו מאז 2020, לא קשור לטופס 4, ולכן הם מקבלים תעריף א' על אף שזאת לא דירה חדשה, וזה לא ההיגיון שרצינו להכיל עליו,

יהודה פרוידגר:

עיר דוד, עיר דוד למשל.

אדיר שוורץ:

אני מניח שיש גם עוד מקומות, ולכן צריך, אם עושים את התיקון של העיוותים, אני חושב שמבורך להיכנס לעבודת עומק של תיקון של עיוותים, זה צריך להיות אקרוס – דה – בורד, ללא הבדל דת, גזע, מין שכונה, אחד. שתיים,

יהודה פרוידגר:

מסכים,

צביקה כהן:

נו, זה ברור, מה השאלה?

אדיר שוורץ:

מצוין, אז לגבי עניין ההדרגה שהעלה יוסי חביליו קודם, אני אגיד ש - , כמו שאמר שמוליק, אני מבין שזה עומד בבית משפט ומבורר, ככל ש - , בית משפט ידרוש מאיתנו לעשות שינויים, אני חושב ששינוי שמבטל פה איזה שהיא הדרגתיות בהעמסה של הנטל הזה של התושבים,

צביקה כהן:

נחזיר למועצה, אם זה מה,

שמוליק זליגמן:

נפתור גם את רביץ.

אדיר שוורץ:

אדרבא, לגבי שינוי מ – ג' ד' בעיני זה מבורך, אני מזכיר לכל החברים ש - , שמי שגר באזור, שהוא אזור ג', ד' בנתונים כפי שהוצגו קודם לחבר יונתן פלג, מן הסתם ממילא הוא יכול לגשת ולקבל הנחה בשיעורים מאוד מאוד גבוהים, ככה שכל עלייה שצריך לקחת אותה, מה שנקרא ברחל ביתך הקטנה, אני חושב שכל, שכל, אני חושב שכל בסוף העלאה שמייצרת איזה שהוא שוויון בנטל ארנונה בירושלים, בין התושבים שמשלמים ארנונה מאוד גבוהה, ותושבים שמשלמים ארנונה מאוד נמוכה, הוא מבורך. ואני רוצה להתייחס לאמירה של החברים על הארכת מועד ההנחות עד דצמבר. אני חושב שיש פה, כמו ש - , אבא שאוהב את הילד שלו, או אימא שאוהבת את הילד שלה, לא, לא נותנים לו כל מה שהוא רוצה, אני חושב שכאן יש לנו אחריות כלפי תושבי ירושלים, ולא בהכרח לאפשר את ה - , ולא לאפשר בהכרח הארכה, אלא להשאיר את זה כמו שזה היום, עד אוגוסט. אני חושב ששמונה חודשים להגיש הנחות, ואני מתעסק בעניין הנחות, יושב שם יוני וניצן, יודעים כמה אני יושב להם על הראש, אני חושב ש - , 8 חודשים, להגיש הנחות, זה די והותר זמן, 7 חודשים מלאים זה די והותר זמן, להגיש את כל ההנחות, לאפשר לעובדים של אגף ארנונה להתקדם הלאה, לגבות כספים מתושבי ירושלים, לצמצם תופעות של מאכרים, לצמצם את כל ההתעסקות גם שלנו החברים בדבר הזה, ובעיני נכון בהחלט 7 חודשים, זה מספיק, חודש לפה, חודש לפה, זה בסדר. אבל להאריך עד, סוף השנה, או עד חודש דצמבר, זה בעיני באמת, להיות טוב מידי לילד, זה כמו לתת לילד עוד ועוד סוכריות, עוד ועוד סוכריות, בסוף הוא נשאר בלי שיניים, זאת לא דעה פופולארית מה שאמרתי עכשיו, ולדעתי אנחנו צריכים לקבל גם החלטות לא פופולאריות הן נכונות לעיר ולעירייה.

יהודה פרוידגר:

זה גם יוצר בעיה,

דוד בלומנשטוק:

אדיר, אדיר, גם אם זה לא דעה פופולארית, אבל צריכים קצת לדעת את המציאות, לצערי במחלקת ארנונה, אני אתן לך דוגמא, בן אדם שיש לו שומת מס, לוקח המון זמן עד שהוא מקבל שומת מס, וזה לא יפה להגיד לבן אדם תוך 30 ימים,

אדיר שוורץ:

נכון, על זה בדיוק רציתי לדבר,

דוד בלומנשטוק:

שנייה, אחר כך שמוליק זליגמן יגיד לך, אני נותן לו ע"י תצהיר וזה, וזה לא נכון,

שמוליק זליגמן:

לא, אבל דודי,

דוד בלומנשטוק:

(לא ברור) לא נותנים לו,

שמוליק זליגמן:

דודי, אבל דודי, אני לא התייחסתי עוד לזה, ברשותכם, חבר'ה, דודי, אני רוצה רגע, שאולי יסיימו כולם, אני רוצה להתייחס, לנושא של התאריך, יש לי הרבה מה להגיד, אבל צביקה אולי נסיים רגע עם כולם,

צביקה כהן:

בסוף, בסוף.

שמוליק זליגמן:

בסוף אני אתייחס לזה.

צביקה כהן:

מועלם, בבקשה, הרב מועלם בבקשה.

יעל ענתבי:

רגע מה איתי?

שמוליק זליגמן:

את אחרונה חביבה,

צביקה כהן:

לא, לא, היא צודקת, אני מתנצל,

שמוליק זליגמן:

אוקי,

צביקה כהן:

יעל, בבקשה.

יעל ענתבי:

טוב, אז אני מצטרפת לכל העניינים של חוסר ההבנה לגבי הסיווגים של האזורים, אדם קרוב אצל עצמו, אז אני מסתכלת על פסגת זאב, שכולה היא אזור א',

שמוליק זליגמן:

לא, לא כולה.

יעל ענתבי:

לפי מה שאני רואה, כולה היא אזור א',

שמוליק זליגמן:

לא, היא לא כולה לדעתי חלק ב'.

יוחנן וייצמן:

למה יש דברים שאנחנו מעלים שם מ – ד' ל – ג'.

שמוליק זליגמן:

לא, אין.

יעל ענתבי:

אני ראיתי שכולה אזור א',

יוחנן וייצמן:

יש,

שמוליק זליגמן:

אין.

יהודה פרוידגר:

יעל, גם בפסגת זאב יש כמה בתים שהיו ד'.

שמוליק זליגמן:

אז אולי שלושה, בסדר.

יעל ענתבי:

אבל זה לא, לא הגיוני שכולה יהיה אותו, אותו אזור, ואני אוסיף ואומר שיש בירושלים רחובות מה שנקרא פרטיים, שאם אתם חושבים שרחובות פרטיים זה כאילו האליטה של, אז זה ממש לא. זה

רחובות שלא מקבלים הרבה שירות מהעירייה, ואין התייחסות לזה, בארנונה, וחבל. זה דבר, זה שני דברים ראשונים. דבר שלישי אני רוצה לשאול שמוליק,

שמוליק זליגמן:

כן,

יעל ענתבי:

יש בפסגת זאב יש בניינים שאינם משמשים למגורים בפסגת זאב מזרח, ומופיע ליד ציון ספציפי ישן, כל החלקות ב – 592 החדש, מה זאת אומרת הישן? לא הבנתי.

שמוליק זליגמן:

איפה את? ב – 592? רק, אנחנו מחפשים את זה. איפה, אתה רואה את זה ניצן?

יעל ענתבי:

אני לא הבנתי למה מציינים ישן או חדש,

שמוליק זליגמן:

לא, יכול להיות שזה מה שמסווג החלקות בארנונה, שהישן זה בטח פסגת זאב הוותיקה,

יעל ענתבי:

לא, אבל זה על פסגת זאב המזרח, אז אין פה כל כך וותיק,

שמוליק זליגמן:

אני לא יודע, איפה את רואה את זה? אני לא רואה את זה.

יעל ענתבי:

אני רשמתי לי כאן בהערות זה ב – 31.31.4, אני יכולה לחפש את זה,

שמוליק זליגמן:

בואי תביני, אני לא רואה זה, אני הראיתי לך את מדברת? 592 ישן,

יעל ענתבי:

כן, בדיוק,

שמוליק זליגמן:

לא, בסדר, זה כנראה חלקות שהם היו לפני, אני לא יודע מה איך זה הוגדר בדיוק, אני לא יודע, אני
אבדוק את זה, אני לא יודע להגיד לך.

יעל ענתבי:

ואני רק, לא, לא הבנתי מה המשמעות, ולמה עושים את האבחנה,

שמוליק זליגמן:

אין לזה משמעות, זה פשוט מחולק בארנונה לפי גושים וחלקות, אין לזה מעבר לזה, מספרים, אין
לזה שום משמעות.

יעל ענתבי:

טוב, בסדר, ולגבי הנושא הזה של רחובות פרטיים, ורחובות רגילים?

שמוליק זליגמן:

נו, אז מה? מה השאלה? לא הבנתי.

יעל ענתבי:

אלה שברחובות פרטיים מקבלים מינוס שירותים, אוקי,

שמוליק זליגמן:

למה? למה את אומרת?

יעל ענתבי:

מתוך ידיעה, מה זאת אומרת?

שמוליק זליגמן:

למה? לא מפנים להם את האשפה? הם אין להם מערכת כינוף? אין,

יעל ענתבי:

לא, לא,

שמוליק זליגמן:

אין תרבות וספורט? אין להם (לא ברור) ברחובות,

יעל ענתבי:

רגע, שמוליק, שמוליק, אתה יודע טוב מאוד למה את מתכוונת, אם תיקח את שמואל שגר ברחוב לא פרטי, ויוסי שגר ברחוב פרטי, יוסי מקבל הרבה פחות שירותים מהעירייה באופן זה,

שמוליק זליגמן:

למה? למה את אומרת את זה?

יעל ענתבי:

אלא,

שמוליק זליגמן:

יעל, אבל זה לא נכון, זה ממש לא נכון, רגע, יש הבדל בין הילד שלומד בבית ספר בפסגת זאב, אם הוא ברחוב הפרטי או ברחוב שהוא לא פרטי?

יעל ענתבי:

לא, אבל יש הבדל במתן שירותים של העירייה, למשל סלילה נוספת,

יהודה פרוידגר:

לא מחליפים לו מנורות ברחוב.

שמוליק זליגמן:

למה לא מחליפים לו מנורות?

יהודה פרוידגר:

מנורות,

צביקה כהן:

בגלל שלא,

יהודה פרוידגר:

לא מחליפים, כי זה שצ"פ.

שמוליק זליגמן:

למה? כי זה פרטי שלו, זה שטח פרטי שלו,

יעל ענתבי:

ברחוב,

שמוליק זליגמן:

מה אני יכול לעשות?

צביקה כהן:

טוב,

יעל ענתבי:

מה זה?

שמוליק זליגמן:

זה יכול להיות שזה שטח, אם זה שטח פרטי של הבן אדם אז אנחנו לא מחליפים,

יעל ענתבי:

לא, לא, שמוליק, לא הבנת, זה לא שטח פרטי,

שמוליק זליגמן:

לא, יעל אני חולק עליך בגדול,

יעל ענתבי:

זה רחובות פרטיים, שמוליק,

שמוליק זליגמן:

יעל, היית בדיון היום על מקלטים.

צביקה כהן:

יעל אנחנו,

שמוליק זליגמן:

אנחנו היינו במקלטים פרטיים, אז מה יש הבדל בין רחוב פרטי?

צביקה כהן:

חברים, נתתי הרבה לכולם, אני מבקש,

יעל ענתבי:

רחובות פרטיים לא סוללים להם,

ישראל קלרמן:

צביקה, צביקה לפני ששמוליק עונה, אני רוצה להגיד כמה מילים,

יעל ענתבי:

את הכבישים כראוי, לא מחליפים להם פנסים.

שמוליק זליגמן:

אנחנו חייבים להתקדם.

צביקה כהן:

הרב מועלם, בבקשה. יעל, תודה.

יעל ענתבי:

אבל אני אשמח לקבל ממך התייחסות שמוליק.

שמוליק זליגמן:

לא הבנתי על מה את רוצה התייחסות.

יעל ענתבי:

למה אנחנו לא משנים את הסיווג של רחובות פרטיים, כל עוד אתם לא נותנים להם מספיק שירותים.

שמוליק זליגמן:

יעל, את רוצה, הצו מיסים שלנו הוא הכי מורכב במדינה, הכי מעוות, את רוצה לעשות עוד עיוותים? בכל רחוב,

יעל ענתבי:

אבל זה רק (לא ברור) כלפי התושב.

שמוליק זליגמן:

והרחוב הזה יגיד לי שזה כן מקבל, זה לא מקבל, זה יש לו רמת חינוך יותר גבוהה, יש לו רמת חינוך יותר נמוכה, איך נצא מזה ראש?

צביקה כהן:

(לא ברור),

שמוליק זליגמן:

זה מנקים אצלו פעמיים בשבוע,

יעל ענתבי:

אבל מגיעים אלי תושבים ואומרים לי,

צביקה כהן:

יעל, מה שאמרת נרשם,

יעל ענתבי:

אנחנו משלמים ארנונה, למה אנחנו לא מקבלים שירות הוגן,

צביקה כהן:

יעל, דברייך חכמים,

שמוליק זליגמן:

זה לא קשור,

צביקה כהן:

חכמים, תרשמו את זה, הגזבר, בוא נמשיך את סדר היום, בבקשה. אני מבקש,

יוחנן וייצמן:

רק לידיעה שמוליק וגברת ענתבי,

צביקה כהן:

סליחה, יוחנן, הרב מועלם בבקשה.

יוסף חיים מועלם:

טוב, אני רוצה לדבר על ההארכה של ההנחה של הארנונה, שמאוגוסט, לעד דצמבר, שמעתי שהחברים אמרו שכבר ככה זה הרבה זמן, לדעתי זה לא הרבה זמן. רק דוגמא אחת זה השומת מס שעד שמקבלים אותה, אני מכיר המון שיש להם עוסק פטור וכולה, מקבלים את זה רק באוגוסט את השומה עצמה, לא כולם, באמת אתם חושבים שמשדר, שרשות המיסים עובדת כל כך מהר, היא לא עובדת כל כך מהר, השומה לוקח לה המון זמן להגיע. ומלבד זה תסתכלו באיזה דברים אנחנו נמצאים, בכלל אין ערך לימים, תסתכל מלחמה פה, קורונה פה, מלא מלא דברים. לכן להאריך את

זה לעד דצמבר, זה נראה לי מאוד מאוד לגיטימי, וגם אוגוסט זה נראה לי פחות זמן, מעט זמן, אז אני בעד להאריך את זה עד דצמבר.

צביקה כהן:

הרב מועלם, תודה רבה.

שמוליק זליגמן:

טוב, חברים, אני רוצה,

צביקה כהן:

משפט אחד סופי,

שמוליק זליגמן:

לא, רגע, לא,

ישראל קלרמן:

דקה, צביקה, צביקה שנייה,

צביקה כהן:

משפט אחד סופי לקלרמן, למרות שזה לא צודק,

ישראל קלרמן:

למה?

שמוליק זליגמן:

כי אתה הכי הרבה פה היום.

שמואל מרציאנו:

אני ביקשתי גם,

ישראל קלרמן:

לא, אמרו לי חברים, שהם לא שמעו, אבל שנייה, ששמוליק יענה גם על זה, צביקה.

צביקה כהן:

משפט אחד, ובבקשה זליגמן.

ישראל קלרמן:

אז אני רוצה להגיש משהו, מילה אחת.

צביקה כהן:

לאחר מכן יש לנו הצבעה על הסעיף הזה,

ישראל קלרמן:

ודווקא זה פנייה לזליגמן, כי אני אגיד לך, כשזליגמן כשדיברנו שנה שעברה על כל הדברים האלה, והתאריכים, דיברנו מפורש שיוכלו להגשת לגזבר, לגזבר,

צביקה כהן:

זה דיברנו כבר, ישראל, מה אתה צריך להוסיף? על זה כבר דיברנו.

ישראל קלרמן:

לא, לא, שנייה, יש עוד שני נקודות, אני אתן לך דוגמא, שתי דוגמאות. יש, יש, החוק אומר, שאם אדם לא שילם,

צביקה כהן:

הזמן יקר לכולם, לא רק לך,

ישראל קלרמן:

שנייה צביקה, צביקה, שנייה,

צביקה כהן:

נו.

ישראל קלרמן:

יש החוק אומר, שאם בן אדם לא שילם את זה, אם לא שילם את הארנונה אחרי שהוא קיבל את ההנחה עד סוף השנה, ההנחה מתבטלת.

צביקה כהן:

הנחה מתבטלת.

ישראל קלרמן:

תמיד היה, תמיד היה כל השנים היה, אם הוא בא למחרת, וקיבל, ראה שביטלו לו, שילם, החזירו לו את ההנחה, שמוליק היום אומר שלא, ולפי דעתי אפשר לעשות את זה לא נכון לא לעשות את זה,

שמוליק זליגמן:

כן, חבר'ה אני עכשיו בתוך,

ישראל קלרמן:

שנייה שמוליק,

שמוליק זליגמן:

די סיימנו,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) על הכול,

שמוליק זליגמן:

אבל אתה לוקח את כל מי שאני רוצה להגיד, רגע,

ישראל קלרמן:

והדבר הנוסף, הדבר האחרון שאני רוצה גם להגיד לך עוד, אם בן אדם, אני עוד מעט על תאריכים, אבל אני אומר גם בן אדם שנכנס לדירה, התחתון רק באוגוסט וספטמבר ואוקטובר, הוא נכנס לדירה בנובמבר, לא ניתן לו, לפחות שלושה חודשים להגיש את הבקשה?

שמוליק זליגמן:

ישראל תקשיב טוב,

צביקה כהן:

טוב,

שמוליק זליגמן:

רגע חברים,

צביקה כהן:

בבקשה שמוליק.

שמוליק זליגמן:

קודם כל,

ישראל קלרמן:

והדבר האחרון אם הטופס נשמר לי כטייטה גם באים אליך, גם אומרים - לא. למה לא?

שמוליק זליגמן:

לא, כי אנחנו בוחנים את זה לגופו, ישראל,

ישראל קלרמן:

עד שמחזיק התיק חיים כהן,

צביקה כהן:

ישראל, תקשיב,

שמוליק זליגמן:

ישראל, תקשיב עכשיו טוב, ישראל,

ישראל קלרמן:

להכניס לכולם במקוון, תשמע אותי,

שמוליק זליגמן:

ישראל, תקשיבו רגע,

צביקה כהן:

שמוליק בבקשה.

שמוליק זליגמן:

מאיפה הגיע הנושא הזה שהיינו לחוצים לקבוע תאריך,

חיים כהן:

צביקה, צביקה סליחה, מרציאנו ביקש, כמה פעמים,

צביקה כהן:

לא שמעתי.

חיים כהן:

לדבר, אז, שמואל מרציאנו,

צביקה כהן:

אני מתנצל, לא שמעתי אותך, ברוך הבא.

שמואל מרציאנו:

כן, ביקשתי כמה פעמים כן.

צביקה כהן:

לא, לא שמעתי אותך, נורא מצטער.

שמואל מרציאנו:

גם ב - SMS, גם אצל מאיה,

צביקה כהן:

אין לי SMS – ים, מאיה. אוקי, אז קיבלתי עכשיו הודעה, אז אני מתנצל, אצלי הטלפון לא נמצא מולי. הרב שמוליק בבקשה.

שמואל מרציאנו:

כן, אז אני כמו כל החברים, אני מצטרף אליהם, שאנחנו תכלס מול הציבור, הציבור גם חרדי, אני מייצג גם ציבור לא חרדי, ציבור צרפתי, יש להם קשיים, קשה להם להגיע עד סוף אוגוסט, כמו שגם כולם אמרו מי ש - , הרבה יש להם עוסק פטור, השומה מגיעה לא מגיעה ביולי, לפעמים באוגוסט ספטמבר, אז חייב, חייב להאריך את זה, לתת זמן עוד לאנשים להגיש את ה - , את הבקשה, אני חושב שאם כולם, אומרים את זה, שזה, זאת אומרת שזה, זה הפניות שמגיעות אלינו, ואנחנו חייבים להתייחס.

צביקה כהן:

תודה. רגע, רגע, עוד משהו הרב שמואל? רבי שמואל.

שמואל מרציאנו:

לא, לא, תודה.

צביקה כהן:

תודה רבה,

שמוליק זליגמן:

חברים תקשיבו רגע, אני רוצה,

צביקה כהן:

בבקשה, אני מבקש מהגזבר בקצרה,

שמוליק זליגמן:

דקה,

צביקה כהן:

בקצרה, להתייחס, לאחר כן אתם תעזרו לי לנסח את אופי או תוכן ההצבעה, ובעזרת השם נעבור לסעיף הבא, טוב?

שמוליק זליגמן:

חברים,

צביקה כהן:

בבקשה.

שמוליק זליגמן:

תראו, ב – 2022, הגיעה אלינו ביקורת של מבקר המדינה, מאיפה, מה מבקר המדינה?

צביקה כהן:

נשלפו הציפורניים,

שמוליק זליגמן:

רגע, מבקר המדינה, בדק את נושא ההנחות בארנונה, ואחד הנושאים היה תאריך של הגשה, ותאריך של התשובה לתושבים, ואמרנו, בזמנו זה הודעה לפני, התחיל אפילו לפני 22, שאין לנו תאריך, אמר - חבר'ה המועצה חייבת והוא המליץ לנו, כמו ברוב הרשויות, שזה יהיה במרץ, היה דיונים ב – 2023, זה היה לפני המלחמה, יחד אתכם, ואחרי מאמצים עילאיים, אנחנו רצינו סוף יוני, סוכם שזה יהיה בסוף אוגוסט, וזה התשובות שנתנו למבקר המדינה.

צביקה כהן:

כן,

שמוליק זליגמן:

ברגע, בדקנו בהרבה מן הרשויות באתר שלהם מופיע, אין אף רשות שהיא בסוף דצמבר, מה שאנחנו בדקנו, כולם זה סוף מרץ, הכי מאוחר היה סוף יוני, אפילו עיריית בית שמש. רגע, עכשיו אני רוצה,

צביקה כהן:

עיריית בית שמש,

שמוליק זליגמן:

להסביר לכם,

צביקה כהן:

שנה וחצי,

שמוליק זליגמן:

לא, לא, עכשיו אני רוצה להסביר לכם מה הבעיה אם אני דוחה את ה – 31 לאוגוסט,

צביקה כהן:

יפה זה מעניין.

דובר לא מזוהה:

עיריית בית שמש.

שמוליק זליגמן:

תקשיבו, לפי מה ש - , כמו ישראל אמר, אני זכאי להנחה, וזה החוק, חבריה אין לי פה שיקול דעת. שלא פרע במלואה את יתרת הארנונה, שהוטלה על הנכס. עד ליום 31 בדצמבר של אותה שנת תקציב, ההנחה שנקבעה לו בטלה מאותו יום, ותיווסף ליתרת הארנונה. עכשיו מה יקרה, אם אתם רוצים, עד סוף דצמבר, עד שאני אבדוק אותה, ייקח לי חודשיים שלושה במרץ, אני לא אוכל לתת לו הנחה, בשנת תקציב, אני אתן, ואני במידי מבטל, חבריה זה שחור על גבי לבן, אלי מלכה, אם יועץ משפטי יגיד לי שאני יכול לעבור על החוק הזה, אני עובר עליו, אבל אין מצב, לכם מה יקרה? אנשים, אין בעיה, רגע, יגישו בנובמבר, יגישו באוקטובר, יגישו בדצמבר, ניתן להם אישור, לוקח זמן לבדוק, לא יכול לתת תשובה במקום, באותו רגע זה מתבטלת, זה המשמעות. אז אם זה מה שאתם רוצים,

ישראל קלרמן:

לא נכון, הם ישלמו את זה קודם, ישלמו את ה – 10%, את ה – 20%,

שמוליק זליגמן:

לא, ברגע שאני נותן לו שנת תקציב,

ישראל קלרמן:

יחייבו אותי קודם, זה לא נכון,

שמוליק זליגמן:

אני מבטל את זה במידי, במידי, אין פה משחקים. חבר'ה אין משחקים, זה פרשנות כתובה, אין פה מה לפרש.

צביקה כהן:

חברים אני,

שמוליק זליגמן:

לכן אני מציע לכם תשקלו את זה טוב,

צביקה כהן:

זה קרה מאוד מהר,

שמוליק זליגמן:

סוף אוגוסט זה זמן,

צביקה כהן:

זה קרה מאוד מהר,

שמוליק זליגמן:

רק אני יודע, היו חריגים,

צביקה כהן:

(לא ברור),

שמוליק זליגמן:

רגע צביקה, בוא נגיד ככה, ב – 23 גם 24, היו מקרים חריגים באו אלי, על הנחות שאחרי ספטמבר, אנחנו אישרנו לא אחד, ולא שתיים.

צביקה כהן:

בדיוק,

שמוליק זליגמן:

אישרנו,

צביקה כהן:

בדיוק,

שמוליק זליגמן:

אז לא, חבר'ה אישרנו, אבל לא מי שבא אחרי,

ישראל קלרמן:

מופיע בחוק חריגים, מופיע בחוק,

שמוליק זליגמן:

לא יהיה, לא יהיה,

ישראל קלרמן:

אתה יכול לאשר חריגים,

שמוליק זליגמן:

אז אני יכול, אבל במידה, אני יכול לחשוב על וועדת חריגים, אבל במידה וזה באותה שני נתיבים
תקציב, לא בינואר 26 שתבוא לי עם הנחות ל – 25, זה חבר'ה הקראתי לכם,

צביקה כהן:

בסדר,

שמוליק זליגמן:

לא יהיה, אני לא יכול,

צביקה כהן:

חברים, שתי אפשרויות,

ישראל קלרמן:

לא נכון, זה מופיע, מופיע בחוק. זה מופיע בחוק, צביקה,

יהודה פרוידגר:

אבל ישראל, אם חריגים, אז רק וועדת חריגים, לא ש - , איזה שתי פקידות, יגידו בסדר, ושתי פקידות אחרות, למישהו אחר יגידו לא בסדר,

ישראל קלרמן:

מסכים איתך.

דוד בלומנשטוק:

לא חריגים, חברים, לא חריגים, מה שהיה עד היום עד לפני שני נתיבים 24, עיריית ירושלים עשתה את זה, היא עברה על החוק או שכן או שלא, אפשר להמשיך אותו דבר, לא (לא ברור) צדיקים, תפסיקו, לא צריך וועדת חריגים, תמשיכו את מה שהתנהלת לפני שנה, זה הכול.

יוסף חיים מועלם:

אבל קרו מקרים,

ישראל קלרמן:

צביקה, לא שומעים אותך,

יוסף חיים מועלם:

קרו מקרים בשנתיים האחרונות, השאלה מה קרה בשנתיים האחרונות, למה זה השתנה.

דובר לא מזוהה:

מישהו עבר על החוק לפני שנתיים?

יוסף חיים מועלם:

לא מישהו עבר על החוק, אף אחד לא עבר על החוק.

חיים כהן:

אני רוצה, רגע, רגע, אני לא, שנייה, שנייה, אני חושב שבשנתיים האחרונות, היה שינויים חיוביים מאוד, הציבור עבר למערכת מקוונת, זה לא המסחרה שהיה עם דפים, וכל מיני בקשות, שהיו מתאדים ומתעלמים, והיה גורם ל - , לבעיות קשות, אני חושב,

צחי ברים:

כולל השירות שהתחלת לעשות שבאים לבתי כנסת,

חיים כהן:

זה לא רק זה באופן כללי, היום יש מערכת מקוונת, כל אחד, לא צריך טובה מאף אחד, הוא יכול לבד לוודאות איפה הבקשה שלו נמצאת, מה הסטאטוס של הבקשה לו נמצא, ואני חושב שיש פה הישגים גדולים מאוד, במחלקה הזאת, נכון, היו כל מיני דברים חריגים, שהיו בשנים הקודמות ובשנה, בשנים האלה, חלקם מאשרים, חלקם לא מאשרים, עושים את זה בצורה הדרגתית. לגבי מה ששמוליק אמר, לגבי הנושא של אוגוסט בגלל הזה של אמרת, של מבקר המדינה, שהמבקר העירייה, הכול תלוי במה שהמועצה החליטה, זאת אומרת אם המועצה החליטה תאריך מסוים, והעירייה לא עמדה בזה, לכן הגיעה דרישה מהמבקר העירייה למה אתם לא אוכפים את ההחלטה שקיבלתם. החברים כאן אומרים, אם אנחנו המחליטים, אז אנחנו המחליטים, זה מה שהם טוענים כל הזמן, שאנחנו בסמכותנו, בסופו של דבר לעשות את זה בנובמבר, או בדצמבר, לגבי אם ייקח לך זמן לטפל בבקשה, אז אם אתה מגיש את הבקשה, אם הבקשה היא נפתחה בשנת 25, אין שום סיבה שבשנת 26, לא תכובד, זה נכון, שאם לא הגשת ב – 25, אז אוטומטי ננעל, זה מה שהיה מקובל עד היום, האם זה כן חוקי, או לא חוקי, זה שאלי מלכה ידבר. זה חשוב מאוד שנעשה סדר רוחבי, כל החברים אני לא מתפרס מעבר, אני לא מדבר וועדת חריגים, אני לא מדבר על זה, אם החברים חושבים שהנושא של אוגוסט הוא זמן קצר והסיבות שהם דיברו והם רוצים. על זה צריך להתמקד, אבל מעבר לזה, אני לא חושב זה נכון, ככה, זאת עמדתי, צביקה,

שמוליק זליגמן:

אני אומר לך עוד פעם, חיים,

חיים כהן:

כן,

שמוליק זליגמן:

תקשיבו, בדקנו את זה,

חיים כהן:

שנייה, שנייה, עכשיו אני אומר לצביקה, אני אומר פשוט את החברים את מועלם, ואת מרציאנו, אני רק רוצה להגיד לפרוטוקול, שאני לא יכול להצביע, אז לכן אני מדבר, כי אני בעצם ממלא מקום שלך, או שלהם, אבל כשהם נמצאים, אני לא יכול להצביע, אז לכן אני עכשיו חשוב,

צביקה כהן:

בהצבעה אנחנו נבקש ממאיה, מעידו, סליחה, להגדיר מי יכול להצביע, ואז אנחנו ניקח בעד, נגד, בעד נגד. אז חברים, בואו, מיצינו את הנושא הזה, גם הגזבר אמר,

אלי מלכה:

דקה, דקה, צביקה, רק אם אפשר להתייחס לנושא, גם של וייצמן, וגם לפה. לגבי וייצמן, וייצמן שים לב יש פקודת העיריות, בסעיף 325, 326, ו – 327, היא מדברת בדיוק מה זה מחזיק, בסדר? ושוכר, ושוכר משנה, והכול, אז קודם כל יש פקודת עיריות, אז היא גוררת על הכול, וצו המיסים שלנו לא יכול לגבור, זה אחד. הפרשנויות של הפסיקה, בנושא הזה גם מחייבות, יש פסיקה שאומרת, מפרשות את הסעיפים האלה בפקודת העיריות, וזה מה שמפרש, עכשיו,

יוחנן וייצמן:

תראה לי מה מפרש.

אלי מלכה:

רק שנייה, אני צורך להוסיף את זה בצו המיסים, כי מילא סעיפים בפקודה, ויש פרשנות,

ישראל קלרמן:

ומה כתוב שמה? אלי, תקריא, מה כתוב שמה?

יוחנן וייצמן:

אני (לא ברור),

אלי מלכה:

חדל אדם ביום מן הימים להיות, בסעיף 325, אני מקריא, "ארנונה בחדילת בעלות או אחזקה", ככה כתוב, "חדל אדם ביום מן הימים, להיות בעלם, או מחזיקם של קרקע, או של בניין שהוא חב עליהם בארנונה, לפי הוראות הפקודה, ימסור הוא, או נציגו, הודעה על כך בכתב לעירייה, ולאחר מכן לא יהיה חייב בשיעורי הארנונה הנוספים", ככה כתוב. בצורה מפורשת, אז אם הודעתה, אתה בסדר גמור. אם הודעת,

צביקה כהן:

אלי, יוחנן,

שמוליק זליגמן:

זה גם,

ישראל קלרמן:

אתם מתנהגים לא, (לא ברור) לא נותנים,

צביקה כהן:

אני רוצה, אני רוצה,

ישראל קלרמן:

פה לא מתנהגים ככה אבל, אלי.

צביקה כהן:

חברים, אני רוצה,

אלי מלכה:

חבר'ה אז בשביל זה מגישים השגה, בשביל שמגישים השגה, אז מתייחסים להשגה, בשביל זה יש הליכים, ואם לא בהשגה, חלילה לא ענו לכם בצורה נכונה, אז יש גם הרע.

יוחנן וייצמן:

לא צריך (לא ברור), לא צריך שום (לא ברור), אנחנו לא צריכים, אני מוכן,

צביקה כהן:

אלי מלכה, ויוחנן וייצמן, תודה רבה לכם, על סדר היום של הוועדה, הסעיף השלישי של יוחנן ירד,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא ירד,

צביקה כהן:

ע"פ חוות דעתו של היועץ המשפטי, יוחנן שנייה אחת, נשארו לנו,

יוחנן וייצמן:

כמו שאמר אלי מלכה, להכניס, בדיוק לפי סעיף 325, בדיוק, מה שאלי מלכה אמר להכניס להחלטה. מקובל עלי כל,

צביקה כהן:

אלי,

שמוליק זליגמן:

לא, לא עושים דברים כאלה,

יוחנן וייצמן:

אני יודע שלא עושים, כי אחרי זה מצפצפים עליו,

שמוליק זליגמן:

נו, זהו.

יוחנן וייצמן:

אני לא מצליח, (לא ברור) לנו.

יוחנן וייצמן:

בדיוק כמו שהוא אמר היועץ המשפטי,

צביקה כהן:

למה הוא, לא, אלי, אז אתה (לא ברור) נכון, אתה אומר שאתה מורח לנו,

דוברת לא מזוהה:

רגע דקה, אני מעלה אותו על הטלפון,

צביקה כהן:

אלי, אני רוצה שתתייחס למה שיוחנן אומר.

יוחנן וייצמן:

לא, אני מסכים, יש הסכמה, הכול בסדר.

שמוליק זליגמן:

אין הסכמה, יש הסכמה של כל מה שביקשת הוא נוגד את החוק.

יוחנן וייצמן:

לא, אני אמרתי, לא, אני אומר,

שמוליק זליגמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

להחליט שהכול לפי סעיף 325, כמו החוק,

שמוליק זליגמן:

לא, לפי החוק (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, אתה מצפצף על החוק, אז אני רוצה שיהיה כן,

שמוליק זליגמן:

לא, זה גם מצפצף על צו המיסים, מה זה משנה? אם אני צפצף על החוק, בטח על צו המיסים אני אצפצף.

יוחנן וייצמן:

יהיה לך קשה יותר.

שמוליק זליגמן:

לא, לא, ממש לא. אתה מכיר אותי,

צביקה כהן:

רבותי, אני רוצה לסכם את הסעיף הזה, סעיף ראשון להצבעה, תאריך,

שמוליק זליגמן:

אחרון,

צביקה כהן:

סעיף נוסף רביץ ודומיו, סעיף שלישי, מה שיוחנן אומר, שאני מבין, עדיין שאנחנו לא סגורים מול היועץ המשפטי, אוקי.

ישראל קלרמן:

ומה עם השני?

צביקה כהן:

אז אני מביא,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, צביקה,

ישראל קלרמן:

לגבי הדירה מעל 160?

צביקה כהן:

כן, דני,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, צביקה, צביקה,

ישראל קלרמן:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

לגבי,

יונתן פלג:

הנחות מארנונה.

ישראל קלרמן:

לא שומע,

עו"ד דני ליבמן:

רגע תנו לי רגע לדבר, צביקה, לגבי מה שקראת רביץ ודומיו, אוקי, רגע,

צביקה כהן:

רגע, רגע, אתה צודק, העיר לי יונתן עכשיו, שיש עוד סעיף, שיש עוד סעיף לא לאפשר את המקסימום החוקי שמותר לנו לתת, לתת הנחות, אלא להוריד 10%, מיוזמתנו שלנו, גם את זה נביא להצבעה.

חיים כהן:

רגע, רגע, צביקה, זה לא חוקי, זה משרד הפנים, זה לא קשור,

שמוליק זליגמן:

לא לא, אתה יכול חיים,

צביקה כהן:

אתה יכול,

שמוליק זליגמן:

זה שיקול דעת,

צביקה כהן:

חיים, אתה יכול,

חיים כהן:

כן? טוב,

צביקה כהן:

אנחנו נדחה את זה, אבל אתה יכול בוא, אוקי,

יונתן פלג:

לא, הנה עכשיו הוא אומר, עכשיו כשאתה יודע שאתה יכול,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, שמוליק,

צביקה כהן:

אתה תיכף תראה מה שאני אומר יונתן,

חיים כהן:

לא, לי אין זכות הצבעה,

עו"ד דני ליבמן:

רגע,

צביקה כהן:

יונתן, אני מביא את זה להצבעה, לא פוסח עליך, יונתן.

צחי ברים:

אני רוצה אבל גם את הנושא של האזור (לא ברור).

צביקה כהן:

בבקשה, אני, ברים שנייה, תאריך מתי מגישים בקשה, מי בעד שינוי?

יוסי חביליו:

רגע, צביקה, אני רוצה שתכניס להצבעה, אני נמנע בקטע של העלאת התעריף מ – 46 ל – 64,

במזרח ירושלים.

יוחנן וייצמן:

כן, נגיע לזה,

צחי ברים:

הוא עוד לא הגיע לזה, יוסי,

יוסי חביליו:

שירשום, שלא יהיה בלגאן.

צחי ברים:

חכה, חכה,

יוחנן וייצמן:

צביקה, אבל בוא תאריך, אני מצביע תאריך.

צביקה כהן:

את הנושא הזה להצבעה,

ישראל קלרמן:

צביקה,

יהודה פרוידגר:

על מה מצביעים עכשיו?

יוחנן וייצמן:

האם 15 ל – 12,

צביקה כהן:

תאריך ההגשה, מי בעד? מי בעד 15 לדצמבר או להשאיר את זה במקום?

עידו רוזנברג:

רגע אנחנו נקרא שמות, וכל אחד,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז,

עידו רוזנברג:

אם הוא בעד או נגד.

צביקה כהן:

מה ההצעה שאנחנו מציעים עכשיו?

אדיר שוורץ:

לא הבנתי מה בעד, ומה נגד.

שמוליק זליגמן:

להשאיר,

צביקה כהן:

להשאיר את זה,

שמוליק זליגמן:

או ה – 15 לדצמבר.

צביקה כהן:

או 15 לדצמבר,

יהודה פרוידגר:

מה זה להשאיר את זה? 31 לאוגוסט?

צביקה כהן:

מי בעד להשאיר את זה כמו שזה היום?

מאיה:

תעבור שם, שם ואתם תגידו לנו בעד או נגד, כי,

צביקה כהן:

יפה, בבקשה.

עידו רוזנברג:

צביקה כהן.

צביקה כהן:

אחרון,

שמוליק זליגמן:

מה? 15 דצמבר?

צביקה כהן:

אחרון מצביע.

עידו רוזנברג:

יוסי חביליו.

צביקה כהן:

חביליו.

שמוליק זליגמן:

חביליו,

יוסי חביליו:

להשאיר.

צביקה כהן:

להשאיר, הלאה,

עידו רוזנברג:

אדיר שוורץ,

אדיר שוורץ:

להשאיר.

שמוליק זליגמן:

שתיים,

עידו רוזנברג:

אריה קינג.

יוחנן וייצמן:

לא נוכח.

צביקה כהן:

לא נוכח.

עידו רוזנברג:

לא ממלא מקום?

מאיה:

לא פה?

צביקה כהן:

לא נוכח.

עידו רוזנברג:

חגית.

חגית משה:

בעד להשאיר.

שמוליק זליגמן:

להשאיר.

עידו רוזנברג:

אלחנן גרויסבוים לא נמצא.

מאיה:

ממלא מקום שלו,

ישראל קלרמן:

אני אצביע,

צביקה כהן:

ממלא מקום לאלחנן,

יוחנן וייצמן:

קלרמן במקומו,

עידו רוזנברג:

קלרמן,

ישראל קלרמן:

אז אני מה שחיים הציע.

חיים כהן:

לא, וייצמן,

צביקה כהן:

יש ממלא מקום ל - ,

ישראל קלרמן:

מה?

צביקה כהן:

יש ממלא מקום ל - ,

עידו רוזנברג:

קלרמן,

צביקה כהן:

קלרמן בבקשה, במקום אלחנן,

עידו רוזנברג:

מרציאנו,

ישראל קלרמן:

ב - 15 לדצמבר.

עידו רוזנברג:

שמואל מרציאנו.

שמואל מרציאנו:

15 לדצמבר.

עידו רוזנברג:

יעל ענתבי.

שמואל זליגמן:

יעל ענתבי.

צביקה כהן:

יעל.

מאיה:

יעל ענתבי.

צביקה כהן:

יש לך ממלא מקום? הלאה, נקסט.

עידו רוזנברג:

לא נמצאת. משה גורא.

משה גורא:

15 לדצמבר.

צביקה כהן:

תודה. הלאה.

עידו רוזנברג:

דוד בלומנשטוק.

דוד בלומנשטוק:

15 לדצמבר.

צביקה כהן:

הלאה.

עידו רוזנברג:

אריאל גולן.

צביקה כהן:

ממלא מקום יש לו?

יוסף חיים מועלם:

אני.

צביקה כהן:

אתה מה אתה אומר?

חיים לדחות.

צביקה כהן:

לדחות ל – 15 לדצמבר. הלאה.

עידו רוזנברג:

לורה ורטון.

יוסי חביליו:

יונתן,

יונתן פלג:

אני ממלא מקום של לורה, להשאיר.

עידו רוזנברג:

(לא ברור).

יונתן פלג:

אני ממלא מקום של לורה, להשאיר.

עידו רוזנברג:

מרים סלע.

מאיה:

מרים סלע.

אדיר שוורץ:

מטפלת בילדים.

צביקה כהן:

אוקי, הלאה, נקסט, הבא בתור.

עידו רוזנברג:

יוחנן וייצמן.

צביקה כהן:

וייצמן.

יוחנן וייצמן:

15,

צביקה כהן:

15 דצמבר, הלאה. עוד חברים?

עידו רוזנברג:

מיכאל הלברשטאם.

צחי ברים:

אני ממלא את מקומו.

עידו רוזנברג:

ברים,

צביקה כהן:

ברים ממלא מקום,

צחי ברים:

15 לדצמבר.

צביקה כהן:

הלאה.

עידו רוזנברג:

רונית אחדות חודז'ייב הכהן.

רונית אחדות חודז'ייב הכהן:

לדחות.

צביקה כהן:

15 דצמבר.

רונית אחדות חודז'ייב הכהן:

כן,

צביקה כהן:

הלאה.

עידו רוזנברג:

חיים אפשטיין.

צביקה כהן:

אפשטיין,

יוחנן וייצמן:

לא נמצא.

צביקה כהן:

לא נמצא. הלאה.

יוחנן וייצמן:

אין בכלל?

עידו רוזנברג:

ואלדד רבינוביץ'.

צביקה כהן:

רבינוביץ' לא נמצא. צביקה כהן לדחות ל – 15 לדצמבר.

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, שנייה אחת.

צביקה כהן:

יש רוב?

עידו רוזנברג:

רגע, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

9 - 4,

שמוליק זליגמן:

ב – 1.1?

צביקה כהן:

יצאו הציפורניים.

שמוליק זליגמן:

יש יועץ משפטי,

צביקה כהן:

רבותי, אנחנו עכשיו על רביץ, היועץ המשפטי מאשר?

עו"ד דני ליבמן:

לא, אני רוצה, אני התחלתי להגיד משהו, שמוליק, הנושא הזה של ה - , של הבניינים החדשים 2020, טופס 4 זה היה בצו בשנת 2025?

שמוליק זליגמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

וזה בבית משפט עכשיו.

שמוליק זליגמן:

נכון,

צביקה כהן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

נכון, אז קודם כל 2025, מה (לא ברור) אי-אפשר לשנות, עכשיו אנחנו מדברים על 2026, נכון?

שמוליק זליגמן:

נכון,

צביקה כהן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

עכשיו אם העירייה רוצה, הוועדה רוצה מה שהיא עשתה ל – 2025, לא לעשות את זה, אז היא יכולה לכל שנה לעשות משהו אחר, אבל היא לא יכולה לבוא, אתם לא יכולים לבוא ולהגיד - אנחנו משאירים את מה שהיה, אבל,

שמוליק זליגמן:

2025 הם לא יכולים לשנות, זה רק בית משפט יכול לשנות,

עו"ד דני ליבמן:

רגע אני אמרתי 25 גמרנו,

שמוליק זליגמן:

26,

יוחנן וייצמן:

מקובל, מקובל, ההצעה של ליבמן בסדר,

שמוליק זליגמן:

לא, אבל זה לא יעזור לרביץ, רגע, תבינו,

ישראל קלרמן:

זה יעזור יש לי ניסוח,

שמוליק זליגמן:

לא,

ישראל קלרמן:

יוחנן תגיד את הניסוח,

שמוליק זליגמן:

לא, רגע קלרמן.

דוברת לא מזוהה:

אני רוצה לתקן,

שמוליק זליגמן:

רגע, רגע, תהיו איתי, לפי מה שהבנתם, הצו מיסים ל – 25, בוא נגיד שבית המשפט הולך עם מה?
איתנו, אז רביץ עולה ל – א', בסדר? עכשיו ב – 26 אני לא יכול להחזיר אותו אחורה, כי הוא כבר ב –
א', אלא אם כן,

דוד בלומנשטוק:

אתה יכול להחזיר אותו לשנה אחת.

יוחנן וייצמן:

הבית משפט יחליט, זה בסדר.

דוד בלומנשטוק:

אתה יכול להחריג לשנה אחת, בטח שכן,

שמוליק זליגמן:

לא, אני לא יכול, כי שני נתיבים 25 חתום, הוא סגור, נעול,

ישראל קלרמן:

לא,

דוד בלומנשטוק:

אתה לא יכול,

שמוליק זליגמן:

אני לא יכול לפתוח אותו, זה רק בית משפט,

עו"ד דני ליבמן:

רגע, אני,

דוד בלומנשטוק:

אל תגבה להם ב – 25,

שמוליק זליגמן:

חבר'ה מה קרה לכם אתם?

דוד בלומנשטוק:

ב – 25 תגבה להם כרגיל,

ישראל קלרמן:

שמוליק,

דוד בלומנשטוק:

את 26- תשנה,

ישראל קלרמן:

תעביר אותו ל – א', אני אגיד לך משהו אחר, יוחנן, תגיד אתה, אתה רוצה, יש לנסח את הסעיף,

יוחנן וייצמן:

אני אומר בית משפט יחליט את זה,

ישראל קלרמן:

תקרא את הסעיף, תשנה את זה בסעיף.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בפני בית משפט תהיה את ההחלטה הזאתי,

שמוליק זליגמן:

רגע, רגע, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

שמוליק זליגמן:

וייצמן, רגע,

יוסי חביליו:

יש לי שאלה, הדיון הזה זה קשור לעניין של המועדים, או קשור של,

שמוליק זליגמן:

לא, לא,

יוסי חביליו:

(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

המועדים כבר היה הצבעה, ביי.

יוסי חביליו:

זהו, זה חדש.

שמוליק זליגמן:

וייצמן,

יוסי חביליו:

זה משהו אחר.

רונית אחדות חודז'ייב הכהן:

אני רוצה לתקן משהו,

שמוליק זליגמן:

רגע, יוסי,

רונית אחדות חודז'ייב הכהן:

אני רוצה לתקן,

דוד בלומנשטוק:

ויוסי, היית נגד התושבים, יוסי,

שמוליק זליגמן:

רגע, שנייה, יוחנן, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן,

יוסי חביליו:

אני תמיד לטובת התושבים,

שמוליק זליגמן:

תהיה רגע איתי, קלרמן כל מי ש - , רביץ, תקשיב, אנחנו אישרנו את צו המיסים ב - 25,

יוחנן וייצמן:

אמת,

שמוליק זליגמן:

לפי מה שאישרנו רביץ צריך להיות ב - א', נכון?

צביקה כהן:

נכון,

דוד בלומנשטוק:

נכון,

שמוליק זליגמן:

אם בית משפט יקבל את עמדתנו, נגיד, אז אין לי שיקול ב - 25, הוא יהיה א', אתה איתי?

יוחנן וייצמן:

כן,

שמוליק זליגמן:

רגע, אם בית משפט יגיד לנו לחזור לתקן, לעשות שיעורי בית נדון גם על כל המקרים האלו, אין בעיה.

יוחנן וייצמן:

לא, הבית משפט (לא ברור).

יוסי חביליו:

(לא ברור) ברביץ, חבר'ה עם כל הכבוד לרביץ, יש לנו עשרות ומאות צעירים,

שמוליק זליגמן:

נכון, אבל אז נדון,

יוסי חביליו:

יש לנו את מזרח העיר,

שמוליק זליגמן:

יוסי,

יוסי חביליו:

שמקבלים שירותים על הפנים,

שמוליק זליגמן:

יוסי, רגע, יוסי,

ישראל קלרמן:

שנייה, שנייה,

שמוליק זליגמן:

אם יחזור,

ישראל קלרמן:

שמוליק,

שמוליק זליגמן:

אם בית משפט יחזיר אותנו, רגע קלרמן,

יוסי חביליו:

לא, בקטע הזה, אני אומר לך, אני נגד, (לא ברור).

שמוליק זליגמן:

אם בית משפט יחזיר אותנו,

ישראל קלרמן:

לא,

שמוליק זליגמן:

לעשות שיעורי בית, נעשה שיעורי בית,

ישראל קלרמן:

אני לא מחריג את רביץ,

יוחנן וייצמן:

לא, בית משפט, ידע שיש ב – 26, החלטה אחרת לרביץ.

ישראל קלרמן:

וייצמן, תן לי שנייה,

עו"ד דני ליבמן:

לא, אין דבר כזה,

ישראל קלרמן:

וייצמן,

שמוליק זליגמן:

לא, לא, וייצמן, בית משפט כבר קיבל,

ישראל קלרמן:

שמוליק,

שמוליק זליגמן:

כן,

ישראל קלרמן:

שמוליק כנס לעמוד 2 ב - , איפה שמחייבים את זה, הנוסח אומר, תראה אחד מיום 1.1.20, ואילך, או הסתיימה בנייתה או אוכלסה, או קיבלה אישור, אז היא תחויב אישורים. פה אנחנו מוסיפים דבר,

יוחנן וייצמן:

ישראל, אני אקריא את ההסתייגות, ישראל.

ישראל קלרמן:

תגיד,

צביקה כהן:

להוסיף בסעיף הזה, את המילים ובלבד, שבנייתם החלה לאחר, 1.1.16, זה כל,

ישראל קלרמן:

בדיוק, נגמר הסיפור,

יוחנן וייצמן:

זה כל הבקשה.

שמוליק זליגמן:

לא, רגע, רגע,

ישראל קלרמן:

זהו.

שמוליק זליגמן:

רגע,

ישראל קלרמן:

זה פותר את כל העיר, זה בסדר גמור.

שמוליק זליגמן:

אבל רגע קלרמן, תהיה איתי, תלך רגע לצו המיסים, לא, שאישרנו שנה קודמת, בסדר? קלרמן, תהיה איתי לא בטלפון.

יוחנן וייצמן:

מקשיבים,

שמוליק זליגמן:

אתה בהשתק, קלרמן.

ישראל קלרמן:

זה לא מופיע שמה, זה לא מופיע שמה.

שמוליק זליגמן:

לא, שנה שעברה מה אמרנו? כל נכס שחויב לראשונה או אוכלס לראשונה, או היתר, ניתן לו היתר
אכלוס, מה – 1.1.20, לא משנה מתי הוא התחיל להיבנות, הוא ישלם א', אתה איתי,

ישראל קלרמן:

אז עכשיו להוסיף את זה, מה הבעיה?

שמוליק זליגמן:

רגע, עכשיו, רגע, זה כבר אושר ע"י שר הפנים, ושר האוצר. יש בית משפט,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז,

שמוליק זליגמן:

רגע, אם בית משפט,

ישראל קלרמן:

שלח להם לאישור את התיקון שלנו, מה הבעיה?

שמוליק זליגמן:

לא, לא, אני לא יכול לשלוח אותו, לא, לא, ישראל, אני לא יכול לתקן עכשיו את צו המיסים, אלא
אם כן, בית המשפט ישלח אותי לתקן את צו המיסים, או שיזרוק אותי מכל המדרגות, ולא יקבל
את ההמלצה שלנו, כן, רגע, אבל אם הוא יקבל את העמדה שלי, 25 סגורה, סגורה, חבר'ה, ישראל.

ישראל קלרמן:

אני לא רוצה 25, אני מדבר על 26,

שמוליק זליגמן:

לא, אבל ה – 25 סגורה, זה פשוט, אם בית משפט,

ישראל קלרמן:

אני מדבר על 25,

שמוליק זליגמן:

רגע, אבל 26 רביץ, ומזרח העיר, וכל האחרים, הם כבר א', הם כבר א', אני לא יכול להחזיר אותם אחורה.

ישראל קלרמן:

מה זה משנה? מה זה משנה?

שמוליק זליגמן:

זה כבר לא רלוונטי, זה לא,

ישראל קלרמן:

אני לא רוצה שתשנה את התעריף הגובה,

שמוליק זליגמן:

(לא ברור) חדשות.

רונית אחדות חודז'ייב הכהן:

אני רוצה רגע לשנות משהו, אני רוצה לשנות,

שמוליק זליגמן:

רגע, חבר'ה,

אלי מלכה:

אתם מחמירים את המצב בבית המשפט,

שמוליק זליגמן:

ברור, רגע,

יוחנן וייצמן:

מה אני אעשה?

אלי מלכה:

עכשיו יקבל את הזה,

שמוליק זליגמן:

אני רוצה שינויים,

אלי מלכה:

שינויים רק על זה,

יוחנן וייצמן:

שינויים על מה שהתחיל בשנים האחרונות,

שמוליק זליגמן:

שב, שב, הנה ישראל תקשיב,

רונית אחדות חודז'ייב הכהן:

אני רוצה לשנות רגע משהו, סליחה,

שמוליק זליגמן:

אמרתי להם ככה, אלי, תגיד אם אני יועץ משפטי טוב. שאם נגיד בית משפט הולך איתי, ב – 25
נעולה, רביץ ואחרים הם א',

אלי מלכה:

נכון,

שמוליק זליגמן:

לא יכול לתקן,

אלי מלכה:

נכון,

שמוליק זליגמן:

אם בית משפט ישלח אותי לתיקונים, זה משהו אחר. הם רוצים לשנות עכשיו רטרו, זה לא רלוונטי,
כבר יש נעשה (לא ברור) של, חוץ מזה שזה ירע את מצבי.

אלי מלכה:

כן, קודם כל יש לך, השרים חתמו,

שמוליק זליגמן:

חתמו, סגור.

אלי מלכה:

יש לך צו,

שמוליק זליגמן:

סגור נעול,

יוסף חיים מועלם:

צביקה, צביקה,

אלי מלכה:

דיון (לא ברור), כרגע אי-אפשר לשנות אותו.

שמוליק זליגמן:

מילה אי-אפשר לשנות,

אלי מלכה:

עכשיו אם זה 26, אתה תכתוב שאתה, רק את רבית, בית המשפט העליון,

יוחנן וייצמן:

לא נכתוב רביץ,

יוסף חיים מועלם:

דקה.

אלי מלכה:

מה?

יוחנן וייצמן:

לכתוב תאריך,

שמוליק זליגמן:

לא, אבל כבר יהיה ב – א', רביץ כבר יהיה א', אני, מה אני אכתוב עכשיו שאני מוריד את מי שהעליתי ל – א', חזרה ל – ב' או ל – ג'?

צביקה כהן:

חברים, אני,

אלי מלכה:

אז הוא יגיד אם זה ככה, אז כל הצו שלך, הוא בעיה.

ישראל קלרמן:

זה לא א', ב', ג', זה תעריך מיוחד.

יוחנן וייצמן:

למה?

ישראל קלרמן:

צביקה, זה תעריך מיוחד,

אלי מלכה:

בואו חבר'ה, זה בעייתי,

ישראל קלרמן:

בתוך א'.

אלי מלכה:

בוא, אתם יכולים להצביע גם שבחוץ חושך, אני לא יכול לעשות, מה שאני רוצה, אז אני אומר (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

דבר ראשון אני נמצא בחדר בחושך,

צביקה כהן:

טוב, יוחנן, תודה.

יוסף חיים מועלם:

צביקה, צביקה,

רונית אחדות חודז'ייב הכהן:

רק שנייה,

יוסף חיים מועלם:

צביקה, צביקה,

רונית אחדות חודז'ייב הכהן:

רק שנייה, אני רוצה להגיד משהו,

צביקה כהן:

חברים,

רונית אחדות חודז'ייב הכהן:

סליחה, אני רוצה לשנות,

צביקה כהן:

חברים, הדיון,

יוחנן וייצמן:

זה לא משנה, זה לא משנה,

צביקה כהן:

יוחנן,

רונית אחדות חודז'ייב הכהן:

אני רוצה,

צביקה כהן:

הדיון, רגע סליחה מכולם. הדיון ברביץ מתייתר, אני מקבל שלילי גדול מהיועץ המשפטי. בעניין,

יוחנן וייצמן:

אז תצביע על זה.

צביקה כהן:

בעניין המחזיק, מה שיוחנן העלה, האם יש לנו סיי לדבר?

אלי מלכה:

לא,

יוחנן וייצמן:

להכניס רק את הסעיף,

צביקה כהן:

תודה, בעניין גובה, גובה האחוזים שאנחנו נותנים לבן אדם, הזכות שלו, לקבל 80, 60, 70, זו החובה שלנו, מי בעד? מי נגד? יש הצעה של יונתן שאומרת, אני מבקש מימכם,

שמואל זליגמן:

10%,

צביקה כהן:

להוריד 10%, מאותם, מאותם זכויות שיש לאותו אדם שמגיע לו. אני אביא בבקשה, נשאיר את זה כמו,

דוד בלומנשטוק:

לא הבנתי, תבדוק עם היועץ המשפטי אם אתה יכול להעלות כזאת הצעה, מה? לא הבנתי, למה אתה מעלה?

יוחנן וייצמן:

הוא יכול להעלות,

צביקה כהן:

אתה יכול, אתה יכול יוחנן,

אלי מלכה:

אפשר, אפשר.

יונתן פלג:

בדקתי כבר לפני, אפשר,

צביקה כהן:

אפשר, אפשר, אני מביא את זה להצבעה, האם, מי?

דוד בלומנשטוק:

יוחנן, גם את רביץ תביאו להצבעה.

צביקה כהן:

חברים, אני מביא להצבעה.

יוחנן וייצמן:

את רביץ אני רוצה להצביע, כן,

צביקה כהן:

אני מביא,

דוד בלומנשטוק:

רביץ גם הצבעה,

רונית אחדות חודז'ייב הכהן:

רק שנייה, אני רוצה משהו לגבי הצבעה הקודמת.

צביקה כהן:

שנייה אחת,

רונית אחדות חודז'ייב הכהן:

לגבי הצבעה קודמת, אני רוצה להגיש משהו לגבי הצבעה הקודמת, אני רוצה,

צביקה כהן:

סליחה, את מפריעה לי להתקדם.

רונית אחדות חודז'ייב הכהן:

רגע, אני רוצה לשנות את ההצבעה שלי,

צביקה כהן:

אני לא נותן לך, אני לא נותן לך,

רונית אחדות חודז'ייב הכהן:

אני לא רוצה לדחות.

צביקה כהן:

תמתיני דקה בבקשה. סליחה תמתיני דקה, בעניין גובה, גובה ההנחה, זכותו של אותו אחד, זה חובה שלנו או לא, אני מציע להשאיר את זה, כמו שהיה עד היום, מי בעד? שמית,

עידו רוזנברג:

יופי, אני מתחיל, חיים כהן.

צביקה כהן:

חיים כהן, חיים כהן,

חיים כהן:

עידו, הסברתי שאין לי זכות הצבעה, בגלל שאני ממלא המקום של צביקה,

צביקה כהן:

תודה.

עידו רוזנברג:

יוסף מועלם.

צביקה כהן:

מועלם, להשאיר או, להשאיר לקראת (לא ברור) או להוריד?

יוסף חיים מועלם:

אני בעד להשאיר.

עידו רוזנברג:

רגע, רגע,

צביקה כהן:

יפה.

עידו רוזנברג:

סליחה, סליחה, לא זה, אנחנו מתחילים, יוסי חביליו.

צביקה כהן:

חביליו. חביליו.

יוסי חביליו:

אני עם יונתן.

צביקה כהן:

הלאה חביליו, אנא חווה את דעתך.

יוסי חביליו:

אני מצטרף ליונתן פלג.

עידו רוזנברג:

טוב.

צביקה כהן:

תודה רבה. הצעה של יונתן פלג.

עידו רוזנברג:

אדיר שוורץ.

צביקה כהן:

אדיר.

אדיר שוורץ:

אני בעד להשאיר כפי שזה היום.

צביקה כהן:

כפי שהיום, כפי שהיה.

עידו רוזנברג:

אריה קינג או דור, לא נמצאים. חגית משה.

חגית משה:

בעד להשאיר.

עידו רוזנברג:

אלחנן גרוסבוים לא נמצא.

ישראל קלרמן:

אני אצביע בעד.

עידו רוזנברג:

איד?

ישראל קלרמן:

אני בעד,

צביקה כהן:

להשאיר כפי שהיה,

עידו רוזנברג:

שמואל מרציאנו,

שמואל מרציאנו:

להשאיר.

צביקה כהן:

כפי שהיה, תודה.

עידו רוזנברג:

יעל ענתבי.

יעל ענתבי:

להשאיר.

צביקה כהן:

תודה.

עידו רוזנברג:

משה גורא.

משה גורא:

להשאיר.

עידו רוזנברג:

דוד בלומנשטוק.

דוד בלומנשטוק:

להשאיר, ולהביא את רביץ להצבעה.

עידו רוזנברג:

אריאל גולן, אריאל גולן,

יוסף חיים מועלם:

להשאיר,

דוד בלומנשטוק:

להביא את רביץ להצבעה, תפסיקו.

יוסף חיים מועלם:

אני מחליף את אריאל, מועלם, מחליף את אריאל, להשאיר.

צביקה כהן:

להשאיר, תודה. הלאה. מי עוד?

עידו רוזנברג:

לורה ורטון לא נמצאת.

צביקה כהן:

הלאה. מי עוד?

עידו רוזנברג:

יונתן,

יוסי חביליו:

לא, זה יונתן, יונתן במקומו.

יונתן פלג:

זה אני, לעדכן לפי ההצעה שלי,

צביקה כהן:

לעדכן לפי ההצעה, בעד ההצעה.

עידו רוזנברג:

מרים סלע, לא נמצאת.

צביקה כהן:

מרים סלע,

מרים סלע:

אני בעד להשאיר, אני בעד להשאיר, ואני מבקשת, אני מבקשת בהצבעה הקודמת,

צביקה כהן:

את אומרת, מרים,

מרים סלע:

אני אומרת להשאיר, ואני מבקשת בהצבעה הקודמת לדחות,

יוחנן וייצמן:

היא הייתה כבר, נו, מה? באמת.

עידו רוזנברג:

יוחנן וייצמן,

מרים סלע:

לא, אבל,

יוחנן וייצמן:

להשאיר.

צביקה כהן:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

להשאיר.

צביקה כהן:

להשאיר, הלאה. הלאה, חברים,

עידו רוזנברג:

מיכאל הלבדשטאם,

יוחנן וייצמן:

הלבדשטאם פה,

מיכאל הלבדשטאם:

להשאיר,

צביקה כהן:

להשאיר. עכשיו מרים, אני אומר לך, הלבדשטאם להשאיר,

עידו רוזנברג:

הלבדשטאם להשאיר,

צביקה כהן:

שמרים בנושא שביקשת,

עידו רוזנברג:

רגע, רונית, רונית,

רונית אחדות חודז'ייב הכהן:

אני רונית, להשאיר ובהצבעה הקודמת, אני גם רוצה לא, לא רוצה לדחות.

מרים סלע:

כנ"ל,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לשנות את ההצבעה של (לא ברור) קודם.

עידו רוזנברג:

חיים אפשטיין,

רונית אחדות חודז'ייב הכהן:

הצבעה קודמת.

עידו רוזנברג:

חיים אפשטיין. לא,

צביקה כהן:

חברים לא, קרה לנו איזה שינוי מהותי,

עידו רוזנברג:

ישעיהו, רגע, אלדד רבינוביץ' לא נמצא, בסדר גמור.

צביקה כהן:

נכון, מרים ועוד אחד הצטרפו בסעיף הקודמת, אין שינוי, נכון?

עידו רוזנברג:

לא, לא,

צביקה כהן:

טוב, רבותי, למרות שמרים ועוד אחת נכנסה לזה, לקבוצה השנייה, אבל לא, אין שינויים, אז זה
אנחנו דוחים את הבקשה של יונתן בעניין גובה הארנונה. עכשיו בבקשה, חברים, אני,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להצביע על רביץ, אדוני.

יוסף חיים מועלם:

צביקה, צביקה, אני רוצה להעלות משהו, לארנונה.

דוד בלומנשטוק:

מה עם רביץ? מה עם רביץ? מתי הצבעה על רביץ?

שמוליק זליגמן:

רביץ הסברנו שזה בלתי אפשרי, היועץ המשפטי,

דוד בלומנשטוק:

אתם הסברתם, ואנחנו (לא ברור).

צביקה כהן:

היועץ המשפטי אוסר עלי להביא את זה לדיון,

דוד בלומנשטוק:

היועץ המשפטי לא אוסר עליך,

צביקה כהן:

אלי מלכה יושב לצידי,

דוד בלומנשטוק:

היועץ המשפטי לא אסר,

צביקה כהן:

בלשכה.

יוחנן וייצמן:

שיגיד, אני רוצה שהוא יגיד שהוא אוסר עליך,

דוד בלומנשטוק:

שיגיד שהוא אוסר,

יוחנן וייצמן:

יגיד את זה לתמליל,

דוד בלומנשטוק:

הוא לא, הוא לא אומר שהוא אוסר עליך.

יוחנן וייצמן:

ואני אביא את זה (לא ברור),

אלי מלכה:

היה דיון, ואני אומר לכם שכרגע זה לא תלוי ועומד בבג"ץ, זה תלוי ועומד בבג"ץ, ולכן לא, אין, אסור לנגוע בזה, נקודה.

צביקה כהן:

אסור,

יוחנן וייצמן:

אסור להצביע, אני רוצה לבטל את כל הזה, אני מותר לי? אני רוצה לבטל את כל הסעיף ד',

שמוליק זליגמן:

לא, אתה לא יכול, זה כבר אשור ע"י שר הפנים, ושר האוצר,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שמוליק זליגמן:

מה אתה רוצה לבטל?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה (לא ברור),

ישראל קלרמן:

מה זה אושר? אז מה אם זה אושר?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה את כל הסעיף לבטל,

שמוליק זליגמן:

זה אושר, וכבר (לא ברור), הוא כבר בא, בארנונה הם ב – א',

יוחנן וייצמן:

החוק מאפשר לנו לשנות סיווגים, אני רוצה לשנות סיווג ל – 26, כל מה שעשינו ב – ד', היא אחד,

שמוליק זליגמן:

אתה רוצה להחזיר הכול אחורה.

יוחנן וייצמן:

הכול אחורה. מה הבעיה להצביע על זה? יש פה רוב לזה,

שמוליק זליגמן:

אין בעיה אז תגידו להם לקצץ בתקציב של 40 מיליון שקל,

יוחנן וייצמן:

אני אביא את התמליל הזה לשופט, יש פה רוב לבטל את כל, את כל הסעיף הזה,

צביקה כהן:

טוב.

שמוליק זליגמן:

נוכרתם מאוחר, זה כבר אושר,

צביקה כהן:

חברים, אני,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, ל – 26, יש פה רוב וועדה, שהיועץ המשפטי לא מרשה לנו להצביע, אני רוצה לבטל אני רוצה לתת כל הסעיף.

צביקה כהן:

חברים, אני ברשותכם, יוחנן, אני מבקש להביא,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

צביקה כהן:

אני מבקש להביא את צו הארנונה למרות שהיה לנו פה בלגאן, נגענו בתאריכים, בתאריך אתמול,

ישראל קלרמן:

צביקה, צביקה,

שמוליק זליגמן:

תיקנו.

ישראל קלרמן:

צביקה, מה אתה אומר לגבי מה שאני אמרתי?

צביקה כהן:

הדבר היחיד שתיקנו בו זה את התאריך,

ישראל קלרמן:

צביקה, צביקה,

יוחנן וייצמן:

רגע, צביקה, אני רוצה שאלי יגיד שהוא לא מרשה להעלות את זה.

צביקה כהן:

באיזה עניין?

יוחנן וייצמן:

אני ביקשתי לשנות את כל סעיף ד/1,

צביקה כהן:

הוא מתנגד להביא את זה, אתה לא שומע,

יוחנן וייצמן:

אז תגיד, שאלי יגיד בקולו לוועדה, שאי-אפשר להצביע על זה, זה הכול.

אלי מלכה:

אני שב ואומר, אני שב ואומר, זה תלוי ועומד בבית המשפט העליון כרגע, לא לנגוע בזה, עד הכרעת בית המשפט העליון, נקודה. זה מה שאני מבקש, זה מה שאני דורש.

יוחנן וייצמן:

זאת אומרת, גם אם הוועדה רוצה לבטל את כל הסעיפים,

צביקה כהן:

חברים, אני מביא את צו הארנונה להצבעה של החברים,

ישראל קלרמן:

צביקה, צביקה שנייה, למה אתה לא מביא, (לא ברור),

צחי ברים:

רגע, אבל יש כאן עוד הסתייגות, קלרמן,

יוחנן וייצמן:

לא מאשר,

ישראל קלרמן:

צביקה,

צביקה כהן:

אני רוצה להביא,

ישראל קלרמן:

צביקה, למה אתה לא עונה לי?

צביקה כהן:

להצבעה, בבקשה, עידו,

ישראל קלרמן:

רגע חברים,

צביקה כהן:

אני אחרון.

מרים סלע:

צביקה, אני רוצה רגע להבין,

עידו רוזנברג:

אני מתחיל, יוסי חביליו,

רונית אחדות חודז'ייב הכהן:

רגע, רגע, תנו לי שנייה,

צחי ברים:

רגע, יש את הנושא,

יוחנן וייצמן:

אזור ד' צריך להצביע,

צביקה כהן:

חברים אנחנו בהצבעות.

עידו רוזנברג:

רגע, שומעים אותך?

צביקה כהן:

שומעים אותי? רבותי שומעים אותי?

עידו רוזנברג:

יוסי חבילון, צו הארנונה.

צביקה כהן:

אנחנו מביאים את צו הארנונה להצבעה.

שמוליק זליגמן:

שיצביעו ביד, מה? תגיד להם, שיצביעו, ביד.

צביקה כהן:

לא, לא,

עידו רוזנברג:

יוסי חבילון,

צביקה כהן:

חבר'ה תפתחו את המיקרופונים, נו, אי-אפשר ככה, נו.

מאיה:

יוסי, תלחץ על האן – מיוט.

צביקה כהן:

מרים בלי, זה, ברים בלי, ישראל בלי, חברה תפתחו את המיקרופונים שלכם.

עידו רוזנברג:

יוסי חביליו,

דוברת לא מזוהה:

רגע שנייה, בוא נעשה.

צביקה כהן:

יוחנן, תפתח את המיקרופון אצלך. מרים, גם אצלך.

מאיה:

תנסו עכשיו.

צביקה כהן:

תנסו עכשיו,

דוד בלומנשטוק:

אתם סגרתם לנו,

דובר לא מזוהה:

אתם סגרתם את המיקרופון לכולם,

יוחנן וייצמן:

פתחתי, תודה.

דוד בלומנשטוק:

לא ניתן לכם,

צביקה כהן:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

הוא לא מביא כמה דברים שביקשנו,

יוסי חביליו:

שומעים, מה הולך,

ישראל קלרמן:

בואו לא נצביע,

צחי ברים:

סגרו את ה - ,

ישראל קלרמן:

לא נאשר את צו המיסים.

יוסף חיים מועלם:

צביקה, אני רציתי להגיד משהו על הארנונה, יש לי שאלה קטנה,

עידו רוזנברג:

לא, סיימנו, עכשיו הצבעה. יוסי חביליו,

צחי ברים:

לא, לא, אבל אנחנו,

יוחנן וייצמן:

סעיף ד', את ד',

צביקה כהן:

חבר'ה, חבר'ה.

דוד בלומנשטוק:

לא עושים ככה הצבעה בשום אופן.

צביקה כהן:

חבר'ה, חבר'ה סליחה,

יוסף חיים מועלם:

לא, א' כל רציתי לדבר, וסגרתם את המיקרופון. ב', יש לי שאלה על הארנונה,

יוחנן וייצמן:

אני אביא את זה למועצה,

צביקה כהן:

אני רוצה להבין מה לא הבאנו להצעה.

דוד בלומנשטוק:

את זה את ד', את ההעלאה של ד', זה מה שאמרו, יוחנן,

צחי ברים:

אני גם אמרתי את זה את הנושא של ד', ואני רוצה גם להוסיף לזה, היושב ראש,

עידו רוזנברג:

זה חלק,

יוסף חיים מועלם:

הנחה מאוגוסט לדצמבר.

שמוליק זליגמן:

אז תצביע גם על זה, מי בעד?

צביקה כהן:

לבטל את ד'? רבותי, רבותי,

צחי ברים:

לא, לא לבטל, לא לבטל, אני רוצה להסביר את זה,

יוסף חיים מועלם:

לא, קבוע, רגע צביקה, יש לי שאלה, האם זה נכון, שאדם שקיבל הנחה לארנונה, והוא לא שילם אותה, בטלה לו הנחה אוטומטית, זה נכון?

יוחנן וייצמן:

כן,

שמוליק זליגמן:

בסוף שנה, כן,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

שמוליק זליגמן:

כן,

יוסף חיים מועלם:

אז כמה זמן את ההנחה, רגע, תוך כמה זמן?

חיים כהן:

אם עד סוף השנה,

שמוליק זליגמן:

אם הוא לא סידר, הוא לא שילם עד סוף שנה,

חיים כהן:

אם עד סוף השנה, שלא אותו חוק, לא שילמת, אוטומטי מתבטל, זה התסקיר של משרד הפנים. (לא ברור) שלא הגיע.

יוסף חיים מועלם:

שאלה, ואם הוא היה, יש לו איזה אליבי הוא אנוש, או משהו, דנים בזה?

חיים כהן:

זה צריך, זה לפעמים צריך,

שמוליק זליגמן:

יבוא לגזבר ונדון בזה,

צביקה כהן:

שיבוא לגזבר, והגזבר יתייחס אליו בכובד ראש,

שמוליק זליגמן:

הוא ישלח אותו לניצן, אבל בסדר. תביא, יש לך מקרה תביא,

צחי ברים:

אבל צביקה, שאלתי אותך, צביקה,

צביקה כהן:

אנחנו מדברים על ד', ג', זה חלק מאישור צו הארנונה,

צחי ברים:

אני מסכים, אבל אני רוצה שנייה, דקה, אני רוצה להשלים,

צביקה כהן:

ברים, שנייה אחת, מי שלא מעוניין להצביע על ד', שזה ג', יצביע נגד צו הארנונה, הכול בסדר. מה הבעיה? הרי זה השינוי היחיד שקיים,

שמוליק זליגמן:

נכון,

צביקה כהן:

מה אתם רוצים? תודה. מי בעד צו הארנונה כמו שהוא מופיע אחרי שתיקנו את תאריך ההגשה? לפי הסדר.

עידו רוזנברג:

יוסי חביליו,

צביקה כהן:

חביליו בבקשה.

דוברת לא מזוהה:

בסדר, תלחץ על אן – מיוט.

עידו רוזנברג:

עוד פעם זה מיוט.

שמוליק זליגמן:

חביליו, תראה אם אצלך זה פתוח.

דובר לא מזוהה:

אצלו זה פתוח,

שמוליק זליגמן:

פתוח?

דובר לא מזוהה:

כן,

צביקה כהן:

חברים, כנראה שיש לנו איזה באג, מטפלים בזה. מטפלים בזה, כולם שותקים מטפלים בזה. אצלי פתוח, חיים כהן, יוסף חיים, ברים,

עידו רוזנברג:

זה לא היה משהו, רגע, רגע,

צביקה כהן:

אתם לא אשמים בזה, בסדר נו.

עו"ד דני ליבמן:

רגע, צביקה אבל אתה צריך לעשות הצבעה על ה – ג', ד' הזה לחוד.

שמוליק זליגמן:

לא, לא צריך, זה הצו המיסים, זה השינוי, אם לא היה, אז אין מה להצביע הכול היה אחד לאחד.

עידו רוזנברג:

יוסי, אתה שומע אותנו?

עו"ד דני ליבמן:

לא,

צחי ברים:

אני לא מבין, סוגרים את המיוט, אי-אפשר לדבר, אי-אפשר להסביר,

עידו רוזנברג:

רגע, רגע,

שמוליק זליגמן:

דיברתם, דיברתם,

עידו רוזנברג:

יוסי חביליו,

דוד בלומנשטוק:

חבר'ה זה לא חוקי הישיבה ככה מתנהלת.

צחי ברים:

ממש לא,

דוד בלומנשטוק:

כל שנייה סוגרים אותנו.

חיים כהן:

צביקה, צביקה,

צביקה כהן:

שנייה, שנייה אחת,

חיים כהן:

שנייה צביקה.

יוסי חביליו:

הנה עכשיו נפתח,

שמואל זליגמן:

יופי, הנה יוסי חביליו.

חיים כהן:

אם אתה עושה זה לא רק השינוי, בסעיף הזה יש עוד שינוי,

צביקה כהן:

כן,

חיים כהן:

ההצבעה הראשונה שעשית לגבי מועד ה - ,

צביקה כהן:

כן זה אמרנו,

שמוליק זליגמן:

זה ההסתייגות שהוספנו, בסדר,

צביקה כהן:

לא, הוספנו כבר,

חיים כהן:

אוקי, אבל חוץ מהנושא, סעיף אתה צודק,

רונית אחדות חודז'ייב הכהן:

זה עבר?

חיים כהן:

רק לגבי,

יוחנן וייצמן:

צביקה, אני מבקש לשנות את סעיף 1/א,

צביקה כהן:

רק דקה אחת, דקה אחת, דודי, מה יש לך להגיד?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שתעלה להצבעה את הבקשה שלי,

צביקה כהן:

דודי, מה יש לך להגיד?

יוחנן וייצמן:

סעיף 1/א,

צביקה כהן:

שנייה אחת, יוחנן. מה יש לך להגיד? דודי. טוב, אוקי, אנחנו נמצאים בהצבעה רבותי,

צחי ברים:

אבל רגע, היושב ראש אני אסביר לך במשפט אחד, זה לא שאנחנו נגד הצו או לא נגד הצו. אני רוצה להסביר, בשנת,

צביקה כהן:

הצו עצמו זה ג', ד',

צחי ברים:

אבל רגע, אז אני רוצה להציע הצעה, שכמו שבשנת 25 בישיבת מועצה דנו על הנושא, והגדילו את הארנונה למגדלים הגדולים, וכתוב ב - , בצו ארנונה,

דובר לא מזוהה:

שמה היה?

צחי ברים:

לא תואם את הסוציו – אקונומי, ולכן מגדילים את זה. אני אומר בוא נבחן פה את ה – השכונות שיש,

צביקה כהן:

בחנו ואמרנו, מביאים את זה להצבעה, עכשיו תצביע נגד.

צחי ברים:

ומה, בחנו את הכול, והכול זה לפי,

צביקה כהן:

כן,

צחי ברים:

הסוציו – אקונומי?

צביקה כהן:

זה הוגש כך, אנחנו פרקנו את זה ל – 3, 4 פרוסות, פרוסה אחת זה לוח זמנים, פרוסה שנייה, זה המחזיק, מה שיוחנן הגיש, פרוסה שלישית,

צחי ברים:

הוא צריך לדבר על האזור ד', עצמו,

צביקה כהן:

סליחה, אל תפריע לי, שנייה, הרב יצחק. פרוסה שלישית זה גובה הארנונה, והנושא האחרון זה הסיפור הזה של, שזה בעצם צו ארנונה ג', ד', אז מי בעד? יוסי חביליו אמרנו, מה הלאה?

עידו רוזנברג:

יוסי חביליו ענה?

צביקה כהן:

לא,

יוסי חביליו:

אמרתי שאני נמנע, בגלל ההעלאה, שפוגעת במזרח העיר,

צביקה כהן:

תודה רבה, נרשם.

עידו רוזנברג:

אדיר שוורץ,

צביקה כהן:

אדיר.

עידו רוזנברג:

אדיר.

אדיר שוורץ:

עכשיו אני יכול, תשנו את ההגדרה משתמשים לא יכולים להוריד את עצמם ממיוט, זה מה שעושה פה את הצרות.

צביקה כהן:

אדיר, אתה איתנו, אדיר?

אדיר שוורץ:

אני בעד,

צביקה כהן:

בעד, תודה. בעד, הלאה.

עידו רוזנברג:

אריה קינג או דור לוי, לא נמצאים, נכון?

צביקה כהן:

קינג ומחליפו לא נמצאים.

עידו רוזנברג:

חגית משה.

צביקה כהן:

חגית,

עידו רוזנברג:

או יהודה פרוידגר.

חגית משה:

אני בעד, אני בעד, אני פשוט פתחתי את הרמקול, אני בעד.

עידו רוזנברג:

אוקי,

צביקה כהן:

תודה רבה. הלאה.

עידו רוזנברג:

אלחנן גרויסבוים או קלרמן?

ישראל קלרמן:

צביקה, צביקה, למה לא לפי מה שאני ביקשתי גם?

עידו רוזנברג:

לא, לא,

צביקה כהן:

הלאה, הלאה,

עידו רוזנברג:

ישראל, האם בעד?

ישראל קלרמן:

מה?

דוברת לא מזוהה:

אתה בעד?

שמוליק זליגמן:

בעד?

ישראל קלרמן:

אבל עם הסתייגויות שלי גם.

שמוליק זליגמן:

בעד, בעד, נכון,

צביקה כהן:

בעד או נגד?

ישראל קלרמן:

בעד, אבל אני שואל מה, לגבי מה שהעליתי, לא ענית לי על זה,

שמוליק זליגמן:

ייללה.

צביקה כהן:

בעד, בעד.

עידו רוזנברג:

שמואל מרציאנו,

צביקה כהן:

מרציאנו.

עידו רוזנברג:

או חיים כהן,

צביקה כהן:

מרציאנו,

עידו רוזנברג:

או חיים מועלם,

צביקה כהן:

יוסף חיים,

עידו רוזנברג:

יוסף חיים,

צביקה כהן:

יוסף חיים מועלם.

מאיה:

יוסף חיים מועלם.

עידו רוזנברג:

צביקה אסולין לא נמצא.

צביקה כהן:

יוסף חיים מועלם, הלאה. איפה הוא?

עידו רוזנברג:

כרגע לא נמצא. יעל ענתבי.

צביקה כהן:

מה קורה? עוד פעם זה נפל. הנה חיים כהן.

עידו רוזנברג:

שמואל מרציאנו.

צביקה כהן:

כולם נכנסו, שנייה שנייה,

יעל ענתבי:

אני בעד.

צביקה כהן:

שנייה, שנייה, יעל, חבריה יש לנו תקלה עוד הפעם,

עידו רוזנברג:

רגע, שמואל מרציאנו אתה בעד?

צביקה כהן:

לפני כן, מרציאנו איתנו?

עידו רוזנברג:

נגד?

שמואל מרציאנו:

אתם סגרתם את המיקרופון ששאלתם אותי,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

חיים כהן:

רגע, רגע, שנייה, הנה עכשיו אני מדבר, חיים כהן,

מאיה:

מופיע לכולם הערה כחולה על המסך, תלחצו בבקשה על הכפתור הכחול, זה אמור לשחרר את הנעילה.

חיים כהן:

טוב, אני מצביע פה בעד התקנה, במקום שמואל מרציאנו, בעד כמו שהוא, בסדר?

עידו רוזנברג:

התקדמנו. משה גורא.

יוסף חיים מועלם:

אני צריך להצביע במקום אריאל.

חיים כהן:

אתה מצביע בעד מועלם.

עידו רוזנברג:

משה גורא.

משה גורא:

בעד.

עידו רוזנברג:

בעד.

חיים כהן:

רגע גם מועלם בעד.

עידו רוזנברג:

דוד בלומנשטוק. דוד בלומנשטוק לא נמצא. אריאל גולן,

יוסף חיים מועלם:

אני מועלם במקומו, בעד.

עידו רוזנברג:

בעד, תודה. לורה ורטון או יונתן פלג.

צביקה כהן:

יונתן.

יונתן פלג:

נמנע.

עידו רוזנברג:

נמנע. מרים סלע.

מרים סלע:

אני בעד, אני מבקשת אבל לדעת מה לגבי הסעיף של ה - , של ההארכה של הבקשה להנחות.

עידו רוזנברג:

אני בעד.

יוחנן וייצמן:

15.12.

מרים סלע:

לא, אבל זה לא,

עידו רוזנברג:

יוחנן וייצמן.

יוחנן וייצמן:

אני בעד להוריד את סעיף 1/א, כמו, (לא ברור),

עידו רוזנברג:

האם אתה בעד או נגד?

יוחנן וייצמן:

אמרתי שרוב חברי הוועדה בעד להוריד את סעיף 1/א, אני בעד, כן,

עידו רוזנברג:

יוחנן, בעד או נגד צו הארנונה לשנת 2025.

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר רוב חברי הוועדה בעד סעיף, להוריד את סעיף,

עידו רוזנברג:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

היועץ המשפטי לא מאשר את זה,

עידו רוזנברג:

השאלה היא או בעד או נגד,

יוחנן וייצמן:

אני בעד צו הארנונה, כן,

שמוליק זליגמן:

בעד, הוא בעד צו הארנונה.

עידו רוזנברג:

תודה רבה, תודה.

שמוליק זליגמן:

יללה, הלאה.

ישראל קלרמן:

עכשיו עכשיו פתוח, בסדר מאה אחוז.

מאיה:

רונית.

רונית אחדות חודז'ייב הכהן:

בעד.

עידו רוזנברג:

בעד, תודה. חיים אפשטיין לא נמצא. אלדד, ישעיהו רבינוביץ', לא נמצא.

מאיה:

עידו, פספסתי פה, לא שמענו אתכם, הוברשטאם, רונית ואפשטיין.

עידו רוזנברג:

אני אשלים לך,

מאיה:

טוב, תודה.

עידו רוזנברג:

אוקי, הלבדשטאם לא הצביע ולא ברים. בסדר? אז זהו, אז הצו אושר?

צחי ברים:

למה לא הצבעתי? שאלת את שמי?

שמוליק זליגמן:

יללה בשעה טובה.

ישראל קלרמן:

רגע, ברים. הוא מדבר אליך, מה?

צחי ברים:

עידו.

עידו רוזנברג:

כן,

צביקה כהן:

חברים, אני,

צחי ברים:

לא הבנתי, מיכאל נמצא?

צביקה כהן:

רבותי, אנחנו נמצאים,

צחי ברים:

אם הוא לא נמצא, אני הממלא שלו.

עידו רוזנברג:

שאלתי, אתה בעד?

צחי ברים:

שאלתי אותי? מצוין, אז אני שואל, אני רוצה, אני בעד התקציב, אבל אני רוצה לשאול אם אפשר, להסתייג לעשות את החלוקה של ה - , אזור ג' ו - ד',

שמוליק זליגמן:

אי-אפשר,

צחי ברים:

תקנוני,

שמוליק זליגמן:

או בעד או נגד.

צביקה כהן:

רבותי, אנחנו נמצאים 10 דקות, שעתיים כמעט, שעתיים פחות 10 דקות בסעיף הזה, רק מראה על כמה שזה היה חשוב לחברים, וישר כוח לכולם, הסעיף הזה עבר, בבקשה, אנחנו ממשיכים את סדר היום, אם יש דברים דחופים, אפשר להמשיך ולהשלים אותם בישיבת המועצה הקרובה, תודה רבה. אנחנו בסעיף, גזבר, 452,

יהודה פרוידגר:

את ההצטיידות.

צביקה כהן:

453,

יהודה פרוידגר:

רגע, ב - 452, צביקה.

צביקה כהן:

מי, מי מבקש?

יהודה פרוידגר:

צביקה. 452, אני אומר מבטלים פה תקציב להצטיידות של מועדון נוער, מאיפה,

צביקה כהן:

יהודה, יהודה?

אהרון בן נון:

תקרא את הסעיף כתוב למטה,

יהודה פרוידגר:

,452

אהרון בן נון:

שתקצבנו את זה בנפרד, יהודה.

יהודה פרוידגר:

איפה?

צביקה כהן:

תודה. אהרליה תודה רבה. עזרת לנו.

אהרון בן נון:

תקציב עירוני, שלום, שלום.

יהודה פרוידגר:

זה לא מופיע.

אהרון בן נון:

תראה בשורה האחרונה, תסתכל בסעיף, העירייה תקצב בנפרד הצטיידות.

צביקה כהן:

אני אגיד זה היה קצר עם אהרליה, אני סומך עליו.

אריאלה רג'ואן:

יהודה, אני פה, ואני, יהודה אני פה, ואהרליה צודק, זה תוקצב ממקום אחר.

צביקה כהן:

תודה רבה לך,

יהודה פרוידגר:

טוב, תודה.

צביקה כהן:

תודה אריאלה. 453, 454, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 2, 3, 4,

יהודה פרוידגר:

רגע 60, 60,

צביקה כהן:

רגע, אנחנו ב – 4,

יהודה פרוידגר:

מה עושים שמה? מה? מה? איזה מועדון נוער זה?

צביקה כהן:

מה שאלתך ב – 60? יקירי.

יהודה פרוידגר:

ב – 60 איזה מועדון נוער זה?

צביקה כהן:

יום העבודה.

אהרון בן נון:

זה מועדון,

צביקה כהן:

מה זה משנה איפה? סיום עבודה, מה זה משנה איפה?

אהרון בן נון:

זה, בדיוק, הפרויקט הסתיים,

צביקה כהן:

הלאה,

אהרון בן נון:

נשארת עם, נשארה יתרה, אנחנו מסיבים אותה.

יהודה פרוידגר:

אפשר לדעת על מה מדובר.

צביקה כהן:

,64

אהרון בן נון:

אריאל, אריאל.

צביקה כהן:

,9, 8, 67, 66, 65

יהודה פרוידגר:

רגע 67 איפה מקימים את זה? רגע ב – 67, איפה מקימים?

אהרון בן נון:

אז בוא נעלה את 67, שנראה את דברי ההסבר.

צביקה כהן:

700 אלף ש"ח להקמת מרכז תרבות לציבור הערבי.

יהודה פרוידגר:

איפה? איפה?

אהרון בן נון:

אנחנו, זה בניין ש - , נמצא כרגע בהקמה, זה,

צביקה כהן:

אבל איפה זה נמצא? אהרליה, באיזה שכונה?

אהרון בן נון:

ליד הספרייה, במע"ר באב אל – זהארה אם זה אומר לכם משהו.

צביקה כהן:

באב – אלוהארה.

דובר לא מזוהה:

מזרח ירושלים,

אהרון בן נון:

זה אומר לך משהו?

יהודה פרוידגר:

כן,

אהרון בן נון:

יופי.

צביקה כהן:

טוב.

אהרון בן נון:

אוקי.

צביקה כהן:

68, 69, 70 אגף תברואה, 71, 72, 73, חבל שאני לא יכול להזמין אתכם באיזה שהוא משהו כיבוד, כל כך עבדתם קשה, שעתיים.

יהודה פרוידגר:

רגע 73, על 73, אני רוצה להגיש משהו,

צביקה כהן:

בבקשה.

יהודה פרוידגר:

73 הולכים,

צביקה כהן:

מקור חיים,

יהודה פרוידגר:

כן, מקטינים תקב"ר לשדרג דרך גישה, עכשיו הולך להיות שמה בית ספר,

צביקה כהן:

סיום פרויקט, חמוד יהודה, סיום פרויקט,

יהודה פרוידגר:

נכון, נכון, סליחה.

צביקה כהן:

,75,74

יהודה פרוידגר:

סליחה,

צביקה כהן:

,89,88,87,86,85,84,83,82,81,80,9,8,77,76

יהודה פרוידגר:

רגע, צביקה, הייתי על מיוט, ב – 81 זה תקוע באמצע?

צביקה כהן:

81 מה זה בבקשה ? דקה אחת, דקה,

יהודה פרוידגר:

כמה תקב"ר, של כביש מוסדות חינוך במתחם חכמי.

דובר לא מזוהה:

כן, הוא מתעכב עד החורף, עד החורף.

צביקה כהן:

מתעכב לחורף הבא בהעדר תכנון.

יהודה פרוידגר:

מה זה העדר תכנון? כבר הקציבו לזה כל כך הרבה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

יהודה פרוידגר:

התחילו לעבוד על זה?

צביקה כהן:

דבר.

מרים סלע:

צביקה, אני רוצה לשאול על זה,

יהודה פרוידגר:

הכביש מאוד חשוב שמה.

צביקה כהן:

רק רגע אחד נגמור עם יהודה, לראות מה, מי יכול לתת לנו, להשיב לנו בסעיף הזה.

דובר לא מזוהה:

צבי דקל,

יהודה פרוידגר:

מה? תקוע באמצע. זה כביש חשוב.

עידו רוזנברג:

צבי דקל נמצא בזום?

מאיה:

רגע,

צביקה כהן:

,481

מאיה:

צבי דקל במילואים,

צביקה כהן:

אני שומע שצבי דקל במילואים, אני מוכן להשהות אותו אם זה המצב.

מאיה:

אני אבקש.

יוסי רחמיו:

צביקה, אתה שומע אותי?

צביקה כהן:

מי מדבר?

יוסי רחמיו:

יוסי רחמיו,

צביקה כהן:

היי, יוסי.

יוסי רחמיו:

טוביה, כשהוא הציג לנו את ה - , את הסעיף הוא אמר הוא יצטרך את ההשלמה רק במרץ 26, את השלב הבא. כרגע הכסף יושב בסעיף בלי, אין איתו עשייה והוא יצטרך את הכסף ל - , לקדם את הפרויקט רק בשלב שזה נמצא, רק במרץ 26, טוביה אני חושב שהוא כן פה.

צביקה כהן:

אז יוסי, תודה רבה יהודה, השביע את דעתך? הרגיע את דעתך?

יהודה פרוידגר:

לא, אני אומר שזה כביש חשוב, וחבל לדחות אותו,

צביקה כהן:

עוד הפעם, אומרים, לא מעתיקים את זה, זה כסף שנשכב סתם,

יוסי רחמיו:

הכסף יחזור.

יהודה פרוידגר:

אם הוא יחזור, עוד המון זמן,

צביקה כהן:

אוקי,

יוסי רחמיו:

כן, אבל זה רק (לא ברור),

צביקה כהן:

אז מה נעשה? אבל זה מה שאנחנו יכולים לעשות. בסדר? יהודה,

יהודה פרוידגר:

לא, השאלה, אני שואל אם עצרו באמצע, אם עצרו את העבודות, או ממשיכים כל הזמן בעבודות, עד שיגיעו לחלק האחרון זה יהיה במרץ. השאלה היא אם נעצרה העבודה, הם כל הזמן עובדים.

יוסי רחמיו:

העבודות לא נעצרו בשטח, העבודות לא נעצרו, זה חלק שכרגע לא צריך אותו,

יהודה פרוידגר:

טוב.

יוסי רחמיו:

מבחינת העבודות. העבודות לא נעצרו, הפרויקט הזה, מתקדם, בכל ההיבטים, גם בהיבט ה - , בתי ספר, וגם ב - , סלילית עבודות הפיתוח, העבודות לא נעצרות הן לא עומדות.

צביקה כהן:

יוסי, תודה רבה.

יהודה פרוידגר:

תודה רבה.

צביקה כהן:

ואנחנו בסעיף,

מרים סלע:

צביקה, אני רציתי, צביקה, אני רציתי לשאול לגבי סעיף 86, אני רואה שיש שם הקטנה של התקציב לחילוץ מפגעים, ואני אומרת שאולי שווה להעלות את זה לדיון חדש, בעקבות המצב הנוכחי.

יהודה פרוידגר:

נכון,

צביקה כהן:

86?

מרים סלע:

כן,

צביקה כהן:

260 אלף ש"ח לניידת חילוץ?

מרים סלע:

כן.

דובר לא מזוהה:

יוני, יוני פה.

צביקה כהן:

יוני איתנו?

יהודה פרוידגר:

יותר חשוב ניידת חילוץ, מאשר שיקום תחנות אוטובוס.

יוסי רחמיו:

אני אסביר, רגע, אני גם אסביר על זה ברשותכם, יש לנו שני סעיפים, ניידת חילוץ אחת, שזה במימון מלא של משרד התחבורה, וצוות תוכנית אב מפעילים אותם, זה סעיף (לא ברור), זה סעיף ישן, הסעיף הנוכחי, אתם רואים הפחתה, הסעיף היה באחריות העירייה, הסתיימו שמה העבודות, היום העבודות מבוצעות ניידות החילוץ מופעלות ע"י (לא ברור) זכיון במכרז שלהם, אנחנו כבר לא מפעילים את זה, זה סעיף, (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

זאת אומרת אין ירידה במספר הניידות חילוץ מפגעים לעומת מה שתמיד היה?

דובר לא מזוהה:

לא, לא,

יהודה פרוידגר:

רק אתה אומר שזה עובר למשרד,

יוסי רחמיו:

סעיף תקציבי אחר, של צוות אב, משרד התחבורה. לפרויקט הישן שהיה באחריות העירייה.

יוני:

אני יכול להסביר, יהודה, הכול בסדר, לא השתנה כלום, בסדר?

צביקה כהן:

תסביר יוני,

יוני:

תקציב שנותר, ואנחנו מעבירים אותו.

יהודה פרוידגר:

אין פחות ניידות חילוץ,

שמוליק זליגמן:

נשאר יתרה.

יוני:

שום דבר, לא נפגע שום דבר,

יהודה פרוידגר:

תודה רבה.

דובר לא מזוהה:

מתבצע דרך צוות אב לתחבורה,

צבי דקל:

הבנתי שהייתה שאלה לתושי"ה, נכון? הייתה שאלה לתושי"ה?

יהודה פרוידגר:

לא, כבר קיבלנו תשובה, תודה. צבי.

יוחנן וייצמן:

הרב כהן, צביקה.

צביקה כהן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן, סעיף 470, עברת מהר מידי,

צביקה כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

איפה זה הבתי שימוש ציבוריים האלה?

צביקה כהן:

אני בהחלט איתך, חמודי,

צביקה כהן:

470.

אדיר שוורץ:

וייצמן, אני הופתעתי שדילגת על 470, אני כמעט,

יוחנן וייצמן:

לא, אני רשום לי בזה,

אדיר שוורץ:

את הניידת חילוץ של מרים אליך.

יוחנן וייצמן:

כמו עשרת בני המן תקוע פה.

צביקה כהן:

בעמוד 13, איפה, יש לכם רישום איפה יהיו השירותים הציבוריים, יוחנן, אין לך בעיה שמה, זה בהר המנוחות, אף אחד לא יוצא לשירותים בשבת.

שמוליק זליגמן:

בלילה, בלילה,

יוחנן וייצמן:

וגם (לא ברור) הכול?

צביקה כהן:

יוחנן, זה בהר המנוחות.

יוחנן וייצמן:

נו באמת.

דובר לא מזוהה:

יוחנן, זה הר המנוחות, הכול להר המנוחות.

יוחנן וייצמן:

הכול הר המנוחות.

אליעזר ראוכברגר:

הכול מכאני, לא חשמלי, יוחנן.

צביקה כהן:

חברים,

יוחנן וייצמן:

שלום.

צביקה כהן:

אני ברשותכם מתקדם, לסעיף 490, 491, 92, 93. ברוך הבא, לייזר, 94, 95,

יהודה פרוידגר:

95, אני רוצה להגיד משהו,

צביקה כהן:

בבקשה יהודה.

יהודה פרוידגר:

לגבי מעברים ציבוריים, זה נוגע גם מה שיעל ענתבי דיברה לגבי ארנונה. אני רוצה ש - , חלק מהכסף, לא יודע לפחות איזה שהוא אחוז, יוקדש ל - , גם שדרוג מעברים ציבוריים, שבעצם נמצאים על שטח שמוגדר פרטי, זאת אומרת יש, יש הרבה שטחים היום פרטיים, אבל שמשמשים ציבוריים, והעירייה אומרת זה פרטי, ואני לא מטפל.

יוסף חיים מועלם:

אני מסכים עם יהודה, יש כל מיני שצ"פים.

זיוה:

יהודה,

ישראל קלרמן:

אתה מדבר על שפ"פים?

יוסף חיים מועלם:

שעירייה לא רוצה להגיע לזה.

ישראל קלרמן:

יהודה, אתה מדבר על שפ"פים?

יהודה פרוידגר:

כן, כן, על שפ"פים,

זיוה:

שנייה, אני יכולה להסביר? אני יכולה להסביר?

צביקה כהן:

זיוה בבקשה.

זיוה:

אז ככה, הנושא של שדרוגים, שדרוג מעברים ציבוריים, זה תוכנית חדשה שהתחלנו אותה בשנה האחרונה, אנחנו מדברים כאן על מעבר ציבורי מאוד מאוד גדול באורך של כמעט קילומטר, מעבר דושינסקי מי שמכיר, זה הפיילוט שלנו של העבודה.

יהודה פרוידגר:

מאיפה לאיפה?

זיוה:

זה מעבר, דושינסקי זה בסנהדריה, אנחנו עושים,

יוסף חיים מועלם:

באורך קילומטר?

זיוה:

כן, כן, הוא מחבר,

אליעזר ראוכברגר:

סנהדריה המורחבת,

זיוה:

בין שני רחובות, סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

סנהדריה המורחבת.

זיוה:

סנהדריה המורחבת, זה כולל את כל האלמנטים, זה אירוע מאוד מאוד משמעותי וגדול. אני מאוד מקווה שאחריו אנחנו נמשיך לקבל תקציבים גם למעברים ציבוריים אחרים, כרגע זה התוכנית הראשונה שאנחנו עושים במעברים ציבוריים, ובסופו של דבר מה שיוחלט אנחנו נבצע, אבל כרגע הכסף מיועד למעבר ציבורי של דושינסקי, כי זה תוכנית שהתחלנו אותה,

יהודה פרוידגר:

ה – 8 מיליון?

זיוה:

ואנחנו חייבים לסיים אותה.

יוסף חיים מועלם:

זה היה צריך לכתוב את זה שזה רק את זה.

יעל ענתבי:

אז זהו, למה זה לא כתוב? למה זה לא כתוב?

יוסף חיים מועלם:

היה צריך לכתוב את זה שזה על דושינסקי.

יעל ענתבי:

זה כללי, זה מצחיק.

יוסף חיים מועלם:

נכון,

זיוה:

אז הנה אני פה להסביר.

יוסף חיים מועלם:

טוב,

יעל ענתבי:

זה בדיעבד, זה לא,

זיוה:

זה לא עניין של בדיעבד, אנחנו התחלנו,

יעל ענתבי:

לא, לא, אנחנו רוצים, לא,

יוסף חיים מועלם:

לא, חשבנו שזה משהו כללי,

יעל ענתבי:

אנחנו רוצים,

יוסף חיים מועלם:

כללי,

יעל ענתבי:

להתכונן ולהצביע על משהו, וכאן זה מדברים באופן כללי, למה לא לכתוב את זה בסעיף? האמת שזה היה גם בעבר, לא רק אליך.

צביקה כהן:

טוב.

יעל ענתבי:

כאילו מדברים בכלליות, ו - , ולא,

צביקה כהן:

היא הבינה,

יעל ענתבי:

אומרים את ה - ,

צביקה כהן:

היא הבינה את ה - ,

יעל ענתבי:

לא מדברים ברחל ביתך הקטנה.

צביקה כהן:

זיוה, תודה רבה לך.

יעל ענתבי:

שזה לא בסדר. זה לא הערה אליך, זיוה, אלא בכללי.

זיוה:

טוב.

יוסף חיים מועלם:

תודה רבה.

דובר לא מזוהה:

96 עכשיו,

צביקה כהן:

חברים אנחנו בעמוד, 26, בסעיף 96,

יהודה פרוידגר:

6.

צביקה כהן:

97, קידום עסקים.

יעל ענתבי:

רגע, לגבי השלטים, אני רוצה לשאול את זיוה, מה זה אומר? אחדות בכל השלטים, שינוי של כל השלטים ב - ?

צביקה כהן:

אנחנו העיר הכי,

זיוה:

אנחנו, אני אסביר,

צביקה כהן:

העיר הכי יפה בארץ, לא פחות מזה, זיוה.

זיוה:

אז מה שאנחנו עושים, אנחנו בכלל, אני מנסה להעביר שנעשה את העיר בשפה אחידה. אנחנו עושים את זה, אם אתם תראו במעגלי תנועה, רואים את זה במפרדות, רואים את זה באבני הנצחה שעכשיו אנחנו מחליפים את כולם, שכולם,

יעל ענתבי:

נכון,

זיוה:

העיר תדבר בשפה אחידה. אחד הדברים שאנחנו עושים, זה נושא של שלטים בעיר, אם אתם הולכים בעיר, פעם שלט חום, פעם לבן, פעם מואר, פעם כחול, בנינו פורמט, עשינו על זה עבודה מאוד מאוד מורכבת, יחד עם אדריכל העיר, וחברת עדן, הגענו לפורמט שאנחנו רוצים, אתם יכולים לראות כבר את הסנונית הראשונה, במרכז העיר, זה היה הפיילוט, עד סוף השבוע בעזרת השם אנחנו נסיים, סדר גודל של 200 שלטים על עמודים, ועוד כ- 120 שלטים על הקירות שהם לא על עמודים, שבעצם,

יוסף חיים מועלם :

השלטים האלה מוארים?

זיוה :

כל העיר תדבר באותה שפה. מה שאנחנו מבקשים פה, זה שני דברים, אחד, עבור הפעימה הראשונה, אנחנו רוצים לעשות את כל העיר, ולהיכנס לשכונות הבאות, אחרי שקיבלנו אישור לפיילוט. וגם את אותו דבר, גם לעשות בגנים ציבוריים, 750 אלף מתוך ה- 8,750, ילך לזה, שבגנים ציבוריים יהיה לנו שלטים אחידים, לא עוד 1000 שלטים שמפריעים למרחב ציבורי, אלא שלט אחיד, עם מידע שאנחנו מחויבים אליו, ע"פ חוק שלט מלא, שלט לנושא תקינות מתקנים, ושלט לגינת כלבים, כך שבכל העיר, זה ידבר באותה שפה, יהיה במקום אחר מואר, ברור, אם יש שתי כניסות לגן,

יוסף חיים מועלם :

בסדר, זיוה,

זיוה :

אז גם זה נעשה,

יוסף חיים מועלם :

השלטים של הרחובות הם מוארים?

זיוה :

לא,

יוסף חיים מועלם :

של הרחובות.

זיוה :

לא,

יוסף חיים מועלם :

הם לא מוארים?

זיוה:

לא,

אדיר שוורץ:

הם מאוד מאוד יפים, השלטים החדשים,

יוסף חיים מועלם:

אבל היה מקום שלטים מוארים,

זיוה:

תודה רבה.

יהודה פרוידגר:

השלטים החדשים יפים באמת.

זיוה:

יופי, אני שמחה, זה הייתה עבודה מאוד קשה להגיע לשלט,

יעל ענתבי:

נהדר, זיוה. אני רק רוצה את תשומת ליבך, כי אני רואה את זה בשלטים, בכל מיני שלטים בעיר, שלפעמים כותבים את המספרים מימין לשמאל, ולפעמים משמאל לימין, גם על זה שמתם לב שתהיה אחידות?

זיוה:

יעל, אנחנו עבדנו עם תעתיקן בצורה מאוד מאוד הדוקה, יחד גם עם עידו,

יהודה פרוידגר:

גם על התרגום, גם על התרגום,

זיוה:

גם על התרגום, גם על השפות שזה גם באנגלית, גם בעברית, וגם בערבית,

יעל ענתבי:

יפה, יישר כוח.

זיוה:

עבדנו עבודה מאוד קשה, אנחנו שמים דגש על קוצו של יוד מה שנקרא, ואת כל הדברים, גם במספור, גם בשפה, גם באחידות, על הכול, אנחנו, בגלל זה הפיילוט לקח לנו קצת זמן, אבל לדעתי בסוף יצא מאוד יפה וככה תיראה כל העיר.

יעל ענתבי:

יללה, אז יישר כוח.

זיוה:

תודה.

עידו רוזנברג:

יללה. צביקה 97,

צביקה כהן:

חברים, אנחנו בסעיף 97, 8,

יוסי חביליו:

רגע, אני נגד, 8,

שמוליק זליגמן:

מה זה 8?

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) משרד השיכון.

יוסי חביליו:

אני הגשתי התנגדות לתוכנית הזאת, אני חושב שהיא תוכנית רעה, ואני חייב,

צביקה כהן:

תודה רבה, חברים, חברים הצבעה, מי בעד סעיף 498 שבעמוד 27,

עידו רוזנברג:

רגע,

יעל ענתבי:

רגע, שאולי יוסי יגיד למה הוא התנגד.

יהודה פרוידגר:

הוא נגד הבינוי לגובה שם.

יעל ענתבי:

יללה.

צביקה כהן:

יללה.

עידו רוזנברג:

רגע יוסי חביליו נגד. אדיר שוורץ.

צביקה כהן:

חביליו נגד, אדיר,

אדיר שוורץ:

בעד, אחרי שהערר התקבל,

עידו רוזנברג:

בעד,

אדיר שוורץ:

התכנון החדש טוב.

עידו רוזנברג:

אריה קינג או דור.

חיים כהן:

חיים כהן בעד,

עידו רוזנברג:

(לא ברור),

יוסי חביליו:

הערר התקבל, אדיר, ועושים בדיוק את אותו דבר, מה שהיה לפני הערר.

צביקה כהן:

לא להפריע,

שמוליק זליגמן:

הצבעה נו,

צביקה כהן:

הלאה, אנחנו בהצבעה.

עידו רוזנברג:

חגית משה, או יהודה פרוידגר,

חגית משה:

אני בעד, אני בעד, בעד.

צביקה כהן:

חגית משה בעד.

עידו רוזנברג:

בעד. אלחנן גרויסבוים לא פה.

צביקה כהן:

אלחנן,

ישראל קלרמן:

קלרמן פה, נגד.

עידו רוזנברג:

נגד קלרמן.

צביקה כהן:

נגד הסעיף?

ישראל קלרמן:

כן,

שמוליק זליגמן:

למה?

דוברת לא מזוהה:

למה?

ישראל קלרמן:

למה? כי צביקה לא מתייחס לסעיפים שאני מבקש,

שמוליק זליגמן:

מה זה, צביקה,

ישראל קלרמן:

מה לא מובן? מה באמת?

שמוליק זליגמן:

טוב.

ישראל קלרמן:

חוץ מזה שיוסי חביליו הוא מדבר לעניין,

צביקה כהן:

אין בעיה, תשאיר את חביליו לבד,

ישראל קלרמן:

לא, אני שואל,

חגית משה:

(לא ברור) לעניין,

צביקה כהן:

הלאה.

שמוליק זליגמן:

לא ידעתי,

עידו רוזנברג:

שמואל מרציאנו,

צביקה כהן:

הלאה,

שמואל מרציאנו:

בעד.

חיים כהן:

מה?

שמואל מרציאנו:

בעד.

עידו רוזנברג:

בעד. תודה, יעל ענתבי.

יעל ענתבי:

בעד.

עידו רוזנברג:

בעד, משה גורא, משה גורא, לא נמצא. אנחנו מתקדמים, דוד בלומנשטוק? לא נמצא. אריאל גולן לא נמצא, חיים כהן,

חיים כהן:

בעד,

יוסף חיים מועלם:

אני במקום אריאל, לא?

חיים כהן:

אוקי, אז יוסף חיים נמצא,

יוסף חיים מועלם:

אני בעד בגלל שקלרמן נגד.

עידו רוזנברג:

לורה ורטון,

ישראל קלרמן:

טוב, יוסף חיים יפה.

עידו רוזנברג:

או יונתן פלג.

יונתן פלג:

עם חביליו.

עידו רוזנברג:

תודה.

יעל ענתבי:

אני רק אציין,

עידו רוזנברג:

מרים סלע, רגע, מרים סלע,

מרים סלע:

בעד.

עידו רוזנברג:

בעד. יוחנן וייצמן.

יוחנן וייצמן:

נגד.

עידו רוזנברג:

נגד. ומיכאל הברשטאם.

צחי ברים :

נגד.

עידו רוזנברג :

נגד?

שמוליק זליגמן :

ברים נגד.

עידו רוזנברג :

רונית אחדות,

צביקה כהן :

אתה למה נגד? מי לא התייחס אליך? ברים.

צחי ברים :

מועלם.

ישראל קלרמן :

(לא ברור) לא התייחסו, יוסי דיבר לעניין אלי פה, זה לא קשור לצביקה בכלל, אתה יכול לחזור בד
יוסף חיים.

יוסף חיים מועלם :

למה אתה נגד, באמת ברים, אני רוצה לדעת,

ישראל קלרמן :

כי זה באמת לא,

יוחנן וייצמן :

ברים נגד בנייה לגובה,

צביקה כהן :

הלאה,

ישראל קלרמן :

(לא ברור) מה אתה רוצה?

צביקה כהן:

אוקי,

ישראל קלרמן:

זה מה הסעיף.

צביקה כהן:

קדימה,

עידו רוזנברג:

שנייה שנייה, רונית אחדות חודז'ייב הכהן.

רונית אחדות חודז'ייב הכהן:

בעד, בעד.

עידו רוזנברג:

בעד. חיים אפשטיין לא פה, ואלדד רבינוביץ' לא פה. אז יש לנו,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, עידו, עידו אני רוצה להצביע במקום גורא.

עידו רוזנברג:

אוקי, אתה בעד?

צביקה כהן:

משה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני נגד,

צביקה כהן:

נגד.

עידו רוזנברג:

נגד, אוקי,

צביקה כהן:

אוקי,

עידו רוזנברג:

אוקי, אז יש לנו,

יוסי חביליו:

רגע ויונתן,

עידו רוזנברג:

אז יונתן היה נגד.

שמוליק זליגמן:

נגד.

דובר לא מזוהה:

מה זה?

שמוליק זליגמן:

של התחדשות עירונית ברסקו,

צביקה כהן:

אני דווקא ציפיתי שתהיו נגד בשמואל הנביא, אבל זה בסדר.

יעל ענתבי:

רגע, אז יוסי חביליו ויונתן, וקלרמן נגד.

צביקה כהן:

יש פה נגד.

יהודה פרוידגר:

גם ראוכברגר, וגם ברים,

צחי ברים:

עידו, עידו יודע לעשות את החשבון לבד.

יוחנן וייצמן:

גם וייצמן.

צחי ברים:

עידו מכיר את העבודה שלו.

יעל ענתבי:

הבנתי שיוסי בצד מסוים.

צביקה כהן:

הלאה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני יכול לנמק למה אני נגד, אני לא מכיר את זה, אני מחזיק התיק, אני לא מכיר את זה, כיושב ראש הוועדה אני לא מכיר את זה, אם מישהו חושב שיעשה פה תוכניות לבד, אז שיתדר לבד.

שמוליק זליגמן:

למה? אבל זה (לא ברור) משרד השיכון.

צביקה כהן:

חבר'ה מכבד, כבד.

צחי ברים:

ראוכברגר,

חיים כהן:

צביקה, צביקה,

צביקה כהן:

מכבדים.

חיים כהן:

צביקה, צביקה,

צביקה כהן:

כן,

חיים כהן:

אני חושב שאם מחזיק התיק, אומר שהוא לא מכיר, אני חושב שכן צריך לתת לו תגובה, לפחות, כן מגיע לו תגובה.

צביקה כהן:

אוקי,

חיים כהן:

אתה מאוד מקפיד על זה, שאם יש מחזיק התיק, ולא זה, כן צריך לתת איזה שהוא, שמוליק זליגמן:
רגע, אני רק רוצה להגיד משהו לראובברגר, ראובברגר, אתה מכיר את זה, כבר קיבלנו בעבר תקציב ממשרד השיכון התחלתי, אישרנו, עכשיו זה תקציב המשכי, אז מוזר שאתם לא מכירים את זה.

אליעזר ראובברגר:

היה התכנון הזה, וזה חזר מוועדת ערר, ועושים פריש מיש, הפריש מיש אני לא מכיר.

צביקה כהן:

טוב, מאה אחוז חברים, מה הסעיף אמרנו.

עידו רוזנברג:

5 – נגד,

צביקה כהן:

איד?

עידו רוזנברג:

8 - בעד, 5 - נגד.

צביקה כהן:

8 - בעד,

שמוליק זליגמן:

6 - נגד.

צביקה כהן:

6 – נגד.

צביקה כהן:

והסעיף עבר, בבקשה הסעיף הבא, 500, סליחה מתנצל, 499, 500, 501, 2,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, מה זה 501? אתה רץ מידי מהר.

צביקה כהן:

מול עיניך,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, תמשיך, בסדר תמשיך.

צביקה כהן:

3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12,

יוסי חביליו:

רגע, 12, אני נגד,

צביקה כהן:

אני מבקש להביא את זה להצבעה בבקשה. מי בעד הסעיף הזה?

חגית משה:

רגע, למה אתה מתנגד?

יהודה פרוידגר:

נו, תן להם בית ספר, יוסי,

חגית משה:

למה אתה נגד?

יוסי חביליו:

כי אני נגד השכונה הזאת, ונגד ההרחבה שלה.

עידו רוזנברג:

יופי, אז אנחנו,

יוחנן וייצמן:

אתה מוכן לעלות מ – 503 עד 507 גם כן? אני רוצה להצביע עליהם גם,

עידו רוזנברג:

לא, לא, אנחנו בהצבעה, יוסי חביליו נגד. אדיר שוורץ,

אדיר שוורץ:

כן,

עידו רוזנברג:

בעד. אריה קינג או דור יצחק לוי לא נמצאים. חגית משה,

חגית משה:

בעד.

עידו רוזנברג:

בעד. נאני או לייזר, או קלרמן.

שמוליק זליגמן:

קלרמן,

עידו רוזנברג:

ישראל, לייזר, לא נמצאים.

אליעזר ראוכברגר:

קלרמן במקום גרויסבוים, אני במקום גורא.

צביקה כהן:

אוקי, בעד, נגד חברים,

עידו רוזנברג:

אוקי, אז כרגע אין הצבעה על זה. שמואל מרציאנו,

צביקה כהן:

למה? רגע, שנייה,

עידו רוזנברג:

כי ישראל לא עונה.

צביקה כהן:

ישראל, ישראל קלרמן לא עונה?

ישראל קלרמן:

את לייזר,

שמוליק זליגמן:

הנה, הנה.

דוברת לא מזוהה:

שניכם,

יעל ענתבי:

הנה ישראל נמצא.

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד,

עידו רוזנברג:

יופי,

צביקה כהן:

קלרמן.

עידו רוזנברג:

שמואל מרציאנו,

ישראל קלרמן:

על מה זה? על איזה סעיף אתם מדברים עכשיו?

שמוליק זליגמן:

לא משנה,

צביקה כהן:

512,

יוחנן וייצמן:

נוף ציון,

ישראל קלרמן:

בעד, בעד.

עידו רוזנברג:

שמואל מרציאנו,

שמואל מרציאנו:

בעד,

עידו רוזנברג:

יעל ענתבי.

יעל ענתבי:

בעד.

עידו רוזנברג:

משה גורא,

אליעזר ראוכברגר:

אני הצבעתי במקומו בעד.

עידו רוזנברג:

יופי. דוד בלומנשטוק, אי-אפשר, אז אין. אריאל גולן,

עידו רוזנברג:

אני במקומו בעד.

עידו רוזנברג:

לורה ורטון, או יונתן,

יונתן פלג:

נגד.

עידו רוזנברג:

מרים סלע. לא נמצאת. יוחנן וייצמן.

יוחנן וייצמן:

בעד.

עידו רוזנברג:

מיכאל הלברשטאם או ברים.

צחי ברים:

בעד.

עידו רוזנברג:

רונית אחדות חודז'ייב הכהן.

רונית אחדות חודז'ייב הכהן:

בעד.

עידו רוזנברג:

וחיים אפשטיין ורבינוביץ' לא נמצאים.

חגית משה:

לא, אני לא רואה את הזה.

עידו רוזנברג:

סעיף הבא.

מאיה:

9 - בעד, 2 - נגד.

צביקה כהן:

13, 14, 15, 16, 17, 18,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, אתם רצים מידי מהר, עם כל הכבוד. אי-אפשר כל כך מהר.

צביקה כהן:

19,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, אני לא קראתי שנייה.

צביקה כהן:

20,

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה,

צביקה כהן:

21, 22, 23,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, 22,

צביקה כהן:

כן, כן, אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

היה סיכום שזה יורד מסדר היום,

צביקה כהן:

לא, לא איתי.

דובר לא מזוהה:

סיכום עם מי?

צביקה כהן:

כתבתי לך, כתבתי לך.

אליעזר ראוכברגר:

היה סיכום עם התקציבים שזה יורד מסדר היום, היה גם סיכום איתך, גם איתך היה.

צביקה כהן:

לא, לא לאיתי, בוא, אני יודע,

אליעזר ראוכברגר:

איתך כן,

צביקה כהן:

טוב, אוקי, אתה מתנגד?

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה שזה ירד מסדר היום כמו הסיכום,

צביקה כהן:

לא, אני לא יכול להוריד מסדר היום, כתבתי לך,

אליעזר ראוכברגר:

אבל היה סיכום איתך שזה יורד מסדר היום,

צביקה כהן:

אליעזר, אני מביא להצבעה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני מבקש להוריד, אני לא רוצה להצביע, אתה לא רוצה לקיים סיכום, אז זהו בסדר, זה זכותך.

צביקה כהן:

אני מקיים סיכום, אתה סתם משמיץ.

אליעזר ראוכברגר:

לא נכון, היה סיכום איתך, שזה יורד מסדר היום,

צביקה כהן:

אוקי, אז זה נמצא על סדר היום, אתה סתם משמיץ.

אליעזר ראוכברגר:

היה סיכום גם עם ה - , גם עם האגף, גם עם הגזברות, וגם איתך.

צביקה כהן:

להביא להצבעה או שנמשיך הלאה לדבר כמו שכתבת?

אליעזר ראוכברגר:

זה צריך לרדת מסדר היום בלי הצבעה.

צביקה כהן:

אוקי, אז זה על סדר היום.

אליעזר ראוכברגר:

צריך לרדת מסדר היום, בלי הצבעה.

צביקה כהן:

טוב, רבותי, המשכנו הלאה. 23,

עידו רוזנברג:

זה אושר.

צביקה כהן:

כן, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34,

יוסי חביליו:

שאלה יש לי ב – 34,

צביקה כהן:

34,

יוסי חביליו:

כן, השאלה,

צביקה כהן:

כן, שאלתך.

יוסי חביליו:

הייתה טענה שאין אישור ניהול תקין לרשת, ולכן אי-אפשר,

שמוליק זליגמן:

אלי מלכה שלח ללורה ורטון דקה אחרי שהיא כתבה, את האישור ניהול תקין של רשת בני יוסף.

יוסי חביליו:

אוקי, אין לי בעיה,

צביקה כהן:

35, 36, 37, 38, 39,

יוסי חביליו:

רגע, שנייה רגע 37, הוא גם שלח?

שמוליק זליגמן:

מה? מה זה 37?

יוסי חביליו:

זה הרשת השנייה,

צביקה כהן:

זה אותו אחד בינתיים,

שמוליק זליגמן:

לא, זה אל המעין, זה אותה רשת. זה של האישור ניהול תקין,

יוסי חביליו:

בסדר, בסדר, סליחה.

צביקה כהן:

39,

אלי מלכה:

אפשר להסתכל גם בגייד – סטאר, זה מופיע, שיש להם אישור ניהול תקין,

צביקה כהן:

40.

יוסי חביליו:

בסדר.

צביקה כהן:

41,

אלי מלכה:

רגע, 42 אני,

צביקה כהן:

41, 42,

יוסי חביליו:

רק שנייה, מה זה 40 איזה מוסד זה?

שמוליק זליגמן:

איפה?

צביקה כהן:

מה זה 40? לא יודע, 40.

יוסי חביליו:

40.

שמוליק זליגמן:

זה אורט נביאים, אורט נביאים.

יוסי חביליו:

אוקי,

שמוליק זליגמן:

אורט נביאים עד שהוא יעבור חזרה לגבעת רם.

יוסי חביליו:

יוצאים משמה? מה יש בגבעת רם?

אריאלה רג'ואן:

זה בית ספר,

חגית משה:

זה כרמים.

אריאלה רג'ואן:

רגע, זה בית ספר כרמים.

חגית משה:

זה כרמים.

אריאלה רג'ואן:

שנמצא בגבעת רם, בית ספר כרמים, יסיים את הבינוי שלו עד יולי 2027, ביולי, אנחנו בינתיים לוקחים שנתיים שכירות לצורך אורט עד שכרמים יסיימו, ואז אנחנו חייבים גם לאורט את השיפוץ של המקום, שכרגע אנחנו מונעים מהם, כי הם נותנים לנו את כרמים.

יוסי חביליו:

תודה.

צביקה כהן:

אלי מלכה, סעיף 542,

אלי מלכה:

כן, הנכס הזה פה, כתוב שהחוזה ייחתם בהתייעצות עם היועץ המשפטי לעירייה, אז קודם כל הנכס הזה צריך להבין, יש הרבה מכשולים, עד שנגיע לשכירות שלו, קודם כל זה נכס נפקד, זאת אומרת זה נכס שהייתה עסקה עם נפקד, למכירת הנכס.

צביקה כהן:

איך הייתה עסקה עם נפקד?

אלי מלכה:

אז זהו, הייתה.

אורי יקיר:

העסקה, העסקה שנייה, העסקה היא לא עם הנפקד, אלא הנכס, הבעלות של הקרקע היא נחשבת נכסי נפקדים בפרוטנציאל מאוד גבוה,

אלי מלכה:

כן,

אורי יקיר:

הבעלים עצמם שעכשיו נמצאים פה, הם לא נפקדים, הם נמצאים פה.

אלי מלכה:

רק שנייה, הייתה, הייתה עסקה, הייתה עסקת רכש, שהבעלים הרשום, בעלים כרגע הוא זה שרכש מהנפקד, בסדר? זה, זה העסקה. עכשיו שתיים, מדובר במבנה שהוא ללא היתר, הוא לא רשום במערכות העירוניות אצלנו, הוא ללא היתר, זה גם צריך לקחת בחשבון. מצד שני, אני מבין את הרצון שאין פה פתרונות לתלמידים, במזרח העיר וצריך פה.

חגית משה:

אלי, וחברי הוועדה היקרים, תראו אנחנו במזרח העיר, אנחנו עושים מאמץ מאוד מאוד גדול, כדי,

אלי מלכה:

אין בעיה, אז לכן,

חגית משה:

מערכת, שנייה, רגע, תנו רגע לסיים, אני הייתי פה שעתיים,

אלי מלכה:

לא, אבל לא סיימתי, לא סיימתי, אני ביקשתי,

חגית משה:

אוקי,

אלי מלכה:

סך הכול במקום שיהיה כתוב בהתייעצות עם היועץ המשפטי, שבאישור היועץ המשפטי לאחר שייתן חוות דעת,

שמוליק זליגמן:

לחתום עם החוזה.

אלי מלכה:

זה כל ה - , כל הסיפור.

שמוליק זליגמן:

בסדר,

צביקה כהן:

מאשרים,

חגית משה:

אוקי, אנחנו מאשרים, זאת אומרת, יש לנו הרי זה לא פעם ראשונה שיש לנו עניינים כאלה, אבל כאן הצורך הוא קריטי, לפתיחת שנה, זה 700 תלמידים,

דוברת לא מזוהה:

נכון,

חגית משה:

לא יהיה איפה לשים אותם, והמשמעות היא שהתוכנית הישראלית שם תהיה, אנחנו לגמרי מחויבים לתוכנית ישראל במזרח ירושלים, ולכן אנחנו חייבים לקדם את זה.

אורי יקיר:

אני רק סליחה, צביקה, צביקה, אני רוצה גם, גם ברשותכם רגע להוסיף משהו, הנושא פה האם 600 ילדים ישבו בבית,

אריאלה רג'ואן:

רגע, אבל חברה לא הבנתי, אבל שנייה אורי, שנייה, היועץ המשפטי, בסך הכול, תן לי להבין, לפני שאנחנו נכנסים שנייה אחת,

צביקה כהן:

אמרת פשוט, (לא ברור).

אריאלה רג'ואן:

בסך הכול אומר, תמצאו לה תהליך, ותחזרו אלי,

אורי יקיר:

לא,

אריאלה רג'ואן:

אם אני לא טועה,

אורי יקיר:

לא, אבל שנייה, שנייה רגע, אריאלה, אריאלה, אני הקשבתי מצוין ליועץ המשפטי, ואני ראיתי מה שכתוב פה, ייחתם בהתייעצות,

אריאלה רג'ואן:

נכון,

אורי יקיר:

או באישור, זה שני דברים, זה שני עולמות שונים.

שמוליק זליגמן:

לא, זה לא משנה, אורי, בכל מקרה זה יועץ משפטי.

דוברת לא מזוהה:

אני רוצה להתייחס בבקשה.

אריאלה רג'ואן:

בכלל לא משנה מה שכתוב כאן.

שמוליק זליגמן:

אורי,

אורי יקיר:

אם לא משנה, אז סבבה.

שמוליק זליגמן:

אורי, בכל זאת רגע, אורי, על כל חוזה בעירייה יועץ משפטי,

ריטה לדיז'נסקי:

כל חוזה, בדיוק, חותם לשכה משפטית,

אריאל גולן:

בכל מקרה על כל חוזה הוא צריך לחתום, זה לא משנה.

ריטה לדיז'נסקי:

בלי חתימה שלהם החוזה לא עובר.

שמוליק זליגמן:

בדיוק.

אריאלה רג'ואן:

בסדר? אבל אלי רק ברשותך,

אלי מלכה:

והדבר הנוסף, הדבר נוסף לפני שאתם מנהלים את המשא ומתן,

צביקה כהן:

זה לא חלק (לא ברור).

אלי מלכה:

צריך להיות בדיקה קונסטרוקטיבית של הנכס, חבל לנהל בלי שיש אישור מהנדס העיר, שהמבנה הזה שהוא גדול, בן 5 קומות שקונסטרוקטיבית הוא יכול לשאת את הילדים האלה.

אריאלה רג'ואן:

נכון, אבל אנחנו גם מבקשים,

דוברת לא מזוהה:

את כל המסמכים,

אריאלה רג'ואן:

חבר'ה,

ריטה לדיו'נסקי:

רגע בפגישה שהייתה.

אריאלה רג'ואן:

רגע, ריטה,

חגית משה:

רגע, שנייה, שנייה, הבקשה של אלי מלכה.

אריאלה רג'ואן:

לא, כולם רגע, שנייה, אני רוצה רגע, לי חשוב רגע, מול אלי מלכה, אחר כך תגידו כל מה שאתם רוצים. אלי, אנחנו חשוב לנו מולך, שאתה תהיה שותף שלנו, למצוא את המסלול המשפטי, שיאפשר לנו לקדם את תהליך השכירות, בהתאם לדיון, בהתאם לנוהלים העירוניים, עם כל מה שיתבקש מאיתנו לעשות בנכס, אחרת יהיו לנו במזרח העיר אלפי ילדים בית ספר, יש עוד מאות ילדים, יש לנו 600 ילדים קיימים, עוד מאות ילדים שצריכים לעבור במסגרת של אונרא, וגם להם אין לנו פתרון, אז זה לא אזור רגיל, אנחנו מבקשים ש - , עם כל זה, שאתה מבקש להסתייג, גם תעזור, למצוא את הפתרון הראוי,

אלי מלכה:

אני לא, אני לא,

אריאלה רג'ואן:

ככל שאנחנו נמצא את כל הנהלים.

אלי מלכה:

רק שנייה, בוא, שיהיה ברור.

אריאלה רג'ואן:

כן,

אלי מלכה:

לא ביקשתי להסתייג, כל מה שביקשתי, זה להציף את העובדות, כי אנחנו,

אריאלה רג'ואן:

אוקי,

אלי מלכה:

צריכים להגיע להסכמות עם ה - , אפטרופוס כללי כל נכסי נפקדים, וצריך לבדוק את הנושא של ה - , של הנושא הנדסי, של הבטיחות, וצריך, את כל הנושאים שצריך בחוזה הזה, לבדוק אותם, צריך לעשות,

חגית משה:

אבל אלי ברור לך, ברור, אבל אלי, ברור לך שאנחנו לא נכניס 700 ילדים למקום שהוא יכול לקרוס, הרי יש פה אחריות של כולנו,

שמוליק זליגמן:

בסדר, שיציגו.

אלי מלכה:

בסדר, אז לכן אני צריך,

חגית משה:

מקובל, כל מה שאתה אומר, מקובל.

צביקה כהן:

חגית,

אלי מלכה:

מכיוון שהשיפוץ הוא על הבעלים,

צביקה כהן:

רק רגע, רק רגע שנייה, שנייה,

אלי מלכה:

על הבעלים, או המשכיר,

צביקה כהן:

חגית,

אלי מלכה:

אני חייב לוודא את זה,

חגית משה :

אלי לא, אלי, אלי,

אלי מלכה :

לראות את התקלה.

חגית משה :

אני אומרת, אז אלי, אני אומרת לך בתור מחזיקת התיק, אנחנו לא נכניס ילד אחד, למבנה שהוא מסוכן, כמובן שגם אם הבעלים יעשו את השיפוץ, אנחנו, הוא חייב לעמוד בדרישות של משרד החינוך, שאומר, יועץ בטיחות יאשר אותו.

צביקה כהן :

מאה אחוז, אתם מדברים על אותו דבר, נו.

אריאלה רג'ואן :

נכון, נכון, בדיוק.

חגית משה :

הכול בסדר, הכול בסדר.

לארה :

חגית, אני רוצה להגיד, זו ההתנהלות שלנו מבחינת שכירת מבנים, זה לדרוש את כל המסמכים, את כל האישורי הבטיחות,

אריאלה רג'ואן :

מצוין,

לארה :

זה לא חדש,

אריאלה רג'ואן :

בסדר,

לארה :

זה לא משפיע.

צביקה כהן:

תודה רבה לכם.

אריאלה רג'ואן:

מצוין, אז אתם אומרים בדיוק מה שהוא אומר, תודה.

חגית משה:

אנחנו בעד,

אריאלה רג'ואן:

חברים, תודה.

צביקה כהן:

אוקי,

אריאלה רג'ואן:

תודה.

צביקה כהן:

תודה רבה.

חגית משה:

תודה רבה.

צביקה כהן:

543, 544, אנחנו מאחלים לכולנו,

שמוליק זליגמן:

בשורות טובות לכולם.

צביקה כהן:

שתהיה בשורות טובות.

שמוליק זליגמן:

במהרה.

חגית משה:

בשורות טובות, תודה רבה.

אריאלה רג'ואן:

אמן, ואמן. תודה לכולם.

צביקה כהן:

ושכל הדברים יהיו, בעזרת השם.

חגית משה:

אמן, אמן.

צביקה כהן:

כל הדברים הרעים, יישארו באיראן כמובן, כל הדברים הלא טובים. ערב טוב. אנחנו סגרנו את הישיבה.

סיום הדיון